



# SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 52 / Nisan 1986 / 2.-DM

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN Yoldaşın Newroz Dolayısıyla Bir Kadro Eğitim Devresinde Yaptığı Konuşma:

“... BUGÜN ERNK BAYRAĞININ RESMEN İLAN EDİLDİĞİNİN ÜZERİNDEN GEÇEN, SİYASİ ANLAMDA KÜRDİSTAN TARİHİNİN EN ZOR BİR YILINI, AZ BİR KAYIPLA AMA GÜÇLÜ BİR ATILIM YARATARAK GERİDE BIRAKIYORUZ...”

«1986 Newroz'una ulaştığımız bugün de büyük gelişmelerin içinde bulunuyoruz. Partimizi bekleyen görevler, tarihi ve güncel özellikleriyle ortaya konulmuştur. Partimizin ortaya çıkışı son derece devrimci bir tarzda olmuştur. Aynı zamanda gelişmesi de öyle soylu ve direnişçi bir temelde olmuştur. Bugün böylesi gelişmelerle geleceğin üzerine yürüyoruz. Geleceğimiz, geçmişimizden ve tarihimizden çıkardığımız derslerin ışığı altında çok güçlü olmaya adaydır. Bu konudaki mevcut birikimler çok zengin. Her şeyden önce şehitlerin mücadeledeki yeri kıpkızıl bir şerit biçiminde hepimizi bağlıyor. Partilerin tarihinde bu kadar öncü kadrosunu feda eden bir parti ender gösterilebilir. PKK, yenilmezliğini, gelişmesini şehitlerimizin bu kanları temelinde buluyor. Ve biz gerçekten büyük ve hiçbir şeyle değiştiremeyecek kadar değerli olan şehitlerimizin sözcüleriyiz. O halde, sözcüler şehitlere layık olmasını bileceklerdir. Ne olursa olsun, şehitlerin PKK'de somutlaşması mutlaka yaşanmak zorundadır.»

YAZISI ORTA SAYFADA

## ŞANLI BAHAR ATILIMIMIZ GÜÇLENEREK SÜRÜYÜR

### Türk Ordusu Tam Bir Hezimet İçinde

1986 Newroz dönemi ile birlikte Kürdistan'ın dört bir tarafında üst-üste gerçekleştirilen devrimci intikam eylemlerimiz ile başlayan Bahar Atılımımız güçlenerek sürüyor. Baharla birlikte yeniden canlanan Kürdistan toprağı, her gün yeni direnişler ile sömürgeci egemenliğin bir parça daha sökülüp atılmasına tanıklık ediyor. Ulusal Kurtuluş Savaşımız temellerini daha da güçlendirmeye yönelik boyutlanarak Kürdistan'ın tüm taşını-toprağını direnişe kaldırıyor. Kürdistan halkı, yeni bir Newroz'a tarihinde tanık olmadığı denli güçlü eylemler ve gelişmelerle girmenin coşkusunu yaşıyor. ERNK bayrağı altında kenetlenerek savaşa kalkmanın arzusunu her zamankinden daha çok tüm benliğinde duyuyor ve daha büyük bir güven ve kararlılıkla devrimci öncüsüne sahip çıkıyor.

Sömürgeci-faşist Türk devleti tüm siyasi ve askeri kurumlarıyla,

her gün daha da güçlenerek hayat damarlarını tıkayan devrimci direniş dalgamız kendisinde yarattığı derin bir şoku yaşıyor. Her gün ülkemizin başka alanında patlayan devrimci intikam namlularımızı susturamamanın, gelişmelerin önüne geçememenin ve yaklaşan sonunu daha yakından görmenin hırsıyla acizleşiyor, çılgına dönüyor ve Kürdistan'da canlı-cansız önüne gelen her varlığa gözüdünmüş bir barbarlıkla saldırmaya devam ediyor.

Bahar Atılımının önüne geçmek için, daha büyük güçlerle takviye edilerek Kürdistan toprağına salınan sömürgeci-faşist ordu sürüsü, tüm teknik donanımına, sayısız yüzbinleri bulan varlığına ve maddi olanaklarının tümünü seferber etmesine karşılık hiçbir devrimciye ele geçirememenin, gelişmeleri durduramamanın ve aksine her gün yeni bir devrimci saldırı ile kayıplarının artmasının acizini yaşıyor.

Sömürgeci-faşist ordu sürüsü tam bir hezimet içinde. Bir ayı aşkın süredir Kürdistan'ı dağ-taş didik didik arayan, operasyon üzerine operasyon yapan faşist ordu her seferinde eli boş dönmekten ruh çöküntüsü içinde çürüyor, dağılıyor ve Kürdistan'ı bu kez artık gerçekten kaybettiğinin bilincine vararak savaş azmını yitiriyor. Asker-sivil üst düzey devlet yetkililerinin operasyonları yerinde izlemeleri ve “aslan mehmetçik”e moral takviyesinde bulunmaları da sonucu değiştiriyor. 15 Ağustos 1984'den beri sömürgeci yetkililerin ve basının dilinden düşmeyen “bitirdik-bitireceğiz”, “çember daralıyor-daralıyor”, “eşkiya çözüyor” teraneleri bir kez daha yinelenip duruyor ancak hiçbir şey Kürdistan'da gelişip güçlenen ulusal kurtuluş savaşını gerçeğini gözlerden gizlemeye yetmiyor. Nitekim sö-

Devamı Syf: 22'de



## VII- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

**YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI!  
FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİ  
YIKMAK İÇİN  
DAHA SIKI BİRLEŞELİM VE DAHA  
ETKİN SAVAŞALIM**

YAZISI SAYFA 20'DE

## KÜRDİSTAN HALKININ DİLİNDEN YAŞAM VE MÜCADELE:

### «Birlik ve Güçlü Bir Ordu İçin Hepimiz Çalışmalıyız»

«MELLE ABDURRAHMAN: Daha önce söylediğim gibi, birlik sağlamalısınız. Bir diğeri de kuvvetinizi çoğaltmanızdır. Gücümüz çok olmalı. İki kadın birlikte bir erkeği yere serebilir ve parçalayabilir. Allah da emretmiştir ki, düşmanın savaş savunması nasılsa sizin de hazırlığınız öyle olmalı. Düşmana karşı öyle güçlü bir kuvvetimiz (ordu) olmalı ki, dostlarımız da bizim bir şeyler yapabileceğimize inansınlar.»

YAZISI SAYFA 4TE

## KENDİ BELGELERİNDEN TÜRK ORDUSUNUN ACIZLIĞINI SERGİLİYORUZ

### Bir Çöküşün İtirafı / Türk Ordusu Enkaz Halinde

Türk ordusu, bugün tam bir çöküşü yaşıyor. Çöküşü o dereceye ulaşmış ki, artık en üst ordu komutanına kadar tüm ordu çöküşü durdurmak için yoğun çaba sarfediyor. Ama bu da çözüm olamamaktadır. Yazıda sunulan belgeler bunun açık bir kanıtıdır.

●Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz Karşısında Düşman Çıkmaz İçinde!

●Sömürgeci-Faşist Türk Ordusu Savaş Dayanamıyor!

●Asker Savaşın Kaçıyor!

●Faşist-Sömürgeci Düşman Propagandalar Arzına Gizlemeye Çalışıyor!

YAZISI SAYFA 6-11'DE



## Avrupa Parlamentosunda Yeni Bir Önerge

### İLERİCİ İNSANLIĞIN BİLİNCİ KARARTILAMAZ

Nisan başlarında Belçikalı Sosyalist Parti parlamenti Jef Ulbruchs tarafından sunulan bir önerge ile, Kürdistan sorunu Avrupa parlamentosunun gündemine yeniden girdi. Geçtiğimiz yıl içerisinde de Avrupa parlamentosuna benzer bir karar tasarısını sunan Jef Ulbruchs, Kürdistan'da sömürgeci Türk devleti tarafından uygulanan işkence ve katliamlara değinmenin yanı sıra, Kürt askerlerinin Türk devletine karşı mücadele yürüttüklerine de işaret etmişti. Parlamentoda kabul

edilen tasarı, daha sonra Avrupa Güvenlik Konseyi'nde görüşülmüş-tü.

Sosyalist Parti parlamenti Ulbruchs'un, Kürdistan'daki son durum görüşülmesi ve Türk devletine müeyyideler uygulanmasını isteyen karar tasarısı, içeriği ve içerisinde bulunan dönem itibarı ile önem taşımaktadır. Kürdistan'daki gelişmelerin ve faşist cuntanın uyguladığı insanlık dışı baskıların ısrarla gizlenmeye çalışıldığı ve

Devamı Syf: 2'de

## ORTADOĞU VE DÜNYA

### Emperyalizmi Ayakta

#### Tutma Çabaları

#### ABD,

#### Libya'ya Saldırđ

YAZISI SAYFA 17'DE

## İNCELEME-YORUM:

### FİLİPİNLER

## Diktatörün Sonu, Gerilla Hareketi ve Yeni Başkanı Bekleyen Sorunlar

YAZISI SAYFA 18'DE

## TC'NİN DİŞA AÇILMA ÇABALARI VE ÖZAL'IN GEZİLERİ

●İngiltere Çöküşü Geciktirmeye Çalışıyor  
Osmanlıya Verilen El Şimdi Torunlarına Uzanyor

●Hindistan Gezisinden Beklenenler

Klasik Türk dış politikası yürütülmemekte ve faşist cunta yeni arayışlar peşinde koşmaktadır. Emperyalizm ile sosyalizm arasındaki dengeden ve birçok ülkenin sıkışık durumundan yararlanılarak, dışta belli bir kanal açan dış politika, şimdilerde işlemez duruma gelmiştir. Amerikan uşaklığının açığa çıkması ve dünyadaki gelişmelerin her gücü taraf tutmak zorunda bırakması, klasik Türk dış politikasının işlemezliğini de birlikte getirmiştir. M. Kemal döneminde belli koşullar

nedeniyle yürütülmesi mümkün olan bu politika, günümüzde koşulların tamamen değişmesi sebebiyle tutmamaktadır.

Adeta her konuda Atatürk'ün karikatürünü çizmeye çalışan diktatör Evren, şapkasından bastonuna varana kadar, benzemeye çalıştığı Atatürk'e dış politikada da benzemek istemektedir. Bu nedenle Çin'den Tunus'a, Bulgaristan'dan Hindistan'a kadar her ülkeye açılmakta; faşist cuntanın tecritliği

Devamı Syf: 2'de



## Avrupa Parlamentosunda Yeni Bir Önerge

Baştarafı Syf: 1'de

"demokrasi"ye geçiş manevralarının büyük sahtekarlıklarla yürütüldüğü bir ortamda, bu tür girişimler hiçbir oyunlu ilerici insanlığın gerçekleri görmesini engelleyemediğini göstermektedir. Nitekim, ve ilerici insanlık halkımızın son derece meşru ve vazgeçilmez hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yanında yer almaktadır.

Türkiye'de son günlerde yaşanan daha doğru deyimle sahneye konulan "demokrasi" oyunu ile faşist cuntanın gerçek yüzü gizlenmeye çalışılmaktadır. SHP'ye muhalefet rolü oynatılarak, işkencelere karşı ve tutuklulara af çıkarılmasından yana oldukları imajı yaratılmakta kısıacası, "demokrasi"nin" savunucularınıymış gibi lanse edilerek muhalefet adına ortaklık dolandırılmaktadır. Bu gelişmelere bağlı olarak, Avrupa'da da Türkiye lehine bir rüzgar esmeye başladı. İsveç, Hollanda, Danimarka, Norveç ve Fransa'nın bazı kuruluşları insan hakları mahkemesindeki şikayetlerinden vazgeçmeleri, bu dönüşümün başlangıcı olmuş ve ardından bu rüzgar esintisini devam ettirmiştir.

Türkiye tam olmasa da, Avrupa'ya verdiği sözüne durmuş, adına infaz yasası veya kısmi af da denilen yeni bir kanunla, cezalarının bir bölümünü çekmiş bulunan tutukluların bir kısmı serbest bırakılmış, Barış, DİSK davaları sonuçlandırılmış, eski siyasetler üzerindeki yasaklar kaldırılmıştır. Bu gelişmelerin yanı sıra, Kürdistan'daki baskı ve işkenceler daha da yoğunlaştırılmış, ordu'nun 1/3'ü sürekli operasyon halinde tutulmuş, köy sürgünleri, köyleri yakıp-yıkma, katliamlar devam etmiş; hatta vahşi boyutlara varılmıştır. Sömürgeci temsilcilerin bile inkar edemeyeceği bu gelişmeler çok açık ortada olmasına rağmen Avrupa, rüzgarına çıkarılmaya göre yön vermiş, Bağımsız bir Kürdistan'a karşı biraz yumuşatılmış faşist bir cunta da karar kılmıştır. Bağımsız bir Kürdistan'ın bölge devrimci güçlerinin önemli bir müttefiği olacağı ve emperyalizmin çıkarlarını derinden sarsacağı gerçeği, emperyalizmin sosyal-demokrat temsilcilerini de temkinli hareket etmek zorunda bırakmıştır.

DSP, SHP, Demireller ve Ecevitlerle süslenen demokrasi oyunu, 1988'de vizyona girecek şekilde hazırlanmaktadır. Yönetmen ve senaryo yazarlarının Avrupa'dan olması ve bunların oyunlarına arka çıkması, şaşılacak bir durum değildir. Elbetteki işin mimarları olarak en sancısız bir biçimde geçişi sağlamak istemektedirler. 12 Eylül rejimine ne oldu da, faşist Evren'in anayasayı deldirtmemek için attığı bir dönemde, eski siyasetler üzerindeki yasaklar kaldırıldı, serbestçe konuşma ve gezmelere olanak tanıdı! Siyasi partilerin kuruluş döneminde görülen birçok şey, şimdi normal bir durummuş gibi kabul edilmektedir.

Tüm bu gelişmelere yolaçan ve bugün rejime önemli değişiklikler yaşatan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ulaştığı düzeydir. 12 Eylül faşist cuntasının iktidarda gelişinin nedeninin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini zmek olduğu ve bu amacına ulaşmadıkça da yönetimden vazgeçmeyeceği çok açıktır. Rejim, 6. yıla girmesine rağmen, bırakalım bu konuda başarı sağlamayı puan üstüne puan yitirmektedir. Kürdistan'da giderek yoğunlaşan gerilla mücadelesinin Türkiye'de de önemli değişikliklere yolaçağı şimdiden görülmektedir. İşte tüm bu gelişmelerden do-

layı, 12 Eylül rejimi içte ve dışta önemli değişiklikler yaşamakta ve ayakta kalmaya çalışmaktadır. Bu durumdan cesaret alan eski siyasetler, muhalefet rollerini iyice oynamak için daha cesaretili konuşmaktadırlar. Avrupa'dan alınan desteğin yine gelişen mücadeleye karşı olduğu iyi bir şekilde görülmektedir.

Önerge Planı Tüzüğü'nün 47. maddesine göre hazırlanmıştır.

### KUZEY-BATI KÜRDİSTAN'IN DURUMUNA İLİŞKİN

A- Kürdistan halkının bir bölümü olan, bu parçanın nüfusunun aşağı-yukarı 14 milyon olduğu bilinmektedir.

B- Bunların burada bir halk olarak tanınmadıkları bilinmektedir.

C- 1920 Sevr Antlaşmasına göre bağımsız bir Kürdistan devletinin kurulmasına imkan tanınmaktaydı. Fakat daha sonra TC'nin ve o dönemdeki diğer sömürgeci güçlerin buna engel olduğu da bilinmektedir.

D- Generallerin darbesinden bu yana yaklaşık 5,5 yıldan beri, Kürdistan'da sıkıyönetimin geçerli olduğu bilinmektedir.

E- Türkiye Kürdistan'ında, hala askeri cezaevlerinde binlerce politik Kürt tutuklunun vahşi işkenceler altında olduğu bilinmektedir.

F- Aralarında çok sayıda genç bulunduğu 10 binlerce Kürt tutuklunun, Türkiye Kürdistan'daki askeri cezaevlerinde tutuklu oldukları bilinmektedir.

G- Türk ordusunun 2/3'nün Kürdistan'da olduğu bilinmektedir.

H- Türkiye ve Irak arasında yapılan anlaşmaya göre, Türk ordusunun Irak'ı işgal edebileceği bilinmektedir.

I- Kürdistan'ın Türkiye tarafından sömürgeleştirildiği ve Kürt zenginlik kaynakları ile tarımın talan ettiği bilinmektedir.

J- Türkiye'nin askeri ve ekono-

mik desteğini, ABD, Almanya vb. ülkelerden aldığı bilinmektedir. K- Bu bölgede NATO'nun askeri olarak daha da güçlendirilmesinin dikkate alınması. L- Bingöl'ün Genç İlçesi Doğanlı köyünde PKK (Kürdistan İşçi Partisi) sempatanı Sıddık Bilgin'in 31.7.1985 tarihinde yakalanarak, ağır işkencelerden sonra Suveren karakolu tarafından kurşuna dizilerek öldürülmesine (cenazesi bu konuda resmi birçok başvuru olmasına rağmen halen ailesine verilmemiştir) dikkatin çekilmesi.

M- Kürdü Kürde kırdırmak için rejim yanlış köy körcülerinin (Hakkari, Siirt, Urfa ve Diyarbakır bölgelerinde) sayılarının 25.000'e çıkarılması planına dikkatin çekilmesi.

N- Şubat 1986 başlarında Diyarbakır Askeri Mahkemesinde (PKK üye ve sempatanları olan) 32 arkadaşlarının işkenceler sonucu katledilmelerini belirleyen politik tutukluların açıklamalarına dikkatin çekilmesi.

O- Antep ilinin Tibil köyü ile Hakkari ilindeki köylerden (Meşelik, Ayrılı, Kandil, Karasu, Yukarıpınçecik, Genişdere, Çayırli, Karp, Üzümkaran, Vargelin, Ünlüce) 60.000 Kürt'ün yeni mecburi iskan planlarına tabi tutulmalarına dikkatin çekilmesi.

P- Çocukları PKK sempatanı olduğu gerekçesiyle, kızı, gelini

rinde durursak; mücadelemizin meşruluğu ve üstünün örtülmececeği ispatlanmaktadır. Uluslararası kamuoyu ve ilerici insanlıktan soyutlamak için, gerek TC'den ve gerekse tasfiyecilerden kaynaklanan ne tür çabalar ortaya konulursa konulsun, ilerici insanlığın mücadelemizi desteklemesi ve onu dile getirmesi engellene-

mecektir. TC'nin ve uzantılarının tüm girişimleri birer beyhude çaba olmanın öte gidemeyecektir.

Birçok kez, daha değişik biçimlerde de olsa açıkladığımız gerçekler üzerinde fazlası ile durmayacağız. Okur, önergenin kendisinden de birçok sonucu çıkarabilecekler. Bu nedenle önergeyi olduğu gibi yayımlıyoruz:

ile birlikte işkencelere alınan, Elazığ iline bağlı Karakoçanlı emekli öğretmen Nurettin Gedik'in 19.12.1985 tarihinde Hürriyet gazetesinde yayımlanan açıklamasının dikkate alınması.

Q- 15 Ağustos 1984 tarihinde Ocak 1986 tarihine kadar, köylerde, dağlarda ve cezaevlerinde Türk ordusu tarafından 200'ün üzerinde Kürdün işkenceler sonucu katledilmesinin dikkate alınması.

R- Kürdistan'da Özel Harp Dairesi'nin gözdağı verme, bildiri dağıtma, insanları birbirine kıskırtma, operasyon yapma vs. gibi faaliyetlerinin dikkate alınması.

S- Haklarında Türk parlamentosuna rapor sunulan (Milliyet 20.12.1985), işkenceler sonucu ölen 108 Kürt ve Türk'ün katledilmelerinin dikkate alınması.

### TALEPLER

#### 1- Kürdistan sorunu üzerine

Tasarımın Avrupa parlamentosuna sunulmasından sömürgeci basından da tepkiler gelmeye başladı. Milliyet gazetesi "Avrupa Parlamentosu'nda yeni bir saçmalık: Kürt Tasarısı" başlığı ile haberi duyurarak, tepkilerini dile getirdi. Buradan da anlaşılmalıdır ki, Kürdistan sorununun, Kürt halkının dostları tarafından dile getirilmesi ve faşist cuntanın tüm iğrençliğinin sergilenmesi, sömürgecileri ve uşaklarını alabilmesine

rahatsız etmektedir. Yüzlerine geçirdikleri sahte maskeler böylece düşmektedir.

Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, görüldüğü gibi hiçbir çarpıtılmayı kabul etmemekte ve tüm meşruluğunu göstermektedir. Tasfiyeciler, emperyalizmin ve TC'nin "terörist, eşkiya hareket" olarak yansıtma çabaları, ilerici insanlığın duvarına çarparak parçalanmaktadır. ★ ★ ★

4- Belirlenen Kürt problemi için üye ülkelerin, Birleşmiş Milletler'de bir tartışmanın açılmasını sağlamalarını talebine,

5- Bu raporun başkan tarafından komisyonlara ve bakanlar kuruluna götürülmesinin talebine.

Jef Ulbruchs

## TC'NİN DIŞA AÇILMA ÇABALARI VE ÖZAL'IN GEZİLERİ

### İngiltere Çöküşü Geciktirmeye Çalışıyor

#### Osmanlıya Verilen El, Şimdi Torunlarına Uzanyor

Baştarafı Syf: 1'de

önlemenin yanı sıra, ekonomik olanaklar da sağlamaya çalışmaktadır. 12 Eylül askeri-faşist darbesinden sonra, yoğun biçimde başlatılan dış gezilerin amacı budur. 12 Eylül rejimi sosyalist ülkelerden ABD'ye varana kadar, hepsiyle ilişki içine girerek, bu konuda rahat nefes almak istemektedir; birçok ülkeye de tehdit ve şantajlarla politikasına alet etmeye uğraşmaktadır. 6. yıla giren rejim, bölgede çeşitli ülkelerin (İran, Irak, Libya vd.) içinde bulunduğu sıkışıklıklarından yararlanarak, dışta biraz da olsa bazı pazarlara girmeyi başarmıştı. Ama gelinen noktada bu politikayı istediği gibi sürdürememektedir. Buna rağmen faşist rejim, yeni ülkeler açılmaktan geri durmamaktadır.

1986 yılının başlarından itibaren yoğunlaşan diplomasi trafiğine baktığımızda bu gerçeği çok açık olarak görmekteyiz. Evren'in Mısır, Tunus, Katar, BAE, Suudi Arabistan gezileri; T. Özal'ın İran, Irak, İngiltere ve en son Hindistan gezilerinin yanı sıra, devletin birçok üst düzey yetkilisinin değişik ülkelere gezileri ile, yine ABD'nin Dışişleri Bakanının yanı sıra birçok üst düzey yetkilisinin Türkiye'ye gelmesi ve Arafat'ın da içinde bulunduğu çeşitli devlet temsilcilerinin Türkiye ziyaretleri; hızlanan diplomasi trafiğinin gösterdiği gibi, 12

Eylül rejiminin nefes borularını genişletme çabalarını da ortaya koymaktadır.

Bu gezilerin hepsini incelemeyeceğiz; ama bunlardan bazılarına değinmekte yarar var. Mısır, Suudi vb. bölge gerici devletleri ile yoğunlaştırılan ilişkiler, faşist cuntanın bölgedeki jandarma rolünü daha rahat oynamasını sağlamaya yönelik girişimlerdir. Türkiye'nin mevcut konumu ve sahip olduğu askeri gücü nedeniyle, bu rolü yükümlendiği bilinmektedir. Bu geziler, bu fonksiyonu pekiştirme ve TC'ye rolünü oynatabilecek ortamı sağlamaya yöneliktir. Yine, Arafat'ın Türkiye'ye gelişi de bu çerçevede ele alınmak durumundadır. Arafat-Ürdün anlaşmasının tutmayışı, boşa çıkışı ve bu çerçevede ortaya çıkan son gelişmeler, Türkiye'nin bölge sorunlarına daha fazla müdahale etmesini zorlamaktadır. Nitekim, TC'nin emperyalizmden kendisine verilmesini istediği rol de gerçek anlamıyla budur.

Dikkat çekilmesi gereken diğer bir husus da, T. Özal'ın İngiltere'ye gidişidir. 1952'den bu yana ilk defa bir Türk başbakanı, İngiltere'yi ziyaret etmektedir. Bunun yanı sıra, 12 Eylül faşist cuntasının iktidarda gelişinden sonra, yine bir Türk başbakanı ilk defa Batı Avrupa ülke-

leri tarafından resmen davet edilmektedir. Ziyaretin bu özelliğine rağmen, Türkiye ve İngiltere arasındaki ilişkilerin tarihi ve bugünü açısından da; Turgut Özal'ın Thatcher tarafından resmen davet edilmesinin ayrı bir önemi vardır.

İngiltere Krallığı geliştiği bu yana zaman zaman Türk egemen sınıfları ile, I. dünya savaşında olduğu gibi ayrı cephelede yer almışsa da, dostlukları bozulmamış, özellikle de İmparatorluğun çöküşü dönemlerinde el atarak, Osmanlı devletini yaşatmaya çalışmıştır. 1840'da İngiltere ile imzalanan ticaret anlaşması ve Tanzimat Fermanı ile birlikte, yarı-sömürge durumuna geçen Osmanlı İmparatorluğu, aynı zamanda çöküş sürecini de yaşamaktaydı. İngiltere Krallığı, İmparatorlukla geliştirdiği ilişkilerle, Türk egemenlerinin, Ortadoğu ve Balkanlardaki çıkarlarını Osmanlı kalkanı ile koruyup, sürdürmeye çalışmaktaydı.

Osmanlı İmparatorluğu bir yandan sürekli toprak kaybederken, diğer yandan ekonomik olarak da alabilmesine zayıflamaktaydı. İngiltere böylesi bir dönemde devreye girerek, bir dönem de olsa İmparatorluğun ayakta kalma sürecini uzatmıştır. Ekonomik yardımların yanı sıra, siyasi yardımlar da

İmparatorluğa sunulmuştur.

Yaklaşık 150 yıl sonra, tarih yeniden yaşanmaktadır. Gerçi Osmanlı İmparatorluğu yıkılmış; onun devamı olan TC "Misak-ı Milli" sınırları içerisinde sıkışmış, İngiliz Krallığı ise kapitalizmin temsilciliğini ABD'ye kaptırmış, ama benzer koşulların yaşanması bu iki gücü yine karşı karşıya getirmiştir. TC, bugün elinde kalan ve en son egemeni olduğu Kürdistan'da yitirmekle karşı karşıya; ekonomik bulamıyor; yine Ortadoğu'da kapitalist-emperyalist devletlerin çıkarlarını korumada bir kalkan rolü oynamaya soyunuyor. Tüm bu tarihi benzerlikler, İngiltere'yi bir kez daha, fakat bu kez emperyalizmin en saldırgan politikasının yürütücüsü olarak, TC'nin çöküşünü durdurmaya müdahale etmek zorunda bırakıyor. Böylece, İngiltere'nin tarihi misyonu tüm açıklığıyla ortaya çıkmaktadır.

Hiçbir Batı Avrupa devletinin Türk cunta yetkililerini ve başbakanını resmen davet etmeye cesaret edemediği bir dönemde, İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher, T. Özal'ı ülkesine resmen çağırmıştır. Aslında bu davet bile İngiliz hükümetinin üstlendiği rolü ortaya koymaktadır. Nitekim Başbakan Margaret Thatcher, Özal'ın onuruna verdiği yemekte yaptığı konuşmada, söze İngiliz-Türk dostluğunun

Devamı Syf: 22'de



# PİŞMANLIK YASASININ İFLASI VE SÖMÜRGEÇİLİĞİN SEFALETİ

Türk sömürgecileri, baskı, işkence ve zorbalıkla gelişimini engelleyemedikleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini içten parçalayıp zaafa uğratarak durdurmak ve bu mücadelenin nefelerini teslimiyete çekip direnişten vazgeçirmek için, son dönemlerde faaliyetlerine hız verdiler. Bu amaçla yaklaşık bir yıldır yürürlüğe konmuş bulunmasında rağmen, TC'nin kendisine bağladığı büyük umutlara cevap veremeye ve yalnızca bir avuç kaçkın küçük-burjuva soysuzunun yararlanmak üzere başvurduğu "pişmanlık yasası"na yeniden dikkatleri çekmek çabası içine girdiler. Bu çabaların bir parçası olarak, bir yandan sömürgeci yetkililerin ağzından "son ihtar", teslimiyetçilerin ağzından ise "pişmanlığa çağrı" bildirileri basılıp Kürdistan'ın en ücra köşelerine dek dağıtılırken, diğer yandan da üst üste televizyon programları yayınlanmakta ve bu programlarda ihanetçilerin ağzından "teslim ol" çağrıları yapılmaktadır. Bu programların en sonuncusu, Ocak ayı içinde gösterilen "Pişmanlığa Çağrı" programı oldu. Aşağıda bazı yönleriyle değineceğimiz bu program, sömürgecilerin sefaletini gözler önüne sermenin yanısıra, aynı zamanda onların halkımızı boyunduruk altında tutmada umut bağladıkları alçakça yöntemleri de ele vermektedir.

Bu yöntemlerin en başında elbetteki "zor" gelmektedir. Nitekim, program "şanlı" Türk ordusunun "teröristlere" karşı, Siirt'te gerçekleştirdiği tabiki bir çatışma ve imha etme operasyonu ile başlıyor ve şöyle diyor spiker: "Teslim ol çağrısına uymayan, pişmanlık yasasıyla devletin uzattığı dostluk eline elini uzatmayan, vatani görevini bu bölgede yapan vatan evlatlarına sinsice, kalleşçe ve acımasızca kurşun sıkanların bu görüntüyü iyi değerlendirmeleri gerekiyor." Bir kez daha görülmektedir ki, sömürgeciler, halkın ve devrimcilerin gözünü yıldırarak onları direnişten vazgeçirmede ordu-suna büyük bir rol atfetmektedir. Bu amaçla, tatbikat üzerine tatbikat yapmakta; köylerde, şehirlerde askerleriyle gövde gösterisi yaparak halka kan kusturmaktadır; propagandalarda "Türk ordusunun güçlülüğü ve yenilmezliği" üzerinde ısrarla durmaktadır. Böylece halkta ve devrimcilerde, düşmana karşı ayağa kalkışlarının ezilmeye mahkum olduğu ve imhaya sonuçlanacağı fikrini yerleştirmek korku, panik ve mücadeleye inançsızlığı geliştirmek istemektedirler. Oysa, kısa süreli mücadele pratikliği süresince kofluğu gözler önüne serilen, efsanesi yerle bir olan, korku, panik ve dağılma içine giren Türk ordusu üzerinde böyle bir film belki daha büyük etki yaratabilir; partizanlar karşısında derin bir umutsuzluk ve moral bozukluğuna düşen "aslan mehmetchik" belki biraz daha savaşma gücünü kendisine görebilirdi(!) Halkımız ve onun önderleri "şanlı Türk ordusunu" çok iyi tanıyor. Onun bar-barlığı, gözü dönmüşlüğü ve kan dökücülüğünden, onun NATO'nun ikinci ve Ortadoğu'nun en büyük ordusu olduğundan hiçbir şüpheleri yok ama, bu kocaman lakin içi boş fiyacı darmadığı edip dağıtacaklarından da kuşkuluları yok. Onlar bugün ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar, giderek güçlendiklerinin ve geleceğin mutlak sahibi olduklarının bilincindedirler ve bu, onların savaş azmini daha da bileme-tedir.

Halkın ve devrimcilerin gözünü yıldırma; devrimciyi teslim ol-

maya, anne-babayı, çocuğunu teslim etmeye zorlamada, ordusunun gücüne yeterince inanamadıklarından olsa gerek, sömürgeciler programa bir de askeri eğitim yapan bir grup "köy korucusu"nun görüntüsünü eklemeyi ihmal etmemiş. "Köy korucuları"ni eğiten sömürgeci yetkili, tatbikatın başında onlara yönelik bir konuşma yapıyor ve sözlerine şöyle başlıyor: "Arkadaşlar, elimizdeki silahla koruyacaklarımız, köyümüzdeki tarlamız, namusumuz, bahçemiz, camimiz. Koruyacaklarımız bunlar." Karşısında, ağzının korkusu, geçim derti, zor ya da bilinçsizlikten olsun, kendilerine hizmet etmek üzere silah almış ve Türk askerleriyle beraber devrimci avına çıkan kimseler de olsalar, sömürgeci yetkililer onlara gerçekleri, kime karşı savaş-tıklarını söyleme gücünü kendisinde göremiyor. "Biz, Kürdistan'ın bağımsızlığı, Kürt halkının özgürlüğü için savaşan PKK partizanlarına karşı kullanılmak üzere sizlere bu silahları verdik" diymiyor, aksine bir sürü yalanın ardına gizlenme gereğini duyuyor. Pekli, bu insanlar, tarlasına, namusuna, inancına ve geleceğine kastedenin Türk sömürgeçliği olduğunu; karşısında savaş-tıklarının ise, halkına onurlu bir gelecek yaratmaktan, onun malını, namusunu, insani değerlerini korumaktan başka düşüncesi olmayan bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları, o halkın öz evlatları olduğunu kavradıklarında ne olacak? Daha şimdiden silahlarını devrimcilerle teslim eden, onları operasyonlardan haberdar eden, gerektiğinde nöbetlerini tutup onları koruyan "köy korucuları"nın sayısı artmayacak mı? Kendisine, "vatan, millet, din düşmanı gavurlara" karşı savaşacağı söylenen ve ağının emriyle eline silah tutuşturulan, ancak kendisinin de kurşun yağmuruna tuttuğu bu "gavur"un, ülkesine ve halkına derin bir sevgi ve bağlılıktan başka suçlu olmayan öz oğlu olduğunu gördüğünde çılgına dönen ve gerçek düşmanın kim olduğunu anlayan Osman Tire'lerin sayısı artmayacak mı? O silahlar er-geç bir gün gerçek suçluların başında patlamayacak mı?

Programı sunan spiker, "köy korucularıyla birlikte çevre köy halkı da bölücü çeteye karşı dimdik ayakta ve onların yarattığı teröre, tehdide ve baskıya karşı kenetlenmiş durumda" diyor ve yaşlı-geç, kadın-erkek halktan bazı kişilerin ağzından sözde bu geçişi kanıtlaymaya çalışıyor. Sömürgeci-faşist ordunun namurlarının tehdidi altında, sömürgeci yetkililerin, canlarını alacakmışcasına üzerlerine dikilen gözleri önünde sömürgeci TV'nin ekranlarına getirilen doğru-dürüst Türkçe bilmeyen, sömürgeci düzenden kaynaklanan baskı ve yoksulluğun derin izlerini bedenlerinde taşıyan ve gözbebeklerinde derin acıların, ızdırapların, öfke ve çırpınışların izlerini içiçe yaşayan insanlarımızın ağzlarından dökülen sözler duyuluyor: "Teröristleri istemiyoruz. Sevmiyoruz onları. Bizim toprağımıza gelmesin", "Türkiye Cumhuriyetinden başka hiçbir kimsesi tanımayız", "Niye böyle yapıyorlar? Hükümete ne yapabilirler? Bir adam bastonla hükümete karşı ne yapabilir?" vb... Sömürgeci terörünün tüm izlerini belleklerinde taptaze yaşayan; açık ve yoksulluğa mahkum edilerek, aç bebelerinin karnını nasıl doyuracağı sorusuna umutsuzca cevap bulmaya çalışan; kendisini bu çağdışı ve tahammül edilmez yaşamdan söküp çıkaracak; süngülerin ve dipçik-

lerin altından kurtaracak, aç besine yiyecek bir lokma aş, hastasına doktor, kendisine bir avuç işleyecek toprak, çalışacağı bir iş ve hepsinden de öteye güvenli ve özgür bir gelecek sunacak bir kurtarıcı bekleyen insanlarımız; önderleri ile tanıştığında, kavgası ile bütünleştiğinde, yılların kin, nefret ve acısını sömürgeci düşmana karşı öntü alınamaz bir isyan seline dönüştürecek insanlarımız, baskı, işkence, tutuklanma ve ölüm tehdidi altında kendilerine zorla ezberletilmiş bu sözleri söylemeye zorlanıyor. Ve sömürgeci düşman, böylece halkın "devrimcilerle karşı olduğunu, devleti desteklediğini" kanıtlandığını sanıyor. Bu, TC ile aynı ağı konuşan sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva bazı teslimiyetçi örgütlerin şefleri için inandırıcı olabilir ama, gerçek dostunu ve düşmanını bizzat pratik yaşamı içinde deneyip tanıması olan Kürdistan halkı ve onu dostları için bunların hiçbir değeri yoktur. Onlar ancak ve ancak TC'nin acizini biraz daha iyi görmüş olmanın ve onun çirkef

veya sömürgeciler tarafından mı ortaya atıldığı, kimin kimden alıntı yaptığı sorunu bir kenara bırakalım ve Türk sömürgecilerinin bir kez daha kendi sıfatını nasıl PKK'ye mal ettiğine bakalım.

Türk sömürgecilerinin yüzyıllardır halkımızı en ağır ekonomik baskılar altında tutarak, açık ve yoksulluğa mahkum ettikten sonra insanlarımızı bir tas çorbaya satın alarak nasıl kendi kirli amaçları için kullandığını bir yana bıraksak bile, son "köy korucuları kanunu" nun yürürlüğe konması ile ortaya çıkan tablo, bu iddianın gerçek hedefinin kim olduğunu ortaya koymaya yeterlidir. Bu yasa ile toplumdaki ne kadar lumpen ve serresi varsa, ellerine silah tutuşturan, onları ajanlaştıran ve insanlıktan çıkararak mazlum halkımızın üzerine salanlar, Türk sömürgecileri ve onların her uşakları, yerli işbirlikçileridir. 12 Eylül faşist darbesinden başlayarak, toplum üzerinde egemen kılınan "orman kanunu" en çok böylelerinin işine yarayan ve kendi soylarından olan insanlıkdışı

uğru birleşip bir güç haline gelmesini engellemeye çalışmaktadır. Geçmişten beri bu doğrultuda oldukça mesafe kaydetmiş olan Türk sömürgecileri, Hareketimizin bu parçalanmışlığı ve ihanet eğilimine karşı amansız mücadele açması üzerine bunları daha da derinleştirmek için alçakça faaliyetlerine hız kazandırmıştır. Bunu yaparken bir yandan da sürekli, parçalanmışlığın ve çatışmaların sonunun gelmeyeceği ve halkımızın kendi içinde birlik olamayacağı düşüncesini işlemiş, bu konuda umutsuzluğu kalıcılaştırmak istemiştir. İhanete karşı verilen mücadeleyi ise bunda bir kanıt olarak kullanma yoluna gitmiş, son dönemlerde basın ve yayın organları vasıtasıyla yürüttüğü propagandanın temelini bunu oluşturmuştur. "Pişmanlığa Çağrı" programında da aynı propaganda şu sözlerle işlenmiştir: "Kendi aralarında bile birbirleriyle anlaşmayan ve birbirlerini öldürmeye çalışan bu bölücü çete, kandırıldığı işi, düşküne ve kanun kaçağına, çocuk-çocuğa nasıl sahip



karakterini daha iyi tanımanın mutluluğunu duyabilir.

"Pişmanlığa Çağrı" programında dile getirdikleri iddialarına malzeme olarak sömürgeciler, ihanet etmiş bir avuç mücadeleyi kaçırmış iddialarını kullanıyorlar. Geçmişten bu yana çeşitli defalar öne sürdükleri çarpıtma ve yalanları bir de bu hainlerin ağzından dile getirerek böylece inandırıcı olabildiklerini hissediyorlar. Bu iddialardan bazıları; devrimci Hareketin dağıl-makta olduğu, halktan kesinlikle yardım görmediği, militanların birer birer kaçtıkları ve devlete teslim oldukları, Hareketin, insanları hile ve tehditle saflarına çekmeye çalış-tığı, işsiz ve güçsüzleri, çocuk-çocukları iş vb. vaaletlerle kandırıp amaçlarına alet ettiği vb'leridir. Çok iyi bilinmektedir ki, bu iddialar, yıllardan beridir ağzlarında çiğnene çikene artık etkinliğini çoktan yitirmiş ve sosyal-şovenler ile küçük-burjuva reformistlerinden gayri pek kimsenin rağbet etmediği iddialardır.

Türk sömürgecilerinin alçak karakterini biraz daha yakından görmek açısından bir son iddia, PKK'nin kandırılmış işsiz-güçsüz, çocuk-çocuk takımından oluşan bir örgüt olduğu iddiası üzerine durmak istiyoruz. Yine gelişmeleri biraz yakından izleyen herkes, bu iddianın da yeni bir şey olmadığını hemen anlayacaktır. Bay Kemal Buray da yıllardır bu iddiayı dilinden düşürmemekte, Kürdistan halkının önderlerini, "çocuk-çocuk, işsiz, lumpen" olarak andırmaktadır. Biz bu "şahane inci"nin ilk kez Bay Buray tarafından mı,

Türk egemenleri ile bunlar, pek güzel bütünleşerek ortak amaçlara yönelmişlerdir. Dolayısı ile, böylelerinin PKK saflarına gelmeye ne ihtiyaçları vardır ve ne de burada kendilerine yer bulabileceklerdir. "Çocuk-çocuk" a gelince, onlar savşan kızgın ateşi içinde pişerek çoktan olgunlaştılar, büyüdüler ve Türk sömürgecileri ile onların ye-minli uşağı Kemal Buray gibilerine ecel terleri döktürmekte, ayakları altındaki toprağın hızla kaymasına yolaçmaktadırlar. "Çocuk-çocuk" diye horlanan bunlar, siyasi hayatın odağı haline gelip gelişmelerin seyrini belirlemekte, tarihe yön vermektedirler. Durum böyle olunca, yaşları ile övünen, ancak bir çocuğun mantık düzeyine dahi ulaşamayanların ortaya atıkları çirkin haykırışların ne değeri olabilir.

Sömürgecilerin, toplumumuz için düşürdükleri kaos ortamını kendi lehlerine mücadelemize karşı kullanma çabaları bununla da sınırlı kalmıyor. Onlar yüzyıllardır toplumumuzun bağrında açtıkları yaraları bugün de en büyük dayanakları olarak görüyorlar. Bu yaraların biri de lanetli ihanet ve toplumumuzun binbir türlü suni çekiş-kayle birbirine düşürülmüş olmasıdır. Geçmişte olduğu gibi, bugün de, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi bastırma, ihanete büyük önem atfeden ve bu eğilimi devrimci hareket içinde olduğu kadar tüm toplumda da egemen kılmak için her türlü yola başvuran sömürgeci-ler, diğer taraftan da halkımızı tek tek bireylerine varıncaya dek bölüp birbirine düşürerek, ortak amaç

çıkacak?" Görüldüğü gibi, sömürgeci-faşistler, ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmek isteyen halkımızı temsilcileri ile bu mücadeleyi başarısızlığa mahkum etmeye çalışan kendi uzantıları arasındaki kaçınılmaz mücadeleyi çarpıtarak, bunu halkımızın önder gücünün, halkımızı birleştirme ve yönetmede başarısızlığa uğrayacağı tarzında yorumluyor. Ancak bu seflice demogoji de diğerleri gibi boşa çıkmaya mahkumdur. Halkımız, kendi bağrına salanmış bir hançer olan ihaneti söktüp atması gerektiğinin bilincindedir ve aynı şekilde, sömürgecilerin yarattığı suni çekişleri ortadan kaldırarak kendi içinde sağlam bir ulusal kurtuluşçu birliği sağlaması gerektiğinin de bilincindedir. Halkımızın önder örgütü PKK'nin yol göstericiliğindedir kurulan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi daha şimdiden bu yolda güçlü bir adım olmuştur ve her kesimden yurtseverleri bağrında birleştirmektedir. Halkımız bilmektedir ki, ona geleceğin kapısını açan PKK, yıkılmaz birliğinin de biricik anahtarıdır.

Mevcut gerçekleri çarpıtarak, yalan ve demogojile üstünü kapatmayı, halk kitleleri ve devrimcilerin bakış açılarını daraltmayı ve ihaneti yaygınlaştırmayı hedefleyen program, başını Ali Ozansoy isimli sefil alçağın çektiği bir grup hainin yeraldığı bir "mini açık oturum"la sona eriyor. "Oturum" a katılanlar, sömürgeci basın ve yayın organlarından sürekli yayınlanan ve provakasyonunda geçmiştin bu yana yinede olduğu ipliği pazara çıkmış id-





YAŞAM VE MÜCADELE

## OKUYUCUYA

Bu hitap, "DÜNYA KAMUOYUNA" diye değiştirilerek okunmalıdır. Şimdilik dünya devletleri içinde yeralan ve "terörizm" karşı mücadele şampiyonluğunu yapan bir "devlet" tam da rolüne uygun olarak hiçbir "terörist"i, "takipsiz" ve "cezazsız" bırakmıyor. Okuyucu bu röportajda işte bu "devletin" amansızca takip ettiği bir "terörist"i tanıma fırsatını bulacak.

Ak sakalları göğsünün üzerine düşmüş bu "terörist" tam 89 yaşında. Ve ayrıca bir din adamı. Yani ona "terörist" demek, Reagan'ın teorisine bile denk düşmüyor. Ama uşakları Reagan'ı da gerilerde bırakarak, 89 yaşındaki ak sakallı bir din adamına "terörist" damgasını vurdular. Çünkü, o tüm yaşamı boyunca mücadele etmeyi her şeye yeğ tuttu. Sömürgeci-faşist Türk devleti için, Kürdistan ülkesi ve halkının adı dahi kabul edilmez bulunurken, bunlar uğruna mücadele etmenin tek bir ismi olabildi: "TERÖRİZM". Ve sömürgeci-faşist Türk devleti, bu ülke adına gelişen mücadeleye bu ismi takmakta gecikmedi. Sömürgeci-faşist mahkemelerinde bir "çete" hareketi gibi "yağdırmak", kamuoyuna böyle yansıtmak için hiçbir çabadan geri durmadı. Savaşan gerillalar "şaki" olarak duyuruldu ve halen de böyle tanıtılmak isteniyor. Köyler basılıyor, operasyonlarda kadın-çocuk, yaşlı-geç demeden yüzlerce insan tutuklanıyor ve ardından gazetelerden okunan manşet, "eşkiyanın kökü kazandı" oluyor. Kısacası, yedisinden yetmişine kadar tüm Kürdistan insanları, tüm bir halk sömürgeci-faşist Türk devletinin ve emperyalist efendilerinin dilinde "terörist" olarak nitelendiriliyor. O halde burada gerçeği tekrarlamaya gerek var mıdır? Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi veren bir halkın sesinin böylesine aciz yaygaralarla bastırılabilmesi mümkün müdür? 89 yaşındaki bir "terörist" dünyanın neresinde görülmüştür?

"Bölücü-terörist" olarak hakkında tutuklama kararı çıkarılıp, evi defalarca basılınca günlerce yol alıp, sarp dağları aşan, bir elinde Kur'an, bir elinde silah ile direniş yolundaki kararlı yürüyüşünü devam ettiren bu insanla görüşmek istedik. Onu görmeden "aslan aslandır, yaşlısı da genci de korku salmak için yeter" diye düşünüyorduk. Karlı dağların eteklerinde toprak yeni yeni çimenleniyor, patlamış tohumlar toprağı zorluyorlardı. Dört mevsimi bir arada yaşatan mart ayının göz kırpan güneşi altında el değmiş lekesiz beyazlığıyla yükselen dağ doruklarıyla yarışmasına gururlu beyaz bir başın gülmüşeyişle karşılaştık. Karşımızda bir tarih vardı. Teslim alınmayan, boyun eğdirilemeyen ve unutturulamayan bir halkın direniş sembolize ediliyordu. Kendisiyle konuşmak istediğimizi önceden haber verdiğimizden bizi yarı yolda karşıladı. Ellerine sarılıp öpmek istedik. Ancak izin vermedi buna; ona göre şimdi anından öpülmesi gerekenler vardı, dağları gösterip savaşan gerillaları işaret ediyordu: "Umud oradadır." Gözlerimiz çatlayan toprağı ilişti yeniden. Hayat fıskırıyordu Kürdistan topraklarından. Tarihi bin yıllara varan, ama ne yaşanan ve ne de yorulan toprak yine taptaze bir hayatı doğuruyordu. Tıpkı halkımızın direnen özünün bir kurtuluş mücadelesi olarak filizlenmesi gibi...

Dağ eteğindeki bir köy evinde yaptığımız röportaj, 89 yaşındaki bir "terörist" için pek de doğal bir olay değildi. Sesini almak için teybin düşmesine bastığımızda bu hemen farkedildi. Bizimle saatlerce konuşmaya, 89 yıllık bir tarihi anlatmaya hazır. Ama sesinin kasete alınması ona göre doğallığı zorlayan bir etken oluverdi. Yine de çabuk alıştırı teypli konuşmaya. Bizden bazı ricaları oldu. İsmi değişik vermemezi istiyordu, fotoğrafını ise bizim de hak verdiğimiz bazı nedenlerden dolayı gerek görürsek daha sonra yayınlamamız uygun buluyordu. Röportaj Kürtçe yapıldı. Türkçeye çevirerek olduğu gibi sunduğumuz yazıda tercüme yetersizliklerinden doğabilecek hataları okuyucunun ve Melle "Abdurrahman"ın başlıyacağına umut ederiz.

SERXWEBÜN-Mart 1986

Serxwebün: Sayın Melle Abdurrahman, okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

M. Abdurrahman: Siirt'in Baykan ilçesinde doğdum. Daha küçük yaşta medrese öğrenimine başladım ve imamlık diploması almaya kadar devam ettim. Okulu bitirdikten sonra hiç imamlık yapmadım.

Serxwebün: Hiç imamlık yapmadınız mı?

M. Abdurrahman: Hayır, yapmadım.

Serxwebün: Bu kadar çaba sarf ediyor, diploma alıyor, ama imamlık yapmıyorsunuz. Bunun mutlaka bir nedeni olmalı?

M. Abdurrahman: Tabii var. Çünkü, hükümet islam dini ile her

## «Birlik ve Güçlü Bir Ordu İçin Hepimiz Çalışmalıyız»

sey arasına çelişki sokmuş. Bu bakımdan eğer imamlık yapsaydın, onların bütün tekliflerini kabul etmem gerekecekti.

Serxwebün: Ama yine de tanımış bir imamsınız.

M. Abdurrahman: Ben sadece devletin memuru olmadım. Eğer öyle olsaydı, hem dinim, hem de dünyamı bu meslekte yitirecektim.

Serxwebün: Duyduğumuza göre aranyorsunuz. Bunun nedenini anlatır mısınız?

M. Abdurrahman: Mahkumiyetimin sebebi anlatayım. El hamdülillah şu ana kadar hiç kimse benim, dinimize ters düşüğümü iddia edemez ve buna tanık olmamıştır. Yalnız şu vardı; eskiden beri ben yurtseverim, milleti mi seviyorum ve milletim için çalışıyorum. Herzaman bizim de bir halk olduğumuzu anlatıyordum. Diğer halklar arasında tanınmamış gereğini vur-guluyordum propagandamda. Bu bakımdan hükümet beni düşman ilan edip mahkum etti. Şimdiye kadar defalarca mahkum oldum.

Serxwebün: Yani daha önceleri de mi mahkumiyet kararı çıktı hakkınızda?

M. Abdurrahman: Bu seferki mahkumiyetim sonucudur. İlk defa, çarşıda Kürtçe konuştuğum için tutuklandım ve cezamı para ödemekle çektim. O sefer hüküm giymeden serbest bırakıldım. İkinci defa tutuklanmamın sebebi şu oldu: Okula gitme üzerine bir toplantı yapılmıştı. Burada bazıları okuyanın "kafir" olacağı söylüyorlardı. Ben de topluluğa, okula gitmenin insanı dinsiz yapacağına söyleyenlerin aslında kendileri "kafir"dir, onlar yalan söylüyor, çocuklarımızı okutun, okumadan işler yürümez dedim. Bunları söylediğim için, 70-80 defa mahkemeye çağırıldım, sonra beraat ettim. Beraat edilmenin gerekçesi de "cahil" olmadım! Yani "cahil" olduğum için beni beraatlar! Üçüncü defa işe, PKK'lilere eklemek verdim, eve aldığım için mahkum oldum. Ben evde yaktım. Yine bizim evde oldukları bir gün ihbar edilmişler. Ev basıldı. Biri yakalandı. Ondan bu yana ben hiç eve uğramadım.

Serxwebün: Yaşınızı sorabilir miyiz?

M. Abdurrahman: Yaşım seksen dokuz.

Serxwebün: Bu yaştan sonra mahkumluk size zor gelmiyor mu?

M. Abdurrahman: Hayır. Düşmanın bize uyguladığı zulüm ve vahşetle mukayese edildiğinde hayır. Ben, düşmanın kölesi olacağıma, karın içinde çıplak, aç ve yalın ayak ölmeyi tercih ederim.

Serxwebün: Yani yaşınıza rağmen böyle bir yaşama bilerek ve severek katlanıyorsunuz.

M. Abdurrahman: Evet. Rızanın sebebi şudur: Biz düşmanın eli altında ne malımıza, ne canımıza, ne çocuğumuza, ne namusumuza, ne de dinimize sahip çıkabiliyoruz. Düşman, ölüne dese, yaşayın dese, çıplak kalın dese, aç kalın dese, yalın ayak kalın dese aynısını yapmak zorundasın. Yani düşman sana hangi rengi veriyorsa onu kabullenmek zorundasın. Ben bunu kabul etmedim.

Serxwebün: Son arama nedeninizi de dikkate aldığımızda PKK'yı tanıdığımız anlaşılıyor. Bu Partiyi değerlendirmenizi istesek, görüşlerinizi belirtir misiniz?

M. Abdurrahman: Bu Parti, sağlam bir Partidir, doğru bir Partidir. Millete doğru yolu gösteriyor. Halka eziyet edenleri halka tanıtıyor. Halkın isteklerine ve ihtiyaçlarına göre ve kendisine layık bir şekilde hareket ediyor. Yolu doğru bir yoludur ve her yerde yer edinecektir. Millete yol göstericilik yapıyor,

onlara iyiyi ve kötüyü tanıtıyor. Hep milletin çıkarına çalışıyor, ona zarar vermiyor. İhanet onlardan çıkamaz, sağlandı. Yaptıkları her işi milletimiz dürüst olarak görüyor ve halk memnundur.

Serxwebün: PKK henüz çok genç bir Parti. PKK'nin doğuşu sizde nasıl bir etki yarattı, halk nasıl değerlendirdi?

M. Abdurrahman: Bir avuç satılmış hainin dışında hem benim, hem de halkımın üzerindeki tesiri büyük bir sevinçten ibaretti. Sevin-ci, iyiliği bize hatırlattı. Doğru yolu, bilinçliliği bize hatırlattı.

Serxwebün: Yaşamınız sizde direngen ve sağlam bir yapı oluşturmuş. Yani hep umutluydunuz. Şimdi bu umutlarınız daha da büyüdüğü görülüyor.

M. Abdurrahman: Evet. Ben 1341'den beri böyle bir Partinin bekleyişi içindeydim, yolunu gözlüyordum. Böyle bir Parti çıkacak ve milleti kurtaracak diyordum. İşte şimdi, beklediğim, yolunu gözlediğim o Parti kuruldu, faaliyet içinde dir ve inşallah muvaffak da olur.

Serxwebün: Halk devrimcilerin 15 Ağustos'ta olduğu gibi büyük eylemler yapacağına, düşmanın en çok saldırdığı bir dönemde böyle direnişlerin ortaya çıkacağına inanıyor muydu?

M. Abdurrahman: Halk, 15 Ağustos'tan önce uygulanan zulüm, vahşet ve zordan dolayı çok ezilmişti ve o bakımdan umutları biraz zayıflamıştı. Ama tamamen umutsuz da değildi. 15 Ağustos'ta birlikte halkın inancı yükseldi ve millet kendine geldi, kurtarıcısı olacak böyle bir Partiden tümden haberdar oldu.

Serxwebün: Halkımız geçmişte de defalarca isyan etti. Bugün de mücadele ediyor. Bütün bu gelişmelerin içinde yaşamış biri olarak geçmiş mücadeleye ile bugünkü mücadeleyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

M. Abdurrahman: Aralarındaki farkı soruyorsunuz yani. Eskiden onlar, üzerlerinde hem dini hem de dünyevi baskı ve eziyet yapıldığından, onurlarına dokunduğu için gayretlenip başkaldırıyordu ve dövüşerek mücadeleye ediyorlardı. Ama onların mücadelesi ne biçim bir mücadeleydi? Ağaların, şeyhlerin veya meşhur imamların önderliğindeydi. Kimse kimsenin üstünlüğünü kabul etmiyordu... Kimse kimsenin sözünü dinlemiyor, herkes istediği doğrultuda bir baş çekiyordu. Dışarıya kapalıydılar. Fişekleri bittiginde silahları susuyordu. Çünkü dışarı ile ilişki yoktu ki, cephane tedarik etsinler. Yirmi dört saatlik bir mesafeden öteye bile gidemiyorlardı kendi ülkeleri içinde. Çünkü halk birbirini öldürüyordu. Hükümet halkı birbirine düşman etmişti. Birini ağa, birini şeyh, diğeri bey yapmış, fakir halkın elindeki toprakları alıp onların üzerine tapulmuştu. Ve böylece onların yularlarını (hevsar) kendilerine bağlayarak, "siz bize, millet size" diyorlardı. Bundan dolayı halkı perişan edip bırakıyorlardı. Halkın yararına çalışmadıkları için mücadeleleri başarısızlıkla sonuçlanıyordu. Ama şimdi Allah'a şükür okumuş insanlarımız var. Dış dünyaya açılıyorlar; Avrupa'ya, Amerika'ya, Afrika'ya, Rusya'ya, dünyanın bütün kıtalarına kadar gidebiliyorlar. Dünyanın durumundan haberdarlar. Dostları vardır ve onlara yardım da ediyorlar. Şimdiki mücadele ile geçmişteki arasında çok büyük fark var. Eskiden halk zarar görüyordu. Ama, şimdiki mücadele halkın yararına inşallah.

Kimse ben şu aşirettenim, şu şeyhin oğlum, şu ağanın oğlum veya ben müslümanım, yezidiyim demiyor. Kendi halkı adına ayaga kalkmış ve mücadele ediyor. Başarıya ulaşır inşallah.

Serxwebün: 15 Ağustos eylemlerinin milleti kendine getiren, gücünü ve umudunu arttıran bir etkisi olduğuna söylemişsiniz. Halkımız gelişmelerden böyle etkilenirken, şüphesiz ki düşman da etkilendi. 15 Ağustos eylemlerinin ve yarattığı gelişmelerin Türk devleti ve ordusu üzerindeki etkisi sizce ne oldu?

M. Abdurrahman: Devlet korktu. Devlette öyle bir korku peyda oldu ki, tarihlerinde benzerine tanık olmamışlardı. Bundan dolayı köylerde ev ev dolaşıp, isim tespiti yapıp, kimlik çıkarmayı mecbur kıldılar. Ayrıca her evde kaç nefes varsa yazdılar. Evdekilerin dışında başka bir misafir bulduğunda derhal soruşturuyorlardı. Yani evler kontrol altında. Her köyün muhtarına yüzaltmış bin değerinde telsiz dağıttılar. Köye yabancı bir uğradığında veya köyde bir olay olduğunda, derhal en yakın merkez karakoluna bildirmelerini emrettiler. Gelişmelerin düşmanada yarattığı korku ve telaş, birçok insanın korkudan ölmesine sebep oldu. Bir seferinde bir eşek karakola yakın bir meşelikten geçerken, ağaçlar hışırtı çıkarmış. Bu ses karakoldakilerin sabaha kadar rastgele mermi sıkmalarına sebep olmuş. Ertesi gün bakımlar ki, vurdukları bir eşekten ibaretti. Başka bir zamanda da bir yerde deli bir insanı yakalamışlar. Üstünü aradıklarında kendi deliliğine yazdığı bazı yazılar bulmuşlar. Bunun üzerine ona kim olduğunu sormuşlar. Deli de "Apoluların reisiyim" demiş. Nereye gideceğini, işlerinin nasıl gittiğini ve o aşkım ne yapacaklarını sorduklarında da, deli, falan yerdeki karakolu basıp oradaki askerleri öldüreceğini demiş. Bunun üzerine deliyi dövmeye kalkmışlar. Deli küfürlere başlamış ve "eğer siz beni döverseniz Apolular hepimizi öldürürler, çünkü ben Apoluların reisiyim" demiş. Deliyi alıp götürmüşler, şimdiye kadar da hiç kimsenin nerede olduğunu bilmiyor. Halbuki köylülerin hepsi onun bir deli olduğu üzerine şahitlik yapmışlardır. Ama düşman, köylülerin şahitliğine güvenmeyip, delinin falan yerdeki karakolu basacaktır sözüne ehemmiyet veriyor. O karakolun askerleri sabaha kadar mermi sıkıyorlar, ertesi gün de tabura giderek Apoluların başkına uğradıklarını söylüyorlar. Bunun üzerine taburun askerleri köyü basarak, "dün akşam karakolumuz basılmış, siz yarıdım etmişsiniz" diyerek köylülere işkence etmişler. Bu örnekler bile devletin içine düştüğü ruh halini anlatmaya yeter. Devlet, ölü bir yılan gibidir. İnsan yıllarda gördüğü ölü yılanlardan ilk başta korkar, insanı sokacağından çekinir, bir süre bekler, yerinden kumdamadığı görünce sezer ve kendi kendine "eğer yılanla can olsaydı, yerinde tepenirdi" der. Sonra ayayağı yılanın dokunur ve bir kez kumdamadığı görünce yine korkar. Ama yılan cansızdır. İşte devlet de bu duruma düşmüştür. Ama devlet halkı korkutmuş ve bir korkuluk halini almış. Bunu da halka zulüm yaparak, emsali görülmemiş bir vahşet uygulayarak yapmış. Yapılan zulüm ve vahşet halkın gözü önünden gitmiyor ve canlanlığını sürrekli koruyor. Buna rağmen halk Partiyi çok seviyor ve yerinde-zamanında yapılacak eylemleri büyük bir sevinçle karşıyor. Yalnız kendilerini beş kuruşa satıp, halkın kurtuluşunu istemeyenler bu sevinci paylaşmıyorlar, o başka mesele.

Serxwebün: Müsadenizle verdiğiniz yılan örneğine başvuracak olursak, gelişen devrimci eylemler, Türk devletinin geçekten de bir ölü yılan olduğunu ortaya koydu. Halk-



mız bunu yakmadan gördü. Türk devletinin gerçek durumunun böylesine ortaya çıkarılışını halk üzerindeki etkisi ne oldu?

**M. Abdurrahman:** Bunun halk üzerindeki tesiri şöyle oldu: Daha önce inançları zayıflayanların inancını güçlendirdi. Devrimci mücadele devlete karşı yürütülüyor, büyük gelişmeler ilerliyor ve Hareket zafer yolunda büyük adımlar atıyor. Bugün Parti milletin dağa çıkıp mücadele etmesine müsaade eder de yol verirse, millet bunu yapar. Yani devrimcilerle omuz omuza savaşmaya hazır. Ama devrimciler şimdiye kadar böyle bir çağrı yapmadılar. Halbuki halka çağrı yapsalar halk derhal buna cevap verir, mücadeleye aktif katılır ve büyük işler becerir. Artık halkın korkusu kalmamıştır. Eski korku kalmadı artık. Devrimci eylemler halkı güçlendiriyor, halkın kendine gelmesini sağlıyor, halkı gayretlendirip onurlandırıyor.

**Serxwebûn:** Bu değerlendirmeleriniz Kürdistan'da halkın artık PKK'nin öncülüğünde bağımsızlık ve özgürlüğü için savaştığını, halkın PKK'nin çağrularına göre bütün gücünü ortaya koymaya hazır olduğunu gösteriyor. Ama öte yandan da düşmanın baskıları var. Sömürgeci-faşist Türk devleti bağımsızlık ve özgürlük için savaşan bir Kürdistan'ın kendisinin yıkılışı anlamına geldiğini biliyor. Özellikle son yılların bu güçlü gelişmelerine karşı düşman çok çeşitli saldırı ve uygulamalara da başvurmakta nitekim. Düşmanın bu uygulamalarına ilişkin olarak tanık olduğunuz bir kaç olay anlatır mısınız?

**M. Abdurrahman:** Devletin, milletin başına getirdiğini genel olarak anlatacağım. Her şeyden önce devletin bizzat kendi eliyle işleyip de halka maaletimeye çalıştığı suçlarına değineceğim. Bazı olaylar var ki bunlar devlet eliyle yapıyor, sonra suç halkın üstüne yüklenerek, böylece cezaya çarptırılıyor. Diyarbakır'da dört kişi yakalandı. Suçları iki polisi öldürüp, iki polisi de yaralamak olarak belirtildi. Biz merak edip bu polisleri kimlerin vurduğunu sorduk. Muhteber insanlar olayın gerçek yüzünü bize anlattılar. Yaralı iki polisi yakalayıp sorguturmaya götürmüşler. Onlar da ifadelerinde kendi polis arkadaşlarının onları yaraladığını ve diğer iki polisi de öldürdüğünü söylemişler. Bu tür olayları tezgahlayarak halka maaletimeyor. Hapiste yatanların çoğunluğu bu tür olayların kurbanlarıdır. Halkın (devrimcilerin) yaptığı eylemler bellidir. Zaten düşman bu eylemlerden bazılarını kendi ağzıyla veriyor; falan köyde, falan yerde "terörist" eliyle eylem yaptı diyorlar. Nerede biraz yurtseverlik kokuyorsa, yani devrimciler yardım yapıyor ve hatta ekmecek veriyorsa o yerlerdeki düşman zulmünün had ve hesabı yoktur. Hatta hatta bu gaddarlıklarını o kadar ileri götürüyorlar ki, insanlara pislik yediriyorlar, halkı çirliçirli yapıyorlar, kadınları çirliçirli yapıyorlar. Bir gün bir yerde, bir kadını çıplak edip köyün muhtarını ve beğensini çağırıyorlar. Bir ağacın bir ucunu muhtarın, diğer ucunu beğensinin omuzuna koyuyor, kadını iki ağacın arasına bağlıyorlar. Bütün köy ahalisi, ağaca başaşağı bağlanan bu çıplak kadını seyretmeye zorlanıyor. Köyün hepsi bu olaya tanık oluyor ve buna tahammül edemeyerek, topluca askerlere saldırıyorlar. Onlardan elleri-almış asker öldürüyorlar. Bunun üzerine köye altı-yedi generalleri gelip anlaşmak için köylülere yalvarıp yakarmışlar. Böylece bu olay gizlice örtbas etmeye çalıştılar. Korkularından, kendi ölü sayılarını bile açıklayamadılar. "Terörist" diye adlandırdıkları devrimciler eğer bir yere uğramışlarsa ve düşman da kokusunu almışsa artık vay o halkın

haline. Ellerinden gelen her türlü vahşeti uygulamaktan hiç çekinmezler. Ama, bütün bu zulüm, vahşet ve işkenceye rağmen, halk yine de ne inancında, ne de mücadeleye yitmiyor ve gelişmelerin gerisinde kalmıyor.

**Serxwebûn:** Kürdistan'da, düşman, halkımıza böyle saldırırken ve halkımıza bu vahşi sömürgecilik karşı savaş geliştirirken başka yolu kabul etmezken, kendilerine sol diyen bazı gruplar, savaşın zamansız olduğunu, halkı katliama götürdüğünü söylüyorlar. Bu konularda siz ne düşünüyorsunuz?



**M. Abdurrahman:** Bak önce Türk soluna şöyleyedeceğim. Onlar istiyor ki, iktidar kendilerinin olsun. Onlara göre, şimdiki hükümet düşmeli, yerini Türkiye sol grupları almalı. Onlar bunun savaşımını veriyorlar. Buna karşılık, Kürdistan halkı yabancı egemenlikten kurtulmak istiyor. Türk solu devrim yapma bile, yine eskisi gibi, hükümet Türk hükümeti olacak, Kürtlere hiçbir hak tanınamayacak ve bizi bölücülük yapmakla suçlamaya devam edecekler. İsimleri de "sosyalist" olacak. Şimdi artık herkes sosyalizmin ne anlamına geldiğini biliyor. Biz o biçimdeki "sosyalizmi" istemiyoruz. Onların istediği sosyalizmdir ki, bize köle muamelesi yapacak, bize eziyet ve zulüm uygulayacak, ama ismi yine de "sosyalizm" olacak. Bütün bunları sosyalizm perdesi altında yapacak. Bu mücevher ismi kendisine takarak bize eziyet edecek bir "sosyalizm" reddediyoruz.

**Serxwebûn:** Ama bunların yanında, kendilerine "Kürdistan'ın temsilcileri" diyen Kürt grupları da var. Ve bugün halkımızın PKK önderliğinde geliştirdiği mücadeleye saldırmaktan geri durmuyorlar. Savaşın erken ve zamansız olduğunu söyleyerek PKK'yi halkı katliama götürmekle suçluyorlar.

**M. Abdurrahman:** Evet tabii onlar da var. Ama biz onların rengini de çok iyi biliyoruz. Biz o şekillere de girdik. Gidip derneklerini açıyorlardı. Kaymakama müracaat ettiklerinde valiyi getirmeleri söyleyorduk. Valiyi müracaat ettiklerinde vekaletle başvurmalardı istiyorlardı. Vekaletle müracaat ettiklerinde bu müracaat tekrar vali ile kaymakama gidiyordu. Vali ile kaymakam da açılacak olan derneğe kendi adamlarından on taneyi yerleştirip, diğerlerinden önce her şeye konuyorlardı. Ve böylece dernekteki faaliyetleri, derneğin icinidışını kontrollerinde tutma olanağı elde ediyorlardı. Yani dernekler, devlet kendi ajanlarını yerleştiriyordu. Sizin bahsettiğiniz o gruplardan biriyse bir gün konuştuk ve "rica ediyoruz, artık dernek falan açmayın, siz bu konuda yanlışsınız. Size teminat verebilirim ki, dernek yülerinizin sayısını el parmaklarını geçemez. Çünkü halk dernekleri-

nize gelmeye cesaret edemiyor. Oraya gelmeyi tehlikeli görüyor" dedim. Konuştüğüm kişi; "evin yitkimsen, sen böyle söylemekten utanmıyor musun?" dedi. Ben de: "Niçin utanacağım. Yemin ederim, sizi de tutuklayacaklar, derneklerinizi de kapatacaklar ve ne yaparsanız da artık kendinizi kurtaramazsınız o zaman" dedim. Sonunda da benim dediğim gibi çıktı. Mahkemede bu tamamen ispatlandı. Ben münakaşada bu tür dernekler ancak onda bir oranında insanın bilinçli olarak gittiğini, onda dokuzunun artı niyetten devlete hizmet amacıyla

gittiğini savunmuştum. Nitekim daha önce iddiaya girdiğini doktor'un bağı olduğu derneğin başkanı, yapılan mahkemesinde devletin ajanı olduğunu, savcı ve kaymakam tarafından bu işle görevlendirildiğini itiraf etti. O zaman mahkeme salonunda oturan doktora dönüp; "berne dememiş midim? İşte, gözlerindeki şahit oldun" dedim. Doktorun o zaman omuzları düştü. Artık kafalarına, beyinlere iyice yeşemesi gerekirken ki, kimse kaleme, efendi pozuyla, derneklerle, kul-köle olmakla, yalvarıp yakarmakla hakkını elde edemez. Hele bir hatırlasınlar; eğer dünyada başka bir örneğine rastlanmıyorsa, yani bu yolla hak elde edilmiş onlar da yapmış, biz de yapalım. Ama, şu da açıktır ki, hak-hukuk davası güdenler, hükümetleri zalimlik ve yanlışlıkla suçlayanlar tonlarca şehit vermişler. Hatta peygamberlerden bile öldürülenler olmuş. Buna benzer çok olay var. Tarihi okuyanlar, tarihte hiçbir hakkın savaşsız alınmadığını bilir. Mücadele etmenin zamanıdır ve daha zamanı geçmiştir bile. Kim ki, efendilikle hak alamabileceğini iddia ediyorsa, gitsin bir daire açıp içine otursun. Bakalım, kim ona efendi diyecek ve efendilikle hakkını alsın görelim. Hak-hukuk efendilikle alınmaz. Hükümet elindeki hakkı elinden almış. Kaldı ki, hükümetten hak iddia ettiğinde, haklı olduğun halde, haksız olan davayı kazanıyor. Çünkü hükümetin adamıdır o. Böyle bir hükümet sana nasıl efendilikle hak verecek? Kendisi efendilikten nasibini almış mı ki senin hakkını efendice versin? Hükümetin işi-gücü halka eziyet etmek, halkı öldürmek olmuştur. Kimden en ufak yurtseverlik kokusunu almışlarsa ya tutuklamışlar, ya gizlice öldürmüşler, ya da başkalarına öldürmüşler.

**Serxwebûn:** Yani halkımız kurtulmak için silaha sarılmak zorunda diyoruz. Ama daha "barışçıl" yollardan da bahsediliyor...

**M. Abdurrahman:** Kim ki böyle bir şeye inanyor, hiç vaa gitmesin. Çünkü o, kekkiklerin nasıl olsa kendiliğinden gelip konuşma gireceğine (kucağına düşeceğine) inanyor. Eğer çöledeki kekkikler avcının evine kendiliğinden gelirse o zaman o düşünce de doğrudur. Ama böyle

olmayacağı bilindiğine göre, o inançtan vazgeçmeler. Boşuna bir bekleyiş içinde kalmamaları.

**Serxwebûn:** Siz de biliyorsunuz ki, bu gruplar yurtdışında müteci bir yaşam sürüyorlar. Ve bütün bu iddialarını da oralardan ileri sürüyorlar. Bu grupların mücadele hakkındaki suçlamalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

**M. Abdurrahman:** Dışarıya kaçanların kendileri ne mal olduklarını biliyorlar ve kendilerini tanıyorlar. Eğer orada bile hak ve hukuk için mücadele etseler yankısı Kürdistan'da bulur. Ama eğer orada kalıp efendiliği bekliyorlarsa, ellerinden bir şey gelmediğindendir veya efendiyse aklı başında konuşuyor demektir. O bakımdan, Kürdistan için Avrupa'ya gidenler sanmasınlar ki, içinde buldukları durumla bir hak elde edebilecekler. Aynı babadan olan iki öz kardeş bile mirası paylaşacakları zaman, ama ne o, ne de kardeşin ölmesinin diye cesaretle paylaşırlar mirası. Şimdi Avrupa'ya gitmiş, efendi olmuşsunuz. Saçınızı uzatmış, çeşit çeşit peruklar takıp parfümler kokuyorsunuz. Bütün gününüzü saç taramak, ayakkabı parlatmak ve kravat düzeltmekle geçiriyorsunuz. Şunu iyi bilin ki, kimse kravatla, ayakkabı ile halkını kurtaramaz. Savaşla, silahın ağzıyla olmazsa kimse hakkınızı size vermez. Zafer namlunun ağzındadır. Demeyin ki, mücadelenin zamanı gelmiş, zaman gelmiştir. Evet siz efendisiniz, haddimize değildir size dil uzatmak! Ama efendiler de hata yapar ve yanlış hareket edebilirler. Hz. Ömer bile kullarına çok kere hangi yoldan gidilebileceğini sorup, onların fikirlerini almıştır. Hz. Muhammed bile -o büyüklüğü ile- Kur'an'da Allah'ın şahabellerini dediklerine kulak verilmeli dediğini söylemiş ve onların dediğini dikkate alarak birçok defa öyle hareket etmiştir. O bakımdan, yanlışlığı kabul etmek bir kusur değildir. Eğer, siz bir şey değilsiniz, biz büyüğüz, nasıl sözüünüzü dinleyeceğimiz dersiniz, (doğrusunu söyleyince bile), o zaman size şunu söyleyeyim ki, siz çok haksızsınız ve boğazınıza kadar çamura batacaksınız. Sizi o çamurdan artık kimse de çıkaramaz. Avrupa'da ne domuz eti, ne de rakı tükenir, bunlar eksik olmaz nasıl olsa. Zaten efendisiniz de! Güzel konuşmalarınıza karşılaştığımız insanları da memnun ediyorsunuz. O halinize karşılık, gelin çocuklarımızın, kardeşlerimizin, akrabalarımızın, halkımızın halini görün, sorun onların durumunu. Ben de istesem Avrupa'ya gidebilirim ve sizden daha çok da kefedeyebilirim. Çünkü ihtiyaç olduğum için bana çok hürmet ederler. Ve her yardımı yapırlar. Ama önemli olan, esas burada bir şey yapabilmektir. Mariyet burdadır. Gelin burada çalışın. Orada herkes konuşabilir ve şunubunu yapabilir. O dünya mahkemesi (İnsan Hakları Komisyonu) bile ne diyor halimize. Bizim de Allah'ın kulu olduğumuzu biliyorlar mı? Söyleyin onlara da ya insanlık tarihini tamamen ortadan kaldırdılar, ya da madem ki insan haklarını savunuyorlar, bize de sahip çıksınlar, hak yerini bulsun. Haydi Kürdistan'a geliyorsunuz ama, hiçi değilse oralarda bir şeyler yapın. Siz orada neyi bekliyorsunuz? Avrutulma, göçmen kuşlarla, kekkiklerle, şahin kuşlarla, sağır ve dilsiz hayvanlarla doludur. Ama neye yarar, bir öneki yoku, heykel gibisiniz. Siz de Avrupa'da o heykeller gibisiniz.

**Serxwebûn:** Çok haklı olarak belirttiniz ki, mücadele halkın eseridir ve ancak halkımızın ellerinde yükselip zafere ulaşabilir. Çıkartılmı kimin temsil ettiğini herkesden çok daha iyi görür ve onlara

şahip çıkar. Nitekim bunu yapmaktadırlar. Ama devrimcilerin de hiç hata ve eksikliklerinin olmadığı söylenemez. Geçmişten dersler çıkarıp geleceğe daha güçlü yürümek için belirteceğiniz eleştiriler ne öneriler neder, bunları açıklayabilir misiniz?

**M. Abdurrahman:** Şunu söyleyebiliriz ki, anladığımız kadarıyla hata işlemiş değiller. Üzerlerine düşen görevi yerine getirmişlerdir. Eğer görevde eksiklikler olmuşa hata onlarda değildir. Biz, devrimcilerin hata yaptığını göremedik.

**Serxwebûn:** Ama yine de dikkat çekmek istediğiniz bazı noktalar yok mu?

**M. Abdurrahman:** Din konusunda bazı şikayetler var. Halk bu şikayetinde haklıdır da. Çünkü Kürt halkı müslümandır, dindardır. O bakımdan müslüman olmayan peşinden gitmez, bu bir, bir diğeri de, partilerin önderleri arasında birliğin olmamasıdır ve birbirinin sözlünü dinlemeleridir. Kürt partilerinin aralarında birlik oluşturmaya halkın isteğiğidir. Diğer başka hususlar da var. Mesela baykorumuz bazı devrimciler hiç yoktan şehit oluyorlar. Bu da demek oluyor ki, çalışmada eksiklikler var. Bunlar giderilmeli ki, ucuz şehit oluşmasın. Şehit olduklarında öyle bir çatışmada olsun ki, halk onlara aferin diyebilsin. Yani yerinde ve zamanında olsun. Yoksa zaten ölüm olmadan bu iş yürümez, bu gerçeklik var. Daha çok şehit verip, kan aktırmamız gerekecek. Bu üç hususa dikkat etmek gerekir.

**Serxwebûn:** Düşman, mücadeleyi ezme, dağıtma için birçok saldırı ve yöntemlere başvurdu. Bunlardan sonuncusu da ceticelik oldu. Bu çetelerin nasıl oluşturulduğu hakkında düşüncelerinizi belirtir misiniz?

**M. Abdurrahman:** Çeteler şu şekilde oluştu: Zaten onlardan bir kısmı daha önceleri hükümetin dostlarıydı. Her olayda hükümetin yanında yer almışlar ve pistirler. Zaten bu kişilerin yaradılışları pistir. Allah sanki onları pislik yapmaları için yaratmış. Eskiden beri devlette dost olup halka düşmanlık yapmışlar. Şimdi de hükümetten kopmak istemiyorlar. Hükümetten koparsak acaba başımıza ne gelir korkusu var onlarda. Bunlar bir kesimi oluşturuyorlar. Bir diğer kesim de ağa, şeyh ve beylerden oluşuyor. Bunlar, peşlerinden gidenlere göz açtırmıyorlar. Brakıyorlar ki halkın gözü açılıp, halk uyanıp, gerçek kimliğine kavuşsun ve iyiliği kökütükten ayırdetmeyi kavrasın. İstiyorlar ki, halk onlara sürekli kölelik yapsın, onlar da eli-ayağı temiz kalarak yaşasınlar. Yani halk çalısın, onları yesin. Hükümet de onlerine bir lokma atıyor. Böylece hem halktan, hem de hükümetten yiyorlar. Çift taraflı yararlanıyorlar. O bakımdan onları, hiçbir zaman bir halk olarak dünya tarihine geçip yaşamamızı istemezler. Bazıları da mecbur oluyorlar buna. Çünkü bakıyorlar, Kürt halkı birlikten yoksundur. Bu durum onları bıkırtıyor bir yerde. Ayrica, günahkar ve insan iyicileri de (mirovxwar) hükümete; "eğer halka eziyet yapırsanız mücadeleden geri dönerler" gibi akıl hocalığı yapıyorlar. Halk da bakıyor ki çaresizdir, mecburi silah alıyor. Yoksa aslında silah almayı gönüllü yapmıyorlar, onlar da istiyorlar ki, kendi halkı içerisinde kalıp mücadele etsinler ve halkı ile birlikte özgür yaşasınlar. Onların asıl isteği budur. Ama hükümetin köpek gibi onlerine attığı bir lokma ile satın aldığı bazı şeyh ve hocalar, halkın içine gelip, onlara da akıl hocalığı yapıyorlar ve; hükümet iyidir, insan hükümsüz olmaz, Allahsız olunur ama, hükümsüz olmaz, yok bilmem kitap böyle diyor mus... yok bilmem rüyama şunu gördüm



# Kendi Belgelerinden Türk Ordusunun Acizliğini Sergiliyoruz

## BİR ÇÖKÜŞÜN İTIRAFI

### TÜRK ORDUSU ENKAZ HALİNDE

"Eşkiyaya papuç bırakmayız", "Devletimiz güçlüdür", "İki günde ezeriz" vb. Bu sözlerin kime ait olduğunu sanırız hatırlamayan olmayacaktır. Fakat bu kez, ormandaki tilkinin yanlışından da çabuk sonuçlandı hikaye. Apoletleri, askeri törenleri, nutukları ve halkın üzerine sürdükleri çakal sürülerle kendilerini neredeyse tüm bölgenin hakimi ilan eden Türk generallerinin, temsilcisi oldukları sınıfla beraber, gelişen mücadele karşısında ne kadar kof, aciz ve çürüyen yaratıklar oldukları daha "kükreyiş"lerinin sonu bile gelmeden açığa çıktı. NATO'nun ikinci, dünyanın ilk beş büyük ordusu arasında olmanın kompleksiyse, herkesin kendi önlerrinde secdeye yatacağını düşünen sömürgeci ordu, ilk yumrukta nakavt olan boksör misali o ağır gövdesiyle savaş meydanına seriliverdi. 15 Ağustos atağı sömürgeci burjuvazi ordusu ve tüm kurullarıyla böylesine orta yere sermeye yetti.

Başlıktan da anlaşılacağı gibi, bu yazının konusu bir sahtekârın (TC) iç yüzünü açıklamaktır. Ya da daha doğru bir deyimle düşmanın, kendisinin çürümüşlüğüne ve devrim gücüne ilişkin itirafıdır. Bir HRK birliğinin düşmana yönelik bir saldırı eyleminde yerle bir ettiği düşman karakolundan ele geçirildiği, her birisinin üzerinde "HİZMETE ÖZEL-GİZLİ" damgası bulunan bu belgeleri okuyucuya sunarken ayrıca bir değerlendirmeye gerek duymadık. Ancak çok sınırlı bir kısmını yayınlamış olduğumuz bu belgeler bile, düşmanın içinde bulunduğu durumu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında duyduğu korkuyu ortaya koymaktadır. Gazetemiz bugüne değin yaptığı yayınlarında gerek düşmanın durumu ve gerekse mücadelenin ulaştığı boyut ve sorunların inceleme birçok değerlendirmeye yazmış yayınladı. Ama bunlar halkımızın ulusal kurtuluş özlemlerine ve mücadelesine karşı düşmanca tutumlarından bir türlü vazgeçmeyen bazı sözcü "sol" güçler tarafından salt bir propaganda ve ajitasyon gibi gösterilmek istendi. Bunlar, düşmanla ağır birliği emtişçesine, devrim kazanımlarını küçük göstermek, karalamak ve çarpıtmak için ellerinden geleni ardına koymadılar. Bugün de yine sürdürdükleri yoğun çabalar ve ittifaklarla mücadelenin gücünü küçük göstermek ve kırmak için en alçakça bir saldırı içerisindedirler. Halkımız ve demokratik kamuoyu, yayınlanan bu düşman belgeleriyle Türk burjuva basını ve bu örgütlerin yayınlarını ve faaliyetlerini de karşılaştırma imkanı bulacaktır. Ve o zaman, PKK'ye yönelik faaliyetlerin ardında yatan gerçek çok daha iyi görülecektir.

#### ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ KARŞISINDA DÜŞMAN ÇIKMAZ İÇİNDE!

Düşman, ülkemizde her şeyi korkuyla yaklaşıyor. Şu elbette ki çok mümkün; yola atılmış bir konserve kutusu perka bir bomba olabilir, bir ağaç arkasında muhtemelen pusuya yatmış bir gerilla bulunabilir, yoldan koşarak geçen bir çocuk gerillalara haber götürün bir kurye olabilir, peki ya devletin sadık adamı olduğunu söylediği halde şu muhbir vatandaş bile salt devleti yanıltmak için haber taşıyor olamaz mı, bu da pekala mümkün. Bir müddet önceye kadar asker hiç değilse gündüzleri biraz da olsa kendisini rahat hissedebiliyordu,

**Kralızsız bir ormanın kendisini çok kurnaz zanneden ve kendi yalanlarına kendisi inanan bir tilkisi varmış. Başkalarının ağzındaki lokmayı kaparak yaşamaya alışkın olan bu "kurnaz" tilki, kendisini kral ilan ederek aslan gibi kükreyip, saldırdığı korkuyla orman sakinlerinden alacağı payla yaşamayı iyice aklına koymuş. Ormanın bir köşesine gidip var gücüyle bağırarak aslan gibi kükremeyi becerince, orman önce korkudan titremiş, geyiklerinden kuşlarına kadar tüm orman sakinleri yiyeceklerinden bir bölümünü bu "aslan" a pay diye ayırmışlar. Başarısından başı dönen tilki kendisini hepden aslan zanneder olmuş. Ve yine bir gün ormanın en müsait bir yerine çıkıp basmış narayı, basmış ama bu kez kendisinden başkasını inandırılmamış. Yaşanan tilkinin sesinde bir gariplik sezen orman sakinleri, sesin sahibine yaklaşmış şöyle bir bakmışlar ve görmüşler ki, bu sahte sesin sahibi aciz bir tilkiden başkası değil. Ne mi olmuş dersiniz bu tilkinin sonu!!?**

gerillalar daha çok gece saldırı düzenlediklerinden, gündüzleri biraz nefes alabiliyor ve ikinci kabusa kendisini hazırlama imkanı bulabiliyordu. Gelişen son eylemler gündüzleri de bir kabusa dönüştürdüncü durum tümden değişti tabii. Bir dalaverenin biyografisi başlığı altında da verilebilecek olan Kenan Evren'in demeçlerine rağmen, bizzat generallerin kendileri de o "kahraman Mehmetçik"lerine güvenmiyorlar. Hatta hatta ordu kendi generallerine bile gerekli güveni duymuyor. Onları gerilla mücadelesine karşısında acemilikle, berberlikle suçluyor. NATO'nun en iyi eğitilmiş ve disiplinli subaylarına sahip olan ordu ünvanını da böylece yine kendisi yalanlıyor. "Mehmetçik" için ise tümden kaygılı.

Mücadele gelişip güçleniyor. En umulmadık yerde düşman ağır darbelerle ağır kayıplara uğratılıyor, kendi pusularında kendi askerleri imha ediliyor. Özel Harp Dairesi Başkanlığında bir yılın taktik geliştirilmiş, kafalar hep aynı şeyle meşgul: "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi nasıl edilecektir?" Besbelli ki bununla sadece Türk generalleri de uğraşmıyor. Subayların eğitiminden özel hareket planlarının geliştirilmesine kadar, ortak bir komuta altında bir savaş yürütülüyor, ama bir türlü sonuç alamadıkları ve tam tersine çıkılmaz bir batağa saplandıkları saplandıkları bir savaş. Devrimci savaşçılara sıkıştırmak-yoketmek iddialarını gazetelerinden sürmüştür yayınlar, yaşadıkları sıkıntılar, belgeleri anlatıyor. Kendi karargahlarında olmadık tedbirlerle başvuruyor, günde kaç kez olacağı belli olmayan alarmlarla muhtemel saldırılara nasıl "göğüs gereceklerinin" provalarını yapıyor, karakollarının çevresine hendekler kazdırıp surlar ördürüyor, rüzgardan bile nem kapıp birbirlerine güvenmiyor, her an bir sabotaj ve saldırı tehdidi altında günde bin kez ölüyorlar. Halk ise onlar için tahammül edilmez bir düşman.

Kürdistan, Türk sömürgecileri için tam bir bataklık haline gelmiştir. Bu, sadece askeri açıdan değil ekonomik olarak da böyledir. Kürdistan'a karşı yürüttükleri sömürgeci imha savaşının bir parçası olarak üzerinde önemle durdukları ekonomik uygulamalar bu konuda hiçbir çıkamaz hesapların içinde olduklarını ortaya koymaktadır. "İç Kalkınma Harekati" adı altında sürdürmek istedikleri uygulamalar, aynı zamanda, yatırım iddiaları ve propagandalarına bakıp da "Doğu'nun kalkındırılmasına" alkış tutanlar için de iyi bir cevaptır. Kürdistan'da atılan en küçük bir adım bile savaş karakterini taşıyor. Ve ona hizmet etmek durumundadır. Yoksa açık ki, TC'nin Kürdistan'ın kalkındırılması ve halkının maddi ihtiyaçlarının karşılanması gibi bir sorunu yoktur, hiçbir zaman da olmamıştır. Ordu ve hükümet iş bölümü ile, ekonomik işlerle daha çok hükümet

ilgilendirken, "İç Kalkınma Harekati"na göre ordu da asli işini aksatmamak kaydıyla bu plana hizmet etmeyi önüne bir görev olarak koymuştur. 7. Kol. ve Synt. K. Korge-nal Hayri Ündül'ün imzasını ve 17 Eylül 1985 tarihini taşıyan talimatı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı savaş dört ana noktada toplanmış, ilgili bölümü aynen aktarıyoruz:

**"1. Sıkıyönetim sorumluluk bölgesinde yıkıcı ve bölücü unsurların ortadan kaldırılması ve yasadışı faaliyetlerinin önlenmesi maksadıyla başlatılan iç güvenlik hareketi devam etmektedir. Harekat süresince önemli niteliklere ulaşılmış ve bunların açık ve kapalı faaliyette bulunan mensuplarına ağır kayıplar verilmiştir.**

**İnsiyatifin ele geçirilmesiy-le kendilerinin eninde sonunda imhasını gaye edinen bu hareketin hedefine ulaşması için, bundan sonra yapılması ve üzerinde ısrarla durulması gerekli görev aşağıda belirtilmiştir:**

**a- İstihbarat sisteminin kurulması.**

**b- Yıkıcı ve bölücülerin birbirlerinden, mahalli halktan, yeraltı unsurlarından ve himayeci dış güçlerden ayrılması. (ESİRGEME HAREKATI)**

**c- Tesbit edilmiş şer unsurların kandırılarak, zorlanarak tesliminin temini veya imhası. (İMHA veya TAKTİK HAREKAT)**

**d- Halk içindeki sempatiyanı veya muhtelif unsurların siyasi, ekonomik, kültürel, sosyal ihtiyaçlarının karşılanması ve ideolojik telkin suretiyle kendilerinin kazanılmasıdır. (İÇ KALKINMA HAREKATI)..."**

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı savaş böyle özetlene sömürgeciler, uluslararası gericiliğin deneyimleri temelinde dayatıkları bu saldırı ve imha savaşına rağmen gelişmeleri durduramamanın telaş ve öfkesi içerisindeydiler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşısında tüm bu taktiklerinin başarısız olduğunu yine kendileri söylemekteydiler. Savaşa ilişkin bu itiraflarını içeren ilgili bölümleri parça parça vereceğiz.

Türk sömürgecileri açısından savaşın, PKK önderliğinde ve ERNK bayrağı altında, gelişen KUKM'ne yönelik bir imha hareketi olduğunu sanırız belirtmeye gerek yoktur. Ne var ki, hala böylesine bariz bir gerçeğe rağmen savaşın bu niteliğini çarpıtmaya çalışanlar da yok değildir. O halde şu satırları okuyalım:

**"Sırt Özel Harekat İcra K.İğ'nin 04 Aralık 1984 Gün ve HRK: 7130-359-84/HRK Sayılı Emri:**

**Md. 2: Her ne olursa olsun operasyonlarda esas vazife bölücü unsurların tesiriz hale getirilmesi olacaktır. Bu hususu gerçekleştiremeyen birlikler her ne pahasına olursa olsun bölücü unsurların kaçarak bölgeyi terk-**

etmelerini önlemek için teması muhafaza edeceklerdir." demektedir. Ama hemen ardından da ulusal kurtuluş savaşçılığı karşısında ordunun safaletini itiraf etmek zorunda kalarak, "mehmetçik"lerine cesaret telkin etmektedir.

**"Md. 3: İcra edecek operasyonlarda bir bölücü unsur grubu ile karşılaşıldığında herkes rastgele ateş etmeyecek, hedef görüldüğü zaman ateş edecektir. Hedef görmeden ateş etmenin şaşkınlık, karşıklık yaratacağı devamlı akıldabulundurulacaktır..."**

7 NCI KOLORDU YERİNDEN 26 HAZİRAN 1985 GÜNÜ  
HRK : 7130-359-85 SAYILI EMİRİNDE EK-A  
( GENELKURMA BASKANLIĞININ EMİRİNDİR )

**2. İSTİHBARAT**

1. PULCU çete mensupları ortaya çıkarılmadıkça ve tesiriz hale getirilmedikçe TEMAS İSTİHBARATI yok veya yapılan çalışma eksik demektir. O halde mes istihbaratı geliştirilmelidir.

2. Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

a. Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

(1) Yurt dışından gelecek yurt içinde faaliyet gösteren mensupların belli bir yerde sıklıkla normal zamanda nasım bir vatandaş olarak bulunup bulunmadıkları.

(2) Bölge halkından olup, silahlansarak ördüt adına faaliyet gösteren mensupların belli bir yerde sıklıkla normal zamanda nasım bir vatandaş olarak bulunup bulunmadıkları.

(3) K. İRAK ve S. İRAN'dan, YURT İÇİNE giren mensupların belli bir yerde sıklıkla normal zamanda nasım bir vatandaş olarak bulunup bulunmadıkları.

3. Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

a. Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

(1) Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

(2) Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

(3) Her istihbaratçı araştırırken deims şu üç kavnaç zemininde bulunmalıdır:

NATO'nun ikinci, bölgenin birinci büyük ordusuna sahip olmakla övünen TC, dünyanın en yoksul ve en çok gücün düşürülmüş halkı olan halkımız karşısında daha ilk günden rezil bir duruma düşmüştür. Halkımız henüz mücadelesinin ilk adımları sayılabilecek olan eylemlilik ve örgütlenmesiyle düşmanın üzerine üzerine yürüdükçe, halkımıza ve insanlığa karşı suçlarının hesabının mutlaka ödettirileceği telasına kapılan sömürgeciler, böyle bir hesap gününü en azından geciktirmek için bütün olanaklarını sermiş, ama kendi çakal sürülerini bile devrimin üzerine yürürme cesaretine ulaşamamıştır. Karşı-devrimin tecrübeleri, gericiliğin, halkların iradesi karşısında nasıl bir çaresizlik olduğunu bu zeminde bir kez daha ortaya koymuştur.

Kürdistan halkı savaşın stratejik savunma aşamasında, ama taktik saldırı inisiyatif ve üstünlüğünü elinde bulundurmaktadır. Maddi-teknik donanım ve örgütlenmesini geliştirme için yoğun bir çaba içerisinde olan halkımız, düşmanın bu alandaki üstünlüğüne rağmen, moral açıdan olduğu gibi askeri taktikler açısından da düşmanı çöktürmek ve tam bir savunma psikolojisi içine itmiştir. Düşman talimatlarının ortaya çıkardığı en belirgin sonuçlardan ve itiraflardan biri budur. 15 Ağustos eylemlerinden sonra "Huzur" ve "Güneş" operasyonlarıyla

tam bir gövde gösterisine çıkan sömürgecilerin, bu operasyonlarını ve sonuçlarını nasıl değerlendirdiklerini birlikte okuyalım:

**"A) HAKKARİ Tali Bölge K.İğ'nin 21 EYLÜL 1985 Gün ve HRK: 7130-476-85/1018 Sayılı Mesaj Emri:**

**Md. 1: Birliklerin Güneş Harekati icrasında geceleyin yapılacak hareket tarzlarında daha önceki emirlerde belirtilmiş olmasına rağmen bazı tereddütler olduğu tesbit edilmiştir.**

**Md. 2: Bundan böyle geceleyin yapılacak hareket tarzları aşağıdaki şekilde olacaktır:**

**A) Birlikler aldıkları duyumlara göre icra edecekleri pusula hareketi açısından hava aydınlanmadan önce pusula bölgesinde olacak şekilde intikale başlama saatlerini tesbit edeceklerdir.**

**B) Gündüz pusula mahalli civarında örtü ve gizleme sağlayan bir kesimde yeterli emniyet tedbirlerini alarak dinleyecektir. Geceleleri tam mevcutla görev yapacaklardır.**

**C) Gizliliği gerektiren operas-**

**D) Gündüz yapılan intikallerde veya arama taramalarda ilerleme istikametleri değiştirilmeye suretiyle geceleri pusula görevi icra edeceklerdir.**

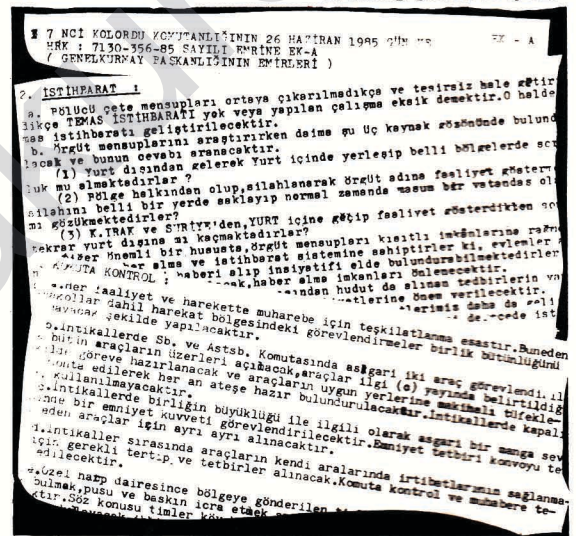
**E) Meydana gelen bir olaya yakında bulunan birlik bir üst komutanlığa ve komşu birliğe haber vermek suretiyle iyi bir durum değerlendirilmesini müteakip kuvvetle anında müdahale edecektir. (Tesbit etmek, takip etmek veya imha etmek)**

**F) Hava karamasına yakın iken veya gecenin ilk saatlerinde meydana gelen çatışmaları iyi netice vermemesi nedeni ile geceleyin yapılacak intikallerin gece yarısından sonraki saatlerde başlatılmasına dikkat edilecektir..."**

**HAKKARİ Tali Bölge K.İğ'nin 21 EYLÜL 1985 Gün ve HRK: 7130-477-85/1019 Sayılı Mesaj Emrinde de şu talimat veriliyor:**

**"Md. 1: Daha önce de gönderilen emirlerle de belirtildiği gibi birlikler motorlu araçlarıyla yapılacak intikalde askeri 3 (üç) araç çıkaracaktır. Daha önce verilen emirler doğrultusunda personele intikal açısından vuku bulacak olaylara karşı alınacak tedbirler öğretilecek provalar yapılmaktadır.**

**Md. 2: İntikaller hava karamadan 2 saat önce bitirilmiş olacak-**





tır. Md.3: İntikallerde personelin emniyetle ilgili görevlerini daha iyi şekilde yerine getirebilmeleri için aynı şahıslar araçlarda aynı yere oturacak şekilde planlama yapılacaktır. (Mesela Ünişimo-S Şoför Mahalinde oturan şahıs Reo'da da, arkasında oturan şahıs bütün araçlarda sağ arkaya oturacak şekilde)

Md.4: Hava kararmasına 2 saat kala gideceği yere ulaşmayan araçlar en yakın birlik veya karakolda geceyi geçirecektir.

Md.5: Güzergah üzerindeki birlik veya karakollara saatini tesis olduğu birliğe bildirmek üzere talimat verecektir...

Ordu, en üstten en alta kadar her an bir saldırı tehdidini içinde ruhen çökmüş durumdadır. Ordu içinde ele alınan temel konu, gerilla saldırılarına karşı nasıl korunulacağı, en az zararlı nasıl çıkılacağıdır. HRK'nin geliştirdiği eylemler karşısında ordu kendisini adeta kapana sıkışmış hissetmektedir. En "sıkı" tedbirleri aldığı halde karakollarını baskın sonrası yerle bir olmuş gördüğünde tedbir üstüne tedbir önermekte, ama bunlar da yine bir çare olamamaktadır. 7 Eylül 1985 tarihini taşıyan mesaj emrinde dile gelen gerçek, düşmanın durumunu çok güzel anlatıyor:

"Md.1: Şimdide kadar ayrırlık bölücü mensuplarının eylem yapacakları zaman daha çok akşam saatlerini tercih etmelerine rağmen son günlerde meydana gelen olaylarda sabahın erken saatlerinde eylem yapmaya başladıklarının izlendiğini,

Md.2: Karakol ve birliklerin önceden verilen emirlere uygun tedbirleri almayla devam ederken ufkun ışıklanmaya da uyanık ve müteyakkız bulunmalarını ve gerekli önlemlerin alınmasını..."

TC ordusu, halkımızın dayattığı ulusal kurtuluş savaşına karşısında çaresiz kalmak zorundaydı ve gelişmeler de bunu kanıtladı. Eğitim ve disiplini ile övündüğü orduyan bu kez eğitimsizlik ve disiplinsizlik nedeniyle yakın oldu. Kısaca tedbir yetmez, eğitim yetmez oldu ve asker ağır baskılara rağmen "laf dinlemez" hale geldi. Ve orduyu, o çok övündüğü orduyu bu hale getirmek için 15 Ağustos 1984'den bu yana geçen bir buçuk yıllık süre yetti.

Sömürgeci-faşist ordunun genel takımı, ordunun eğitimsizliğinden yakınıyor:

"İLGİ: 3/118'nci J. Snr. Tb. K.İ.ğın 05 EYLÜL 1985 Gün ve HRK: 2051-17-85/87 Sayılı Mesaj Emri:

Md.1: 1965/2 Tertip Alayımıza katıldıklarını, katılan Er'lerin mevcut araç imkanları da gözönüne alınarak kısım kısım tabura sevk edilmektedir. Özellikle yeni tertip edilen Er'lerin sınır bölük ve takımlarına katıldıkları ilk günlerde bazı müessif olayların meydana geldiği de çoğu defalar müşahade edilmiştir. Birliklerce yeni katılan Erbaş ve Er'lerin dış hizmete verilmenden önce mutlaka intibak eğitimine tabi tutulacaktır. İntibak eğitiminde ilk defa hakiki görevi çıkacak olan personelin, silahlarının görevin özelliğine göre kullanılması ve LAV gibi değişik silahları, özellikleri, kullanılmaları öğretilmektedir. Eğitim ve öğretim intikalinin verilmesinde araç olduğu unutulmayacaktır. Eğitime ve öğretime verilecek önem bunun sonunda sağlanacak ve başarı morali verilir güçlüğü kalacaktır.

Bugün birliklerimiz için müteyakkız olmaları özellikle ayrırlık unsurlardır. Bunların teşkilatları ve bunlara karşı geliştirilen kontrollü taktikler, bölgenin özellikleri iyice gözletilecektir. Her kademedeki komutanın yeni

katılan personelin eğitim, öğretim ve intikallerinden sorumlu olduğu hususu bir daha hatırlatılarak emre göre hareket edilmesi..."

Ama, eğitimsizliğinden yakınlanarak sadece sıradan Er'ler de değil. Ordu bir bütün olarak kendisini geliştiren ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında hazırlıksız ve yetersiz bulunmaktadır. 26 AĞUSTOS 1985 Gün ve HRK: 7130-10-85/316 Sayılı Mesaj Emrinde, gerilla saldırılarına karşı savunma tedbirlerini geliştirmek için "Eğitim" bölümünde şunlar belirtilmektedir:

"d- EĞİTİM

(1) Pusu, pusudan kurtulma, baskın ve baskınlara karşı hareket eğitimine önem verilecektir. Her birlik ve karakolda pusu ve baskına karşı hareket planları hazırlanacak, bu konuda tatbikatlar yapılacak ve sık sık gerektiğinde her gün içinde birkaç defa verilecek alarmlar ile bu planların uygulanması denenecektir. Birliğe yeni katılan bütün personele pusu ve baskın esnasındaki hareket tarzı mutlaka öğretilecektir.

(2) Bütün generaller, Sb. ve Astsubaylar da bilfiil bu eğitim, alay ve tabıkatlara katılacaklardır..."

O "şanlı" Türk generalinin başına bunlar da mı gelecekti? "Üçbeş çapulcu"nun karşısında o "korkusuz" Türk askeri ve de subayları korkuyu yaşam mı bileyecekti? Ama işte olan da bu. Alarm zilini duyar duymaz gizlenecek delik ara-

yerlere avcı boy çukurları, silah mevzileri, irtibat hendekleri gibi sahra tahkimatlarıyla güvenlikleri pekiştirilecektir.

B) Makinalı Tüfek, Havan, Roket Atar gibi etkili silahlar uyun yerlerde emniyet tedbirleri alınması olarak mevzilendirilecek, yedek değiştirme ve esas mevziler birbirleriyle irtibat hendekler ve ya arazinin verdiği örtü ve gizlemelerden istifade ederek birleştirilecektir. Personel örtü ve gizleme imkanı veren bu gibi yerleri çok iyi bilecektir.

D) Telsiz konuşmalarının gizliliğine, parola sistemi uygun olarak kullanılmasına önem verilecektir.

F) Birlik intikalleri ve komutanların gidip ve gelişleri mutlaka şifreli olarak bildirilecektir..."

Tarih: 12 AĞUSTOS 1985. Hakkari Tali Bölge K.İ.ğının 7130-387-85/794 Sayılı Mesaj Emri:

"Md. 1: İlgi (B) emirle yayınlanan ve içinde bulunduğumuz günlerin önemine binaen alınan emniyet tedbirlerine devam edilmek şartıyla T.k.lar-Merkezler veya üst bölgeyle irtibatı muhafaza edecek şekilde yakın çevrelerden alınan duyum ve yapılan değerlendirmelere göre pusu, keşif ve arama faaliyetlerine bugünden itibaren başlayacaktır.

Md.2: 2'nci bir emre kadar ŞEMDİNLİ, DEREÇİK, KONUR ve İRAK arasındaki karakolunda askeri araçlarla intikal ve ikmal yapılmayacak bunun dışında kalan yollarda daha önce verilen

kez olacağı belli olmayan alarmlarla kim bilir hangi deliğe saklanmakla meşgul... vs. Askeri araçlar korkudan sevkıyat yapamaz durumda; ordu askerlerini ve ihtiyaçlarını sivil araçlarla taşıyabiliyor. Kısaca, saldırı inisiyatifi tümüyle HRK birliklerinin elindedir, düşman ordusu kendi ininde korkulu bir savunma pozisyonuna mahkum edilmiştir.

8 HAZİRAN 1985 tarihli mesaj emrinde şunları okuyoruz:

"3. Son zamanlarda bölgede MUSAHTI (6850), AKBULUT (0074), HERBARA (7452), TARLABAŞI (7653), YUKARI GARNIZON (7656), BİÇENEK (7754) köyleriyle KONUR (4125) köyü bölgelerinde alınan bilgilere göre çevremizde silahlı çete gruplarının dolaştığı, yer yer ışıkla işaret ettiği ve hatta ateş sesleri duyulduğu dikkate alındığından ilgi (A) emirden alınan dersler ışığında;

A) Özellikle gece olmak üzere çevre emniyeti yeterli kuvvetle ve yeterli uzaklıktan alınacaktır. (Çevre emniyeti)

B) Nöbetçi ve pusu personeline asli ve tali ateş ve gözleme sahaları verilecektir. (Yakın emniyeti)

C) Birlik ordugah ve bölgelerinin çete mensupları tarafından tesbitine mani olmak için gece katiyetle ışık yakılmayacak ve dışarda sigara içilmeyecektir. (İşik disiplini)

D) Gece özellikle mevzi ve pusu bölgelerinde yüksek sesle konuşulmayacak, gürültü edil-

manlarının hareket tarzları noksanızsız uygulanacaktır. (KONSEPT)" deniliyor. Bunun gibi her talimat ve mesaj emri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kuvvetlerinin muhtemel saldırılarına karşı uyarı ve tedbir amacını içeriyor.

Savaşın kuralları; sunu savaşın tarafları çok iyi bilirler ki, muharebede saldırı inisiyatifi kimdeyse zafere onundur. Sömürgeci-faşist Türk devleti, kurtuluş kuvvetlerinin moral üstünlüğü, Türk askerinde kesinlikle bulunmayan fedakarlık, cesaret, inanç ve çekilmezlik gibi nitelikleri ve askeri taktikleri karşısında askeri bakımından da zavallı bir duruma düşmüştür. Sömürgeci-faşist Türk devletinin kurmayları, şimdiki subaylarından Er'lerine kadar orduya cesaret ve sabır telkin etmektedirler. Gerilla saldırıları ve pusulardan kurtulma yolları bizzat Genelkurmaylık'ça değerlendirilmekte ve aşağıda örneğini sunduğumuz gibi bunlar talimat halinde en küçük birliklere kadar gönderilmektedir. 3 TEMMUZ 1985 tarihini taşıyan talimatı okuyalım:

"İLGİ: 7. Kor. K.İ.ğının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85 Sayılı Emir:

1. Bölücü çeteler tarafından düzenlenen pusu ve baskınlara karşı alınacak tedbirler ve örgüt mensuplarının tesirsiz hale getirilmesi için yürütülmesi gereken faaliyetlerle ilgili olarak, 22 HAZİRAN 1985 tarihinde Gn. Kurmay Başkanlığı Karargahında yapılan toplantıda Gn. Kurmay Başkanı Orgeneral Necdet ÜRÜĞ tarafından emredilen hususları kapsayan ilgi emir sureti EK-A'da gönderilmiştir.

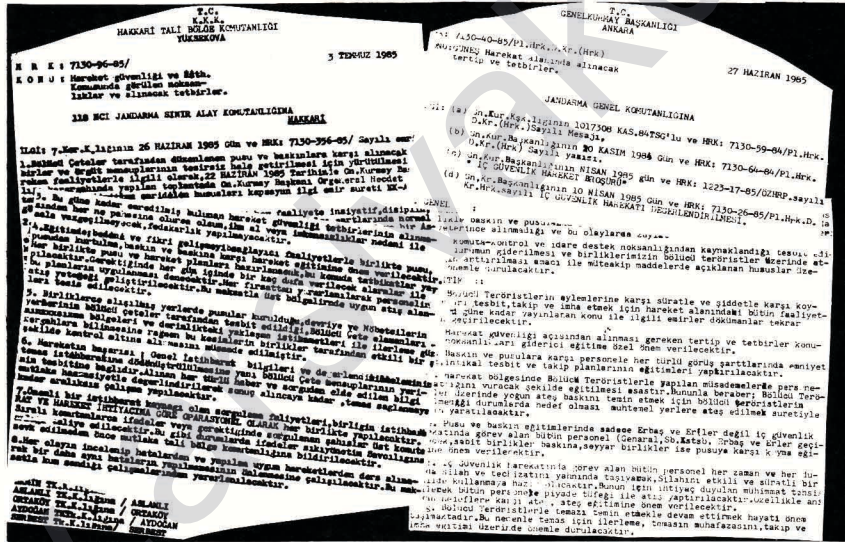
2. İç güvenlik hareketının özelliği gereği, her faaliyete inisiyatif, disiplin, eğitim ve reaksiyon süresi önem kazanmaktadır. Bu nedenle; şartlarında normal olduğu; ancak kendine olan güven duygusunu kaybetmemesi gerektiğini ve bir asker olarak en zor şartlarda dahi son kuvvetini sarfederek görevini yapmaya mecbur olduğu hatırlatılacaktır. İç hizmet yönetmeliğinin 85 ve 86'ncı maddelerinde belirtilen, Askerin mesleğe karşı vazifeleri ve vasıfları sıralı bütün komutanlık okunarak, özellikle 86'ncı maddenin (d), (e), (f), (i), (j) ve (k) fıkraları bütün personele sık sık anlatılacaktır.

3. Bugüne kadar emredilmiş bulunan hareket güvenliği tedbirlerinin alınmasından her ne pahasına olursa olsun, ihmal veya imkansızlık nedeni ile asla vazgeçilmeyecek, fedakarlık yapılmayacaktır.

4. Eğitimde; bedeni ve fikri gelişmeyi sağlayıcı faaliyetlerle birlikte pusu, pusudan kurtulma, baskın ve baskına karşı hareket eğitimine önem verilecektir. Her birlikte pusu ve hareket planları hazırlanacak, bu konuda tatbikatlar yapılacaktır. Gerektiğinde her gün içinde bir kaç defa verilecek alarmlar ile bu planların uygulanması denenecektir. Her fırsattan yararlanılarak personelin atış yeteneği geliştirilecektir. Bu maksatla üs bölgelerinde uygun atış alanları tesis edilecektir.

5. Birliklerce alışılmış yerlerde pusular kurulduğunda, devriye ve nöbetçilerin yerlerinin bölücü çeteler tarafından tesbit edildiği, bölücü çete elemanlarının bölgelerinde ve derinlikte yaklaşıma istikametleri ile herleme güzergahları bilinmesine rağmen, bu kesimlerin birlikler tarafından etkili bir şekilde kontrol altına alınmaması müsaade edilmiştir.

6. Harekatin başarısı; genel istihbarat bilgileri ve değerlendirilmelerinin temas istihbaratına dönüştürülmesi yani, bölücü çete mensuplarının yerinin tespitine



yan Türk generallerinin bu kadar heyecana dayanma gücü de var mı acaba?!

Gerilla her yerden ve her zaman saldırabilir. O halde, bu "korkusuz kahramanlar(!)"ın mümkün olduğunca tedbir almak zorunda olmalarını pek haksız göremeyiz.

Bahar ve yaz aylarında özellikle sınır hattı boyunca gerillanın sızmasını sözde engellemek için yazlık karakollar oluşturmuşlardır. Bu karakolların çevre hendeklerle ve yine surlara çevrildiğini, ama yine de askerin korku içinde ne yapacağına şaşırır halde olduğunu bu yöre sakinleri çok iyi bilirler. Çünkü yöre halkının günlük eğlence konusudur bu durum. Daha karakollar kurulurken gönderilen talimatta düşmanın ruh hali çok net görülüyor. Talimatın başlığı ve içindekiler şöyle:

"ALINACAK TERTİP ve TEDBİRLER TALİMATI

A) Yazlık karakolların açılmasıyla birlikte, yakın emniyetlerinin sağlanması için karakolların çevresinin, atış sahası ve gözleme imkanı veren uygun

emirler doğrultusunda yeterli emniyet tedbirleri alınarak intikal ve ikmal yapılacaktır.

Md.3: HAKKARİ Tali Bölge K.İ.ğının İlgi Mesaj Emri yukarıya çıkarılmıştır. Emre göre hareket edilip, tüm birlikler müteyakkız bulunacak, alınan duyumlar, en seri vasıta ile Alaya bildirilecektir..."

Sömürgeci-faşist düşman ordusu 1985 baharında ERNK'nin ilayla mücadelenin kat ettiği atılım karşısında her alanda tanimsız bir korkunun mahkumu oldu. İçinde bulunduğu siyasi sefaletten bahsetmiyoruz bile. Şimdi söz konusu olan, o şatafathı ordunun sefaletidir. Eğer yerimiz elverse ve bu belgelerin tümünü yayınlama imkanı bulabilseydik, yayınlama bu belgelerin başına atacamız tek başlık "YORUSUZ" olacaktı. Sözde sınır geçişlerini kontrol ve önlemek için karakollar kuruyor, ama karakollar ortaçağın malikaneleri gibi kalın duvarlar ve "geçilmez" hendeklerle ancak kendilerini korumakla meşgul; o şaşaalı sözleriyle ordu "üçbeş eşkiya"'yı hem de iki günde ezicek(!) ama, generaller bile her an saldırı korkusu içinde, günde kaç

mevce ve ordugah bölgelerinde radyo, teyp ve çalınmayacaktır.

E) Bina ve çadır içlerine gece erken saatlerde girilmeyecek, uyun yerlerde hazırlanmış mevzilerde herhangi bir baskına karşı hazırlıklı bulunulacaktır. (Uyanıklık)

F) İşgal edilen mevziler nöbetçiler ve pusu personeli tarafından asla terk edilmeyecektir. (Sabır)

G) Ani mevziler ve nöbet değişimlerinde irtibat hendekleri veya geçitinde sürünme taktikleri kullanılarak mevziler işgal edilecektir. (Emniyet)

H) Birliklerin geceye alışmalarını temin için ordugah bölgelerinde, yakın çevrelerde ve değişik mahallerde pusular kurulacaktır.

I) Gündüzleri bölge arama ve taramaları başlangıçta ordugaha yakın bölgelerde yapılacak, bilahere çevreden emin oldukça sorumluluk sahasının sınır uçlarına doğru hareket edilecektir.

J) Her türlü harekatta emniyet daima ön planda tutularak icrat için manevra ve ateş destek ele-



bağlıdır. Alman her türlü haber ve sorgundan elde edilen bilgi mutlaka hassasiyetle değerlendirilerek sonuç alınca kadar, temas sağlanmaya kadar aralıksız çalışma yapılacaktır.

7. Önemli bir istihbarat kaynağı olan sorgulama faaliyetleri, birliğin İSTİHBARAT VE HAREKET İHTİYACINA GÖRE OPERASYONEL OLARAK her birlikte yapılacaktır. Sıralı komutanlarca ifadeler ve gerektikçesi sorgulanan şahıslar üst komutanlığa taliye edilecektir. Bu gibi durumlarda ifadeler Sıkıyönetim Savcılığına sevk edilmeden önce mutlaka tali bölge komutanlığına bildirilecektir.

8. Her olayın incelenip hatalardan ve yapılan uygun hareketlerden ders alınarak bir daha aynı hataların yapılmasının önlenmesine çalışılacaktır. Bu maksatla kum sandığı çalışmalarında yararlanılacaktır.

9. Bunun için; ilgi gereğince her görev için (intikal, keşif, pusula, arama, tarama, operasyon vs.) hazırlanacak, kontrol formlarında bütünlüğü ve koordineliyi sağlamak için KOMANDO Tugay Komutanlığı, Piyade Alayı Muharebe grup komutanlığı 118'nci J. Sır. A. K. lığı ve İl J. A. K. lığına ayrı ayrı hazırlanacak, kontrol formları Tali Bölge Komutanlığına da; Mu. Yzb. Levent BORAK, Ord. Ütgm. İrfan ÖZASIK, P. Ütgm. Ahmet CESUR, Tnk. Asb. İbrahim TURAN'dan oluşan bir ekip tarafından yukarıdaki konularda 19 TEMMUZ 1985'e kadar kontrol formları hazırlanacaktır.

10. Bilahare, Tali Bölge Komutanlığına ana ast birliklerden alınan kontrol formları oluşturularak Kolordu Komutanlığına sunulacaktır. Nihai yayın Kolordu Komutanlığına yapılacaktır.

11. Her tim ve birlik komutanı, aldığı her görev için, görevden dönüşte bağlı olduğu komutanlığa ilgi ekinde belirtilen bir görev sonuç raporu verilecektir. Bölücü çetelerle bir çatışma olduğunda bunları yerine alay sonuç raporu tanzim edilecektir. Bu raporlar en geç 1 gün içerisinde Tali Bölge Komutanlığına bulundurulacaktır.

Böylece; bu tür olaylardan ders alınarak bir daha aynı hataların yapılmasını önlemek maksadıyla, her olay sonunda olaya muhatap olan en kıdemli personel tarafından olay krosisi ile birlikte ilgilideki örneğe uygun olarak bir olay sonuç raporu hazırlanarak Tali Bölge Komutanlığına gönderilecektir.

Rica ederim.

N. Fikret BİLGİLİLER  
Tümgeneral  
Tali Bölge Komutanı.

### SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST TÜRK ORDUSU SAVAŞA DAYANAMIYOR!

Sömürgeci-faşist Türk ordusu, gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadeleminde karşısında savaşılamaz duruma düşmüştür. Bu, her alanda kendisini ortaya koyan bir durumdur. Düzenli savaşın gereklerine göre kurulmuş örgüt yapısı ve taktikleri halk savaşımızın günlük-anlık taarruz altında işleme hale gelmiştir. Ordunun içinde bulunduğu çıkmaz, şaşkınlık ve hatta çözümlenmiş kaynağı da buradadır. Yaşamın her anını ve biçimini savaşa dönüştüren gerilla karşısında düzenli orduların kaçınılmaz akıbeti Türk ordusunun da bugünden yaşadığı bir gerçektir. Kamuoyunun da yakından izlediği gibi başlangıçta bütün güvencesiz hareketleri gerillaların, büyük askeri operasyonlarla sonuç alma iddiasıyla gerillaların eylem sahalarını denetim altına almaya ve savaşçıları imha etmeye

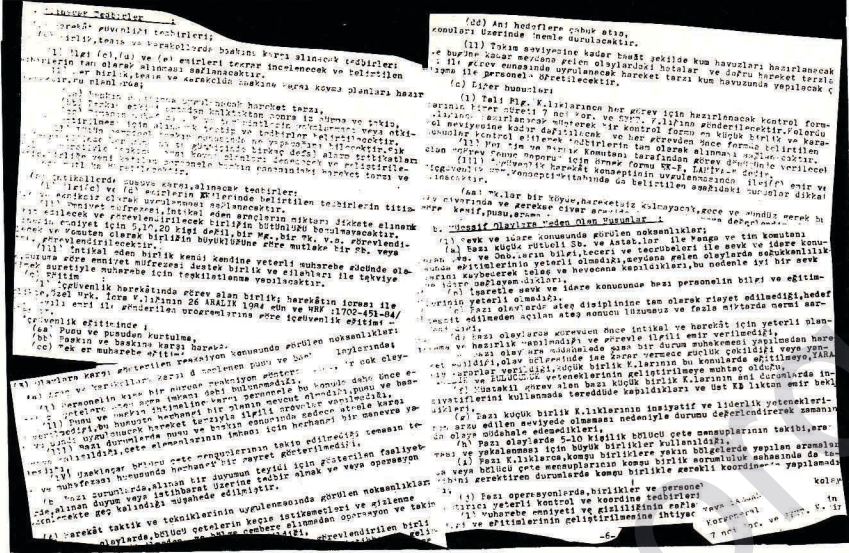
çalışmış, bu yönlü iddia ve propaganda ayıyuka çıkarılmıştır. Ancak daha bu operasyonlar sürerken bile, dağıtma aramasına rağmen bir türlü karşılaşılmayan gerillaların saldırı tehdidi altında biricir bir yorgunluk ve ruh çöküntüsü içine girdikleri, bu durumun düşman ordusunun tüm kademe ve birimlerini yaşadığı bir hal olduğu görüldü. Düşman başlangıçta, ordusunun teknik ve sayı üstünlüğüne güvenerek büyük kuvvetler halinde hareket edip, düzenlenen operasyonlarla savaşçıları sıkıştırıp-imha edebileceğini gerekçesiyle düzenlenmiş ve buna inanmıştır. Nitekim 15 Ağustos sonrasında düşman kuvvetlerinin bölgedeki askeri güç takviyelerinde bulunarak sürekli bir operasyon düzeni içinde oldukları izlendi. Asker, bir an bile soluk almasına fırsat verilmemiş ve dağıtma demeden gerilla avına sürüldü. Ancak tüm aramalar boşa çıkıyor ve tersine operasyon kuvvetleri hiç ummadıkları bir anda kurtuluş savaşçıların saldırılarıyla ağır kayıplara uğruyorlardı. Alman ihbarlar doğru çıkmıyor, günler süren hazırlıklar, heyecan ve yorgunlukta bitip düşüyorlardı. Büyük kuvvetlerle hareket ediş ordu güçlerini maddi ve moral olarak müthiş bir ypratmaya uğratarak, düşman, gerillanın karşısına küçük kuvvetlerle çıkma cesaretini de hiçbir zaman göstermedi. Bu çelişki, ordunun gücünü günden güne tüketen, onun sinir merkezlerini anlık olarak döven güçlü bir etken oldu. Yukarıdaki bölüme belgelerle ortaya konulduğu gibi, düşman ordusu mücademle karşısında hareket edemez bir duruma düştü. Kamuoyuna da açıkladıkları gibi, devrimci saldırı eylemlerini önleyememenin gerekçesi olarak sınır denetim altına alınmamasını gösterip, bizzat işleri Bakanlığının ağzından alınan ve alınan tedbirleri ilan edecek, sınır boylarına görülmemiş bir güç yığıldı. Fakat bu da kendileri açısından bir çözüm olmadığı gibi, kurtuluş kuvvetleri bir yandan bu sınır karakollarını başarılı baskınlarla yerle yer ederken, iç alanlarda da sürekli bir eylemliliğin yaşandığı görülmüyordu. Düşman ordusunun kurmayları, bu kez alt kademeleri haddinden fazla güç kullanmak ve gerilla saldırılarına karşı başarılı olmamakla suçlamaya başladılar. Gerillanın sürekli tehditleri altında aşırı bir yıpranmaya uğrayan ve daimi teyakkuz emri ile hazır tutulan birlikler artık yavaş yavaş geri çekilmeye, bunlar savunma tedbirlerinin arttırıldığı belli merkezlere toplanmaya başladılar. Ordunun hareket düzeninin gerilla faaliyetleri karşısındaki başarısızlığı, ordunun gücünün sonuçsuz bir savaş içinde saat saat tüketilmesi ve doğan başarısızlıktan komuta kademesinin sorumlu tutulması, ordu kademeleri arasındaki hoşnutsuzluk ve çelişkileri de derinleştirdi. Belgeler, düşmanın kurmay heyetinin, hareket komutanlarını, gelişmelerden zamanında haberdar etmemek, alınan ihbarları bildirmemekle suçladıklarını göstermektedir. 7'nci Kolordu Komutanlığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85 Sayılı Emrine EK-B emrinde ifade edilen gerçeklik, faşist Türk ordusunun savaşılamaz duruma düşüşünün açık bir belgesidir. Ele alınan konu gereğince söz konusu emrin ilgili bölümlerini aşağıda parça parça aktarıyoruz:

#### 4. HAREKAT:

b- Müessif olaylara neden olan hususlar:

1. Sevk ve idare konusunda görülen noksanlıklar;

(a) Bazı küçük rütbeli Sb. ve Astsb'lar, manga ve tim komutanı olan Çvş. ve Onb'ların bilgi, beceri ve tecrübeleri ile sevk ve idare konusunda eğitimlerinin yeterli olmadığı, meydana gelen



olaylarda soğukkanlılıklarını kaybederek telaş ve heyecana kapıldıkları, bu nedenle iyi bir sevk ve idare sağlayamadıkları,

(b) İşaretle sevk ve idare konusunda bazı personelin bilgi ve eğitimlerinin yeterli olmadığı,

(c) Bazı olaylarda atış disiplini tam olarak yer edilmediği, hedef tespit edilmeden açılan ateş sonucu lüzumsuz ve fazla miktarda mermi sarfedildiği,

(d) Bazı olaylara görevden önce intikal ve Hareket için yeterli planlama ve hazırlık yapılmadığı ve görevle ilgili emir verilmemesi,

(e) Bazı olaylara müdahalede kısa bir durum muhamesesi yapılmadık hareket edildiği, olay bölgesinde ise karar vermede güçlük çekildiği veya yanlış kararlar verildiği, küçük birlik K. hıklarının bu konularda eğitilmeye, YARATICILIK ve BULUCULUK yeteneklerinin geliştirilmeye muhtaç olduğu,

(f) Müstakil görev alan bazı küçük birlik K. larının ani durumlarda inisiyatiflerini kullanmada tereddütte kapıldıkları ve üst K. lıktan emir bekledikleri,

(g) Bazı küçük birlik K. larının inisiyatif ve liderlik yeteneklerinin arzu edilen seviyede olmaması nedeniyle, durumu değerlendirerek zamanında olaylara müdahale edemedikleri,

(h) Bazı olaylarda 5-10 kişilik bölücü çete mensuplarının takibi, aranması ve yakalanması için büyük birlikler kullanıldığı,

(i) Bazı K. lıklarca, komşu birliklere yakın bölgelerde yapılan aramalarda veya bölücü çete mensuplarının komşu birlik gereklili koordinenine yapılmadığı,

(j) Bazı operasyonlarda, birlikler ve personel arasında tanımayı kolaylaştırıcı yeterli kontrol ve koordine tedbirlerinin alınmadığı,

(k) Muharebe emniyeti ve gizliliğin sağlanması konusunda personelin bilgi ve eğitimlerinin geliştirilmesine ihtiyaç olduğu müşahade edilmiştir.

(2) Hareket güvenliği ve emniyet tedbirleri konusunda görülen noksanlıklar:

(a) Karakol binarları ile diğer askeri tesislerde nöbet, devriye, gözetleme ve dinleme postaları yerlerinin uygun şekilde hazırlanmadığı,

(b) Tesis ve karakol çevresinde tehlikenin erkenden alınması hususunda (İKAZ SİSTEMİ) zaafiyet olduğu,

(c) Baskına karşı gerekli emniyet tertip ve tedbirlerinin tam olarak alınmadığı,

(d) Karakollarda ve diğer birliklerde, tehlike anında kendilerini korumak ve bölücü çetelere etkili olmak için bir plan ve hazırlık

yapılmadığı,

(e) Araçla intikallerde; araç tentelerinin açılmadığı, intikal esnasında gözetleme yapılmadığı ve araç içinde bulunan personelin her an ateş etmeye hazır bir durumda bulunmadığı,

(f) Gerekli emniyet tedbirleri alınmadık, münferit araçların göreve sevk edildiği,

(g) İntikal ve hareketlerin öğleden sonraki saatlere, bazan geceye bırakıldığı,

(h) Emniyet düşüncesi ile bazı karakollarda mermilerin ayrı bir yerde kilit altında tutulduğu veya personele dağıtılan mermilerin şarjörde ve kütüklükte bulundurulduğu,

(i) Personelin pek çoğunun görev esnasında çelik başlık giymediği,

(j) İKK ve gizlilik kurallarına tam olarak uyulmadığı,

(k) Taktik örtü ve aldatma tedbirlerinin uygulanmadığı,

(l) Alışılmış ve bilinen pusula yerlerinin kullanılmaya devam edildiği durumlar görülmüştür.

(3) Olaylara karşı gösterilen reaksiyon konusunda görülen noksanlıklar:

(a) Araç ve karakollara karşı düzenlenen pusula ve baskın olaylarında:

(I) Personelin kısa bir sürede reaksiyon gösteremediği birçok olayda bölücü çetelere ateş açma imkanı dahi bulunamadığı,

(II) Pusula ve baskın ihtimaline karşı personele bu konuda daha önce emir verilmemesi, bu hususta herhangi bir planın mevcut olmadığı, pusula ve baskın vukuunda uygulanacak hareket tarzıyla ilgili provalar yapılmadığı,

(III) Bazı durumlarda pusula ve baskın esnasında sadece ateşle karşı koymaya çalışıldığı, çete elemanlarının imhası için herhangi bir manevranın yapılmadığı,

(IV) Uzaklaşan çete mensuplarının takip edilmediği, temas temin ve muhafazası hususunda herhangi bir gayret gösterilmediği,

(b) Bazı durumlarda alınan bir duyumun teyidi için gösterilen faaliyetler, alınan duyum veya istihbarat üzerine tedbir almak veya operasyon düzenlemek geç kalmışlığı müşahade edilmiştir.

(4) Hareket taktik ve tekniklerinin uygulanmasında görülen noksanlıklar:

(a) Bazı olaylarda, bölücü çetelerin kaçış istikameti ve gizleme bölgeleri değerlendirilmeden ve bölge çembere alınmadan operasyon ve takip birliklerinin doğrudan olay bölgesine sevk edildiği,

(b) Bir olay veya alınan bir

istihbarat üzerine görevlendirilen birliklerin, bölgeyi tamamen aramadan, iz takibi yapmadan, mevcut istihbaratı geliştirme gayreti göstermeden, bölücü çete mensupları bulunamadı diye çok kısa bir sürede geriye döndüğü,

(c) Bazı durumlarda 3-5 kişilik bir çeteyi takip ve yakalamak için lüzumsuzdan fazla birlik kullanıldığı,

(d) Birçok birlikte ilgi (f) ve (g) emirlerde ve "İç Güvenlik Hareket Konsepti" kitabında belirtilen hususların tam olarak uygulanmadığı, birliklerin köydeki bir binaya yerleşerek, sadece kendi emniyetini sağlamak düşüncesinden hareketle kaldığı, bu nedenle muharebe istihbaratının temin edilemediği gibi bölücü çete elemanlarıyla da temas sağlanamadığı,

(e) Hudut birliklerince alışılmış yerlerde pusular kuruğuluğu, devriye ve nöbetçilerin yerlerinin bölücü çeteler tarafından tespit edildiği,

(f) Bölücü çete mensuplarının hudutlardan sızma bölgeleri ve derinlikteki irtibat güzergahları büyük ölçüde tespit edilmiş ve yayınlanmış olmasına rağmen bu kesimlerin birliklerinin tarafından etkili bir şekilde kontrol altına alınmadığı, bölücü çete elemanlarının aynı bölgelerde sızmaya ve aynı güzergahlara kullanmaya devam ettikleri müşahade edilmiştir.

(5) Eğitimle ilgili noksanlıklar:

Birliklerin ve personelin aşağıdaki konularda eğitimlerinin arzu edilen seviyede olmadığı müşahade edilmiştir:

(a) Gayri nizami kuvvetlere karşı hareket,

(b) Pusula, pusudan kurtulma,

(c) Baskın, baskına karşı hareket,

(d) Keşif ve gözetleme,

(e) Gece eğitimi,

(f) Tek er muharebe eğitimi, (özellikle TAM SİPER, MEVZİ ALMA ve ATEŞ ETME konuları)

(g) Ateş ve ateş eğitimi, (her durumda ve özellikle ani hedeflere karşı ateş eğitimi)

(h) İSTH ve İKK eğitimi,

(i) Temel ve savaş beden eğitimi.

Halk savaşı stratejisi ve taktikleri karşısında, ordunun mevcut örgüt yapısı, eğitimi, strateji ve taktiklerinin işleme olmadığı, ordu içerisinde her bakımdan çaresizlik ve karşısınan yaşadığı bizzat kendi belgelerinden okuduk. Fakat düşman belgeleri, sadece yaşanan bir çaresizlik ve karşısınan bahsetmemektedir. Belgeler bunu çok çok aşan gerçekleri ifade etmektedir. Ordudaki en üst kademedeki subayların sıradan er'e kadar, "şok" a



girdiklerini, ordunun "şok" geçirdiğini öğreniyoruz belgelerden.

Sömürgeci-faşist ordu, general-lerinden erlerine kadar ŞOK geçirdiğini itiraf ediyor. Bu, her şey hakim olduğunu zannedip de kendisine bile hakim olmadığını görmemin, bu acı(!) gerçeği yaşamamın şoku.

15 AĞUSTOS 1984... Bu tarih, kalan kısa ömrü boyunca düşman için hiçbir zaman hatırlanmak istenmeyen, ama daima da bir kabus gibi belleklerde çakılı kalan gün olacaktır. Düşman askerinin dağılmasını muhteşem isyanı karşısında ne duruma düştüğünü, okuyucu birçok defalar Partizan Mektuplarından öğrenme imkanına kavuşmuştu. Henüz bir iki tokat niteliğindeki taşıyan eylemler bile düşman ordusunun ancak bir bozgun ordusu olduğunu kanıtladı. "Kahraman Mehmetçik" ve subayları kaya dip-lerinde korkudan bayılmış olarak toplandı. HRK savaşçıları karşısında Türk askeri çoğu kere (bu kendilerinin de açık itirafıdır) silaha davranma fırsatını bulamadığı gibi, o cesareti de gösteremedi. HRK, peşpeşe eylemleriyle düşmanın kendini toparlamasına bir an bile fırsat vermedi. Bunun sonucudur ki, düşman generalleri şimdi, "korkusuz Mehmetçik"e cesaret, sabır ve azim telkin ediyor, subaylarına ŞOK'a karşı etkin tedbirler öneriyor, görev ve sorumluluklarını hatırlatıyorlar. Ordunun nasıl bir ŞOK geçirdiğini onların kendi belgelerinden okuyalım: Yukarıda tarih ve sayısı verilen emirde konuyla ilgili olarak şöyle bir bölüm okuyoruz;

"2. PERSONEL

a- Harekatın özelliği gereği küçük birlik komutanı, yani takım ve manga komutanları ile tek er'in disiplini, eğitim seviyesi, insiyatifi ve karar verme kabiliyeti üzerinde hassasiyetle durulacak konulardır.

Çünkü herhangi bir olay ve faaliyet azami bir takım seviyesinde birlikte karşılaştığı yerde başlamak ve bitmektedir. O halde neticeyi almak buradaki Tk. K.'nın ve personelin niteliğine bağlıdır.

b- Bugüne kadar meydana gelen olayların bir kısmında maalesses personelin moral bozukluğu ve şaşkınlık içerisinde olduğu ve bölücü çete elemanlarına karşı hareketle bulunmadığı müşahade edilmiştir.

Her askere, karşılaştığı bu tür durumların muharebe şartlarında normal olduğu, ancak kendisine olan güven duygusunu kaybetmemesi gerektiği ve bir asker olarak her türlü şartlarda dahi son kuvvetini safderek görevini yapmaya mecbur olduğu hatırlatılacaktır.

c-Olay esnasında pasif kalmanın sonucu değiştiği, bölücü çete mensuplarının güçsüz olduğu, bu nedenle kalıç eylemlere giriştiği, ateşle mukabele edildiği anda hiçbir şey yapamadıklarını, olay veya temas anında bölücü çete unsurlarına karşı hiç tereddüt geçirmeden cesaret ve şecaatla karşılık verilmesi gerektiği, pasif durumda kalıp ölmekten, çarpışarak düşmanın eze eze şehit olmanın TÜRK ASKERİ'nin vazifesi olduğu hatırlatılacaktır.

d-İç hizmet kanununun 85. maddesinde belirtilen, askerın mesleğe karşı vazifeleri ve vasıfları, sıralı bütün komutanlarca okunarak özelle, (d), (c), (f), (i), (j), (k) fıkraları bütün personele içinde bulunduğu savaş hareketinin özelliğine göre sık sık anlatılacak ve bu hususların yerine getirilmesi için VAZİFE'leri olduğu, daima kendilerine güvenmeleri gerektiği herhangi bir olay veya faaliyet anında neticeyi kendilerinin alacağı, başkalarını beklememeleri,

insiyatiferini kullanarak en uygun şekilde düşmanına karşılık vermemenin aynı zamanda kanunî bir zorunluluk olduğu hatırlatılacaktır.

c- Her türlü durumda TEK ER'DE KENDİNE GÜVEN DUY-GUSU'nun yaratılması, AKLINI, YÜREĞİNİ, KUVVETİNİ koordine kullanarak İNSİYATİF SAHİ-Bİ bir hale getirilmesi için, sıralı bütün komutanlarca hassasiyetle ve ısrarla çalışılacaktır..." (B) EK'inden parçalar aktardığımız emrin esasında da PERSONEL'in duruma ilişkin bölümler okuyoruz:

"İLGİ: A) 7'nci Kor. K.İğının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85/ Sayılı Emri;

B. (1) PERSONEL

(a) Harekatın özelliği gereği küçük birlik komutanlarının insiyatifi ve karar verme kabiliyetlerinin geliştirilmesi sağlanacaktır.

(b) Herhangi bir olayda meydana gelen şok ve şaşkınlığın giderilmesi için çareler aranacak, vazifelerin yapılması açısından şoka girme ve benzeri durumlar mazeret olarak kabul edilmeyecektir.

(c) Olay veya operasyonda, bölücü çete unsurlarına hiç tereddüt etmeden karşılık vermek gerektiği, olay esnasında pasif kalmanın sonucu değiştiği, düşmana cesaretle karşılık verilmesi gerektiği bütün personele öğretilecek, korkuya, şoka asla yer verilmeyecektir..."

ASKER SAVAŞTAN KAÇIYOR...

En üstten Genel Kurmaylıkça gönderilen emir ve talimatlar, askerden cesaretliliğini, düşmanın üzerine büyük bir şecaatla yürümesini istiyor, görev ve sorumluluklarını hatırlatıp, "vatan ve millete karşı namus ve şeref görevi"ni yerine getirmemenin sonuçlarını her fırsatta belirterek ceza tehdit-

lerde bulunuyor... ama; ordu bir bütün olarak savaş kabiliyetinde olmadığını ortaya koyduğu gibi, tek er de generallerin hayalini kurduğu vasıflara ulaşmak bir yana, çaresiz bir şoku yaşıyor, cinnet geçiriyor, komutanlarını ya da diğer erleri vuruyor, savaşmamak için kendi kendisini yaralıyor, silahlı ve silahsız firar ediyor...

Anadolu'nun yoksul işçi ve köylüsü "mehmet", kardeş Kürdistan halkına kurşun sıkmak istemiyor; sömürgeci orduda eline silah tutuşturulan Kürdistan gençleri kendi annesine, babasına, kardeşlerine, köylüsüne karşı savaşmaya HAYIR! diyor. Asker savaşmamak istemiyor ve kaçıyor.

Bunda iki etken rol oynuyor: İster Türkiyeli ve isterse Kürdistanlı olsun, henüz yirmisine yeni varmış olan bu genç insanlar, karşılarında kendi kurtuluş için haklı ve kararlı bir savaş veren bir halk ve onun kurtuluş kuvvetlerini görüyor, onların mücadelesinde azim ve inançlarının bizzat tanığı oluyorlar; ama kendileri, ne için savaş sürüldüklerini, ellerindeki silahlı yaşlı-çocuk çocuk demeden halka doğrultmaları istendiğinde acı ve utanç duyarak öğreniyor, faşist-sömürgecilerin suç ortağı olmak istemiyorlar. İkincisi, haksız bir savaşın ve suç ortağı edildikleri cinayetlerin psikolojik etkisi altında sürekli can korkusu içinde bulunuyor, halkın kin dolu bakışları ve nereden ve ne zaman geleceği belli olmayan HRK'nin saldırı tehlikesi karşısında moral olarak gündün güne daha da çöküyor ve her şeyi göze alarak bu kabus dolu yaşamdan kurtulmak istiyorlar. Sömürgeci-faşist Türk ordusundaki sıradan er hangi amaç için çarpışıyor ki, cesaret ve azim sahibi olsun; sömürgeci-faşist Türk ordusundaki sıradan er hangi amaç için çarpışıyor ki, elindeki silahlı inançla kavrasın...; o elindeki silahlı bir halka çevirdiğini, kendine verilen

emrin yak-yık-göçert-katlet olduğunu her gün duyuyor, ellerine bulana kanda görüyor. Sömürgeci-faşist Türk ordusundaki sıradan er savaşmamak için kendi kendisini vuran askerlerin sayısına her gün bir yenisi ekleniyor. Elimizdeki birçok tartışma ve çatışmanın da kanıtıdır. Okuyucuya, düşman ordusunun halkımızın bağımsızlık arzusu ve mücadelesi karşısında içine düştüğü aczin, çürüme, çözülme ve dağılmanın somut kanıtları olan, askerinin kendi kendisini vurma, arkadaşını vurma ve firar olaylarının birkaç örnek sunalım:

ÖRNEK 1:

"7'nci Kor. ve Synt K.İğının 181730 8 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-15-85/ Sayılı Mesaj Emri;

1. 7'nci Kor. ve Synt K.İğın Bölgesinde icra edilmekte olan Güneş Harekatında 4 HAZİRAN 1985-12 HAZİRAN 1985 tarihleri arasında meydana gelen kaza ve kendi kendini yaralama olayları:

a- 4 Haziran 1985 günü Midyat bölgesinde 1 er'in silahlı kendi kendisini yaralaması.

b- 4 Haziran 1985 günü Cizre bölgesinde 1 er'in silahlı kendi kendisini yaralaması.

c- 5 Haziran 1985 günü Midyat bölgesinde 1 er'in silahlı kendi kendisini yaralaması.

d- 6 Haziran 1985 günü Müsanan köyünde 1 er'in çadırda beraber kaldığı arkadaşını münakaşa sonucu yaralaması.

e- 10 Haziran 1985 günü Hürmüz bölgesinde 1 er'in LAV silahına ait parçayı kayaya vurma nedeniyle yaralanması sonucu ile yaralanması.

f- 10 Haziran 1985 günü Jandarma Köprüsi mahallinde meydana gelen araç kazası sonucu J. Astsb. ve 1 er'in yaralanması.

h- 10 Haziran 1985 günü Bağgözü mevkinde 1 er'in silahlı kendi kendisini yaralaması.

i- 11 Haziran 1985 günü Cehenennem Deresi mevkinde meydana gelen araç kazasında 2 er'in yaralanması.

2. Güneş hareketinin başlamasından bugüne kadar meydana gelen kaza ve kendi kendini yaralama olaylarının 19 kişinin öldüğü 64 kişinin yaralandığı ve bu rakamların aynı dönemdeki muharebelerin üzerinde olduğunu...

ÖRNEK 2:

"7'nci Kor. K.İğının 121800 C EYLÜL 1985 Gün ve PER: 7130-20-85/ Sayılı Mesaj Emri;

Son günlerde araç kazası, kendi kendini yaralama gibi olaylar artmış ve idari zayıflık çokluğu dikkati çekerek hale gelmiştir.

8 EKİM 1985 günü J. Çvş. Adnan Akpa tören sonrası J. Er'i Meflüt Biçer'i ağır şekilde yaralamıştır.

Diğer bazı yaralama olayları da şöyle:

"5 Haziran 1985 günü saat 15.15'te TB.muza bağlı 5'inci J. Snr. Bl. Kiyaka J. Snr. Tk. K.İğın personelinde J. Er'i Erol Kul kendi kendisini kolundan yaralamıştır... (A- Olayda yaralanan J. Er'i Erol Kul hakkında kendini askerliğe yaramayacak hale getirmek...)"

"15 Haziran 1985 günü 100 yataklı Askeri Hastane baştabirliği emrinde görevli nöbetçi bir er'in kaza veya bilerek arkadaşının ölümüne sebep olduğu görülmüştür. (silahlı)."

"12 Mayıs 1985 günü saat 08.00 sıralarında Alay Karargah ve Servis Bölük Kom. emrinde görevli J. Er'i H. Cahit Zengin garaj nöbetçisi iken aynı bölükte görevli J. Er'i Necmi Karaoğlan'ı şaka yaparken başından silahlı

yaralamıştır." "Konya nüfusuna kayıtlı 34. P. Alayında görev yapan P. Er'i Kerim ER silahlı olarak firar etmiştir..."

Yukarıdaki örnekler ordu içerisindeki yaralama, firar, telaş ve karışıklan çok sınırlı bir bölümdür. Kendi öz çıkarları uğruna savasta orduların halkımızın adı olan HRK'nin varlığı ve eylemleri karşısında ŞOK'a giren düşman ordusunda bu tür olaylar, sıradan günlük gelişmeler haline gelmiştir. Türk ordusu, bu savaşta daha fazla dayanma gücü ve niteliklerine kesinlikle sahip değildir. Yapısı baştan-ayağa sarsılmıştır. Bu tür yaralama ve firar olaylarının yanısıra, ordu- dan istifaların, görevden alma ve tutuklamaların da son bir yıl içinde her gün biraz daha arttığı ve sayının binleri bulduğu Kürdistan'daki sıradan bir vatandaş tarafından bile bilinen bir olaydır.

Türk ordusunda, iddia edildiği gibi disiplin değil, disiplinsizlik ve kargaşa hakimdir. Asker sonuç alıcı muharebelere girmek bir yana, nöbet tutmaya bile gözülsüzür. Sömürgecilerce halkın üniforma bir kan dökme aracı olarak gönderilen asker, orduda sadece hakaret, küfür, ceza ve hastalık görmektedir. Ağustos-Ekim 1985 ayları süresince ordu özellikle sıtma gibi salgın hastalıklardan kurtulmamıştır. Bu durum, 13 Ekim 1985 gün ve SHH: 7130-9-85/200 Sayılı Mesaj Emri'yle doğrulanmaktadır. Yaşamı bir angarya haline getiren için her gün çekilmez bir işkencedir. Ve yarın kendisine neler getireceği de hiç belli değildir...

FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ DÜŞMAN ÇÜRÜMÜŞLÜĞÜNÜ YALAN PROPAGANDALAR ARDINA GİZLEMENE ÇALIŞIYOR!

Yazımın başında kendisini kurnaz zanneden aciz bir "tilki"nin hikayesinden bahsetmiştik. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında baştan ayağa sarsılan, bünyesinin hastalıklarını gilyemez hale gelen sömürgeci-faşist Türk devleti, artık sahte naralarla kendini bile inandırarak duruma düşmüştür. Kamuyu sadece 15 Ağustos 1984'den sonraki süreci bile dikka- te aldığını, devletin gücü ve "bölücü-terorist"lerin "ezilmeleri" üzerine büyük manşetlerle verilen haberlerin niteliğini anlamakta güçlük çekmeyecektir. Ama bir gazete başlıklarının çelişkilerini yakalama gibi bir işe de girişmeden, gerçeğin kendisini düşman belgelerinden vereceği. Kamuyu, devrimin büyük gücünü ve düşmanın yaşadığı çaresizliği burada bir kez daha görecektir.

Elimizdeki gazetelerden sadece bir kaç başlık seçtik. Önce bunları okuyalım:

"Hürriyet ekibi, operasyon böl- gesinde son durumu izledi;

Güneşdoğ'u da eşkiya çözüldü-

yor Hainlere son darbeler" (3 Mayıs 1985 Hürriyet)

"EŞKİYA KISKAÇTA" "PKK BÖLÜNDÜ" (1 Ağustos 1985)

"PKK Liderinin Türkiye'deki Örgütü Çözüldü. Dış desteklerini de yitirdi"

"APO sıkıştı" (Milliyet)

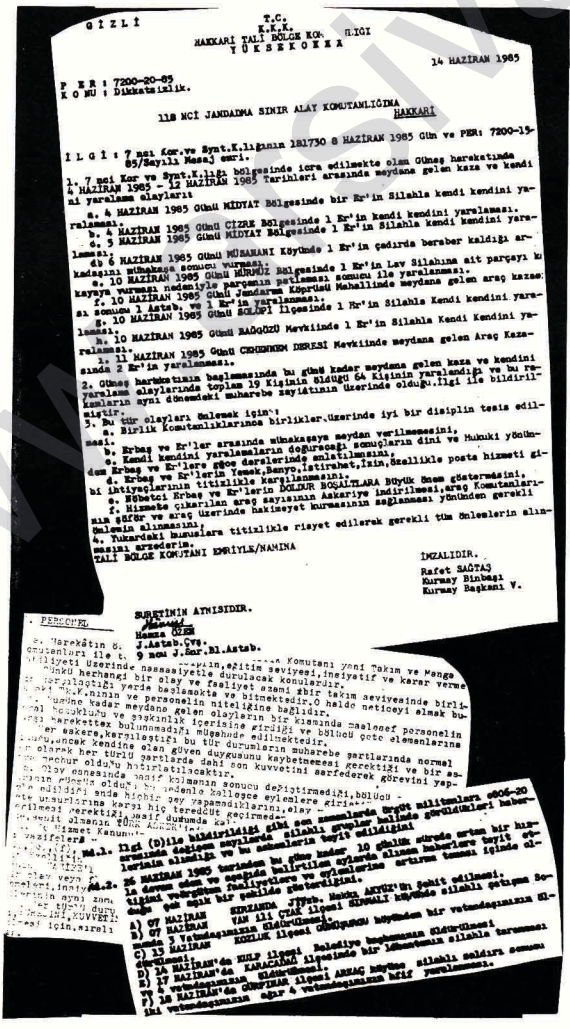
"Mehmetçinin nefesi, son çırpınışlarını yapan militanların ensesinde"

"PKK, can derdine düştü" (3 Ekim 1985 Milliyet)

"Akbulut: Eşkiya gücünü dıştan alıyor"

"Evren: Bölücüler kaderlerini çizdi" (3 Ekim 1985, Tercüman)

"Evren: Eşkiya artıkları dersini alacak; Türk milletinin özü olan Silah-









HRK: 7130-356-85 Sayılı emrine ek-B)

2. "Md. 1: YÜKSEKOVA Güvenli köyünden Ahmet KARATAŞ'ın YÜKSEKOVA'da pusu eylemini gerçekleştiren militanlara yataklık yaptığı, konuşmalarında, PKK bu eylemi yapmakta haklıdır. Çünkü askerleri köylüye çok eziyet ediyor, dediğinin öğrenildiğini,

Md. 2: Örgüte yataklık eden vatandaşın biri tarafından söylenmesinin ve henüz teyit edilmesine rağmen örgütün bu tür propagandasına fırsat verecek hareketlerden kaçınmasını vatandaşlarımızı daima iyi muamele edilerek onların desteğinin kaydedilmesini,

Md. 3: Konunun en küçük karakollara kadar duyurulması askerlerin vatandaşla ilişkilerinde temiz davranmaları ER'lere bir daha hatırlatılması,

Md. 5: 12 Temmuz 1985 Gün ve İSTH: 7130-244-85/314 Sayılıdır"

3. "Md. 1: Son günlerde bölgemizdeki çeşitli köy, mağara ve yaylalara HAKKARI DİŞİNDA olup muhtelif bakkal eşyası satmak üzere gelen yabancı şahısların dolayışı,

Md. 2: Söz konusu şahısların ellerinde jandarma birliklerinden veya kaymakamlıklardan alınmış müsaade belgesi taşıdıkları öğrenilmiştir,

Md. 3: Bölgemizin özel durumu dikkate alınarak seyir satış maksadıyla bölge dışından gelen şahıslar ilgili teşkillerce müsaade belgesinin verilmesinin sağlanmasını, kaymakam ve İlçe J.K.larının bu konuda uyarılmasını ve emrin tebliğini,

Md. 4: Köy, mezra ve yaylalarda gürlen seyir satışlarının bölgede dolaşmalarına müsaade edilmesini ve yakalanarak bölge dışına çıkarılmak maksadıyla İL JAN. ALAYI birliklerine teslim edilmesini,

Md. 6: 24 Temmuz 1985 Gün ve İSTH: 7130-273-85/345 Sayılıdır"

4. "Md. 1: Son zamanlarda özellikle ŞEMDİNLİ Bölgesinde vatandaşların ihtiyaçlarını çok üzerinde yiyecek ve giyecek maddelerini köylerine taşıdıklarının öğrenildiğini,

Md. 2: Öncelikle hudut yakın köylerin kontrol altında tutulmak söz konusu maddelerin hudut ötesine kaçırılarak veya kaçırılmadan bölücü cetelere aktarılmasını önleyici tedbirlerin alınmasını,

Md. 3: Bu meyanda gerekirse ihtiyaç fazlası maddelerin kır şartları dikkate alınarak ikmaline tahditler konulmasını,

Md. 6: 6 Ağustos 1985 Gün ve İSTH: 7130-337-85/440 Sayılıdır"

İşte, devrimin gücünü ve kendi çürümüşlüğünü bir yandan böylesine itiraf ederken, diğer yandan da gazetelerde en alçakça iftiralar ve kabadayı naralarıyla gizlemeye çalışan böylesine aciz, kokuşmuş ve yalancı bir düşmanla karşı karşıyayız. Ama sömürgeci-faşist düşman tüm bu yöntemlere sadece kendi zayıflığını ötürü değil, dünya karşı-devrim güçlerinin halk mücadeleri karşısında düştükleri çözümsüzlük ve sefaletten ötürü de başvurmak zorundadır. Sömürgeci-faşist düşman, simdi, emperyalist ve sömürgecilerin dünyanın bir çok ülkesinde başlarına gelen akibetin kendisinin de kaçınılmaz akibeti olduğunu bilse bile, en azından geciktirmenin çaresiz çirpimsiz içerisindedir. Bu nedendir ki, diğer bir çok ülke pratiğinde mücadelenin çok sonraki aşamalarında gündeme gelen uygulamalar Kürdistan'da en erkenden devreye sokulmakta, savaş bizzat NATO ve CIA'nın yönlendirildiğindeki Özel Harp Dairesi tarafından yürütülmektedir. Türkiye zemin, günümüzde, sadece Türk egemen sınıflarının değil, dünya gericiğinin de yaşam sınırlarını zorladığı bir alandır. Halkımız bu zeminde tüm dünya gericiğiyle boğuşmakta ve kendi kurtuluşuyla birlikte insanlığın da kurtuluş mücadalesine muhteşem katkı

olarak bir savaş vermektedir. Ülke ve mücadele gerçekliğimiz, karşısında savaştığımız güçler tarafından günlük ve anlık olarak incelenecek, düşman güçler bütün varlıklarıyla mücadelemizi boğmanın yöntemleri üzerinde kafa yor maktadırlar. Bunun için özel ekipler oluşturmakta ve savaş, siyasal-ekonomik-askeri ve kültürel tüm alanlarda bu incelemelerin sonuçlarına göre biçim alıp geliştirilmektedir... HRK birliklerinin düşmanında ele geçirdikleri belgeler arasında bu yönlü faaliyetlerin sayısız kanıtı bulunmaktadırlar. Bunlardan birisi de, "Hizmete Özel" olarak "İÇ GÜVENLİK HAREKAT KONSEPTİ" başlığı altında hazırlanıp-ordu içinde eğitimin malzemesi olarak kullanılan kitaplar. Bu kitabın yukarıdaki konuyla ilgili bölümlerinden paragraflar aktarmak, gelinen aşamada düşmanın ve mücadelenin durumunu daha iyi görmek açısından yararlı olacaktır. Kitabın 9. sayfasında "NASIL BİR YÖNTEM UYGULAMALIYIZ" başlığı altında şu görüşlere yer verilmiş:

"a. Şer güçler amaçlarına ulaşma ilk hedef olarak halkı elde etmeye çalışır. Halkı yanlarına çekmeyen, onun desteğini alamayan bir faaliyetin başarısızdan bahsedilemez. Bu destek sağlanmadığı takdirde mücadaleye girilmemesi ve mücadleden vazgeçilmesi gerekliliği bütün uygulamayı ve teorisyenler tarafından tavsiye edilen bir görüştür. Bu görüşün sahipleri; halkı su, şer güçleri de balık kabul ettiklerinden bunlarla mücadale edebilecek mücadale yöntemini tavsiye dikkatli olmaları gerekir. Tavsiye edilecek yöntem;

(1) Balgün olta veya ağla yakalanması

(2) Yakalanamadığı takdirde suyun vasfını değiştirilmesi

(3) Veya balıklı suyun ayrılmasıdır.

b. Halkın güvenlik kuvvetlerinin yanına çekilmesi diyebileceğimiz, suyun vasfını değiştirilmesi, iç kalkınma faaliyetleriyle

mümkündür ve bu faaliyetler devamlıklı ister.

Balgün olta veya ağla yakalanması ise askeri usullerle yapılabilecek, teknik bir meseledir. Ve öncelikle balgün bulunmasını gerektirir.

Halka zarar vermeden şer güçlerin haktan ayrılması ve imhası, zor olmasına rağmen en emin ve sağlıklı bir hal şeklidir. Bu yöntem; iç kalkınma faaliyetleriyle desteklenip güçlendirilen halkın şer güçler tarafından bir daha kandırılmaması önleken, güvenlik kuvvetlerinin de halkı yakından tanımlarına imkan verir.

İster yeraltı teşkilatı isterse gerilla olsun bunların da insan olduğu ve güvenlik kuvvetlerine nazaran iskan, silah, teçhizat gücü ne olduğundan fazla, ne de olduğundan daha az değerlendirmeli, kuvvetli ve zayıf tarafları tarafsızlıkla tespit edilmelidir.

Bölücü çete mensuplarının varlıklarını sürdürmelerinin halka bağlı olduğu bilinmeli ve bunların istihbarat İKK, işe, ibate, silah ve mühimmat ikameli destek için er geç halkla temas etme, ilişki kurma mecburiyetine düşeceği akıldan çıkarılmamalıdır.

Şer güçlerin haberleşmek için kurmak zorunda kaldıkları sistem ise hem karışık hem de insandan yararlanmayı gerektirir. Bu sebeple haberleşme kanallarının arınp bulunması öncelik kazanır. Bu açıklama ve bilgilerden çıkan sonuç, şer güçleri halktan ayırıp tecrit etme işleminin mücadalede ilk adım olduğudur. Tecrit işlemi silah ve cephane kontrolü, gıdaların vesikaya bağlanması, her türlü toplantı yasağı, yol kapama ve devriye hizmeti, sokağa çıkma yasağı, kritik maddelerin kontrolü, arama ve yakalama, sansür, kimlik taşıma mükellefiyeti, yer değiştirmelerin izine bağlanması ve gerektirdiği halkın başka yerlere nakli gibi idari tedbirlerle yürütülürken pusulihadi, keşif kolları çıkarılması, akınlar düzenlenmesi ve yasadık

bölgeler kurulması gibi taktik tedbirlerle pekiştirilir.

Tecrit uygulamaların elbette halk sıkıntıyla düşecektir. Ancak halkın tepkisini şer güçlere çekilebilir için, bu rahatsızlık ve sıkıntılara şer güçlerin sebep olduğu hususu devamlı şekilde propaganda edilmelidir. Şer güçleri, ne kadar sabırlı olurlarsa olsunlar belirli bir dayanma gücüne sahiptirler. Tecritin etkisi ve süresi artıçka mecburen halkla temas geçmek isteyecekler ve yerlerinde çıkacaklardır. Bu teşebbüslerin farkedilmesiyle güvenlik güçlerinin atak istihbaratı işlemeyle başlayacak ve kendilerinin bulunup yok edilmele basit bir işleme dönüşecektir."

Hemen burada, tasfiyecı sol ve reformist-milliyetçilerin PKK'ye yönelik suçlamalarını hatırlatalım. PKK'nin devrimci-ulusal kurtuluş karakterini, öncülüğünü, PKK'nin halk demek olduğunu acaba halk inkar etme ve çarpıtma utamazlığını sürdürme çüretini gösterebilirler mi? Düşman, halkımızı öncüsünden böylesine alçakça yöntemlerle koparmaya çalışırken, ama aynı zamanda önünde durulamaz bu birleşik muhteşem güç karşısında duyduğu korkuyu hiçbir örtü altına gizleyemeyen, tasfiyecı sol ve küçük-burjuva reformistleri böylesine bariz gerçekler karşısında hala kendilerini gizleyebilecekleri umudunu sürdürüyorlar mı?

Sömürgeci-faşist Türk devletinin kamuoyuna çaldığı müzikle, içte söylediği türkü gördüğü gibi birbirine hiç umuyor. Sömürgeci-faşist düşman kendi içinde çaresizliğine, tükenmişliğine ağıdını yakıyor, kapıdaki ölüm histerisiyle siyasi, askeri, teknik vb. tüm kadrolarını suçluyor, halka düşmanlık duygularıyla saldırdı imha etmekten başka yolun olmadığını sadıçte haykırıyor, kısaca sefil çirpimsizler karşısında, doğan her yeni güne korkuyla bakıyor...

DEVAM EDECEK

A collection of handwritten notes and typed documents, likely intelligence reports or administrative records, with various stamps and signatures. The text is dense and includes names like 'KIM DEN 19' and 'HAKKARI TALI BÖLGE KALIBININ'. There are also some diagrams and tables.



PKK Genel Sekreteri ABDULLAH ÖCALAN Yoldaşın Newroz Dolayısıyla Bir Kadro Eğitim Devresinde Yaptığı Konuşma

## “...BUGÜN ERNK BAYRAĞININ RESMEN İLAN EDİLİŞİNİN ÜZERİNDEN GEÇEN, SİYASİ ANLAMDA KÜRDİSTAN TARİHİNİN EN ZOR BİR YILINI, AZ BİR KAYIPLA AMA GÜÇLÜ BİR ATILIM YARATARAK GERİDE BIRAKIYORUZ...”

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

### Yeni-Sömürgeciliğin Çıkmazı, Diktatörlerin Yer Değişikliği ve Emperyalist Sistemin Çözumsuzlüğü

Biz, bu çelişkiyi mücadelemiz lehine asgari bir örgütlenme ve asgari bir eylemle çözümlenebileceğimize; buradan hareketle tam bir inanç duymaktayız. Bu konuyu biraz daha somutlaştırmadan, emperyalizmin içine girdiği son yönelimleri izah etmekte yarar var.

Diktatörlüklerle yönetilen Filipin ve Haiti'de meydana gelen son gelişmeler, bu konuda dikkate alınması gereken olaylardır. Bilindiği gibi, her iki ülkede de süreleri 30 yıla varan diktatörlükler hakimdi. Daha öncesinde de Küba'da, Nikaragua'da benzeri diktatörlükler egemendi. Batista ve Somoza benzerlerinden hiç de geri kalmıyorlardı.

Küba'da diktatörlük altında yaşananlar neydi? Çürümüş ve tükenen Batista diktatörlüğüne karşı, Castro önderliğinde, sayısı 12'yi geçmeyen bir grubun yürüttüğü mücadele ve bunun zaferi gerçekleşti. Castro, başlangıçta küçük-burjuva kökenli bir avuç özgürlükçü genci eğitip (ki bu bizim gördüğümüz eğitim çok gerisindeydi), bunlarla devrimi yükseltmek için Küba'ya döner. Sayıları 85 civarında olan bu gruptan ancak 12'si Granada gemisinde Sierra Maestra dağlarına ulaşabilir. Fakat, dağları tanımadıkları gibi, halkla ilişkileri de yoktur. Buna rağmen, karşılarındaki rejim o derece çürümüş ve tükenmiş içerisindedir ki, devrimci bir muhalefet olarak çıkışları, kitlelerin büyük desteği alır. Bu koşullarda Batista diktatörlüğünü yenilgiye uğratarak zafer kazanırlar. Burada görülmesi gereken bir gerçek daha var: Bu bir avuç gencin, yürüttüğü mücadeleye, Batista rejiminin şiddet temelinde yıkılmasına karşı çıkan, kendisini sözcü "komünist, sosyalist" olarak adlandıran partinin dayattığı oportünizm ve bunun çözüm olmaması gerçeği. Yani, ne rejimin kendisi ve ne de oportünist parti çözüme gidebilir. Ama bir avuç gencin dayattığı devrimci mücadele sonuca gider ve Batista diktatörlüğü yıkılır. Amerika'nın bağrında ortaya çıkan bu gelişmeler gerçekten güçlüdür. Bu nedenle ki, ABD buna tahammül edemez; komplo ve saldırılar düzenler. Ancak, CIA'nın geliştirdiği bir yığın oyuna, saldırıya ve en son Domuzlar Körfezi çıkarmasına kadar, tüm saldırılar boşa çıkar. Yine, bugün de Küba sosyalist gelişme yolunda en güçlü ülkelerden biri durumundadır.

Somoza'nın Nikaragua'da yaşadığı durum da benzer bir nitelik arz etmektedir. Sandinistler başlangıçta, ciddi bir eğitimden geçmemiş ve sınırlı sayıda bir topluluğa sahiptir. Örgütlenme ve savaş konusunda fazla uzmanlaşmamış olmalarına rağmen, ateşli bir yurtsever özü olan bir hareket geliştirirler. İlk eylemleri başarıya ulaşmasında, üzerinden yıllar da geçse, Somoza'yı devirmeyi başarırlar. Diktatörlüklerin halk savaşı sonucu yıkılmaları konusundaki örneklemi arttırmayabiliriz. Vietnam'da güç-

lü bir halk savaşı sonucu Diem diktatörlüğünün yıkıldığı bilinmektedir. Yine, Angola, Mozambik ve diğer örnekler, buna açık bir kanıt oluşturur. En son yaşadığımız İran gerçeği, bu konuda bir diğer örneği oluşturur. Şahlık'a karşı, şii mezhebinden olan din adamlarının geliştirdiği bir hareket yaşanır. Evet, bunlar din adamı olarak ortaya çıkarlar; ama din gıysisi altında bir millî mücadele yürütürler. Bu mücadelelerinde Fars burjuvazisinin ve diğer uluslardan belli bir kesimin çıkarlarını kendilerinde somutlaştırmaları. Halk hareketinin yeterince köklemediği bir ülkede ve aynı zamanda Amerika'ya bağlı diktatörlerin en gaddarı olan Şah'a karşı ustaca bir mücadele yürütürler. Bu mücadelede şii mezhebini çok iyi kullanırlar. Bilindiği gibi, İran'a şiiilik, islamiyet karşısındaki yenilgiden sonra girmiştir. İran İmparatorluğunu yenilgiye uğratan Emeviler'in dinini olduğu gibi kabul etmezler. Ali taraftarlığına yönelerek, islam dininin kendi çıkarlarına göre yorumlanmış bir kabulüne yanaşırlar. Bu nedenle, şiiilik aynı zamanda İran milliyetçiliğinin elinde bir direnme biçimi olarak benimsenir. Diğer bir deyişle, islamik görüntüsü altında geliştirilen bir milliyetçiliktir. Bu milliyetçilik, bugün Irak'a karşı, Kürdistan'a da çok yakından ilgilendiren bir savaş yürütüyor.

Tüm bu rejimlerdeki gelişmeler, ABD emperyalizmi başta olmak üzere, bir bütün olarak, emperyalist sisteme beklenmedik darbeler indirdi. Bu örneklerden ders çıkararak ABD emperyalizmi, bugün taktiklerini yenileyerek tedbirler geliştirmektedir.

Türkiye'de de ilk alternatif olarak bu rejim başa geçirildi. Mademki emperyalistler elbirliğiyle Türkiye ve Kürdistan halklarının başına bu rejimi musallat ettiler; o halde, bu güçler yine elbirliğiyle ve bu tarihi dersler ışığında zamanında rejimi sindirmeyi başaracaklardır. Son olarak Filipinler, Haiti diktatörlüklerinin başına getirilenler, bu yaklaşımı güçlendirmektedir.

Askeri veya sivil olsun, diktatörlükle yürütülen rejimlerin belli özellikleri vardır. Başlangıçta, yoğun bir baskı, katliam, işkence ve idam uygulamaları. Amaçlarını üç senede başaramadılar mı, kendilerine beş seneye, on seneye ve hatta daha fazla yıla kadar ömür tanıdır. Yine de başarılı olmadıkları takdirde rejim ıskartaya çıkarılır. Eğer çıkarılmazsa, Somoza, Batista, Diem vb. örneklerin yaşanması işten bile değildir. O zaman ne yapılması gerektirir? Duvalier ve Marcos örneklerinde görüldüğü gibi, ypranan diktatörlerin yeri Aquinolarla doldurulacak. İşte, Reagan'ın en son dayattığı politika budur. 1980'li yılların başında ilk iktidara geldiği dönemde, askeri rejimlere bel bağlanarak işbaşına getiren Reagan, ikinci başkanlık döneminde, bu rejimlerin tehlikeye girdiği alanlarda sivil demokrasi görünümü, Aquino'nunkine benzeri hareketler geliştirmektedir. Duvalier'in geniş kitle gösterileri sonucu yönetimden uzaklaştırılması; yine Marcos'un Filipinler'den ayrılmak zorunda bırakılması; tüm bunlar Reagan yönetiminin bir işbirlikçisinin yerini yeni bir tanesi ile değiştirme hareketinden başka bir şey değildir. Bu örneklerden de açıkça görüldüğü

**Askeri veya sivil olsun,  
diktatörlükle yürütülen  
rejimlerin belli özellikleri  
vardır. Başlangıçta, yoğun  
bir baskı, katliam, işkence ve  
idam uygulamaları. Amaçlarını  
üç senede başaramadılar mı,  
kendilerine beş seneye, on  
seneye ve hatta daha fazla  
yıla kadar ömür tanıdır.**

**Yine de  
başarılı olmadıkları  
takdirde rejim ıskartaya  
çıkarılır. Eğer  
çıkarılmazsa, Somoza,  
Batista, Diem vb. örneklerin  
yaşanması işten bile değildir.**

gibi, Marcos'u çeken ve yerine Aquino'yu getiren de bizzat Reagan yönetiminin kendisidir.

Bu örneklerden önemli bir ders çıkarmak mümkündür. Anlaşıldığı gibi, emperyalist sistem bugün iki türlü yönetim modelini geliştiriyor. Yani, "ben sadece askeri-faşist yöntemlere dayanırım", demiyor. Aynı zamanda sivil görünümü yönetimlerini de geliştiriyor. Ve bunları devrimcilerin insiyatifine bırakmak istemiyor. Sivil ve özgürlükçü görünümü altındaki muhalefet, burjuva anlamda da olsa, orta sınıfların yürüttüğü bir muhalefettir. Bu muhalefeti, devrimcilerin insiyatifine bırakmıyor. Muhalefet, marksist-leninistlerin egemenliğine girdiğinde rejim için nasıl bir tehlike arzettiğini çok iyi bildiğinden, direkt kendi insiyatifinde geliştirmeye çalışıyor. "Küba'yı, Nikaragua'yı, Vietnam'ı, Angola'yı vb. alanları kaybettim, hiç olmazsa bundan sonrakileri kaybetmeyeyim" mantığı ile hareket ediyor. Bu temelde "El Salvador'da amaçlarımızı başardım" diyor. El Salvador'da başarılan neydi? Ölüm Mangalarından sorumlu faşist generalleri biraz dizginledi ve sivil Duarte'yi işbaşına getirdi. Bir burjuva muhalefet vardı, bunu Duarte etrafında örgütlenerek, gerillaları önemli bir destekten yoksun bıraktı. Böylesi bir durum ortaya çıkmasında rol oynayan diğer bir gelişmeden de bahsetmek gerektiriyor. Burada da sözde bir komünist partisi vardır. Kendilerini sosyalizmin o Kabe'sine bağlı sayan bu güçler, "barış içinde bir arada yaşama" politikasının sağcı yorumu ile gerilla hareketinin gelişmesinde önemli bir rol oynamışlardır. Sosyalizm güçlerinin o bilinen ve eleştirildiğimiz bu politikalarının bu alanda uygulanmasının ortaya çıkardığı bir sonuçtu bu da aynı zamanda. "Amerika'nın bağrında devrimci gelişmeler doğarsa bunları daha ileri götürmek gerekir, çünkü bu hareketler ilerlese barış dengesi bozulabilir, tehlikeli gelişmeler ortaya çıkarabilir" mantığıyla hareket etmektedirler. Reagan yönetimi bu zaafı yakalamış ve habire tehdit ediyor; "bu alandaki devrimci gelişmelerden elinizi çekeceksiniz" diyor. Tüm sosyalizm güçlerine bunu dayatı-

yor. Bunlar da biraz da olsa ellerini çekiyorlar. Bu ortamda zayıflayan gerilla hareketi de iktidara yürümemiyor. Emperyalizmin tehdit ve şantajlarına karşı dostlarından da yeterince desteklerini göremediğinde, mevcut durum yaşanmaktadır. Sovyetler'in o alanda gücü olmadığı söylenemez. Burada tamamıyla iş yapan Reagan'ın tehditleridir. Biliyoruz, Küba'yı kuşatarak etkisiz kılmaya çalıştı. Gerillaların desteksiz bırakıldığını görüyoruz. Yine, bugün birçok ülkede benzer durumlar yaşanmaktadır.

Bizim durumumuz da buna açık bir örnek oluşturmaktadır. Türkiye'nin tehdit ve şantajları karşısında adım atamıyoruz. Bulgaristan'ın vb'lerinin yaşadığı durum buna örnektir. Yine, bugün faşist rejim Suriye üzerinde alabildiğine tehditlere girişiyor. Halbuki, Suriye'nin tehdit edilmesi, aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin de tehdit edilmesidir. Bu tür yöntemlerle gerilla mücadelesini desteksiz bırakmak istiyorlar.

Emperyalizm geçmişinden ders çıkarmıştır ve bugün birçok yöntemi alabildiğine kullanmaktadır. Askeri-faşist rejimi kullanıyor, bu yprandı mı, bu kez yerine liberal bir yönetimi geçiriyor. IMF reçeteleri, baskılar, işkenceler ve katliamlarla yürüttüğü rejimler artık işlemiyor mu, hemen neye ihtiyaç varsa ona yerine geçiriyor. Biraz liberalleşme mi gerektiriyor; o ülkeyi tümden elden çıkarmamak için, kitlelerin büyük öfkesini toplayan yönetime karşı güçlü bir muhalefet geliştiriyor.



Bunun en son ve ilginç örneklerinden birini Filipinler oluşturuyor. Kitlelerin Marcos rejimine karşı artan bir kını vardı. Aynı zamanda NPA (Yeni Halk Ordusu) gerillalarının yürüttüğü mücadele ve bunlar muhalefeti kendi etrafında hareketle geçirme durumu da görünmekteydi. İşte bu noktada Reagan yönetiminin çözümü de gündeme girmiştir. Reagan ne yaptı? Aquino'yu ortaya çıkardı. Buna bir de trajik bir olay (kocasının öldürülmesi) da ekleyerek, sonucu lehine çevirdi. Bu noktada belirtilmesi gereken diğer bir şey varsa o da emperyalizmin özellikle hata yapmaktan özenle kaçındığı gerçeğidir.

Aquino'nun Filipinler'e gönderilmesi, ardından gelişen olaylar ve Marcos'un gidişi, Reagan yönetiminin iyi bir senaryo hazırladığını gösteriyor. Yoksa, 30 yıla yakın bir diktatörlük tecrübesi olan ve azgın bir yönetim sergileyen Marcos'a karşı tecrübesiz Aquino bu kadar büyük bir güç haline nasıl gelebi-

liyor? Muhalefet her ne kadar görünürde Aquino'ya da, esasta Amerika olduğu apaçık ortadadır. Çürümüş ve artık iyice yıpranmış olan Marcos yönetiminin taze bir kanla değiştirilmesi gerekmekteydi. Daha bir gün öncesine kadar, Marcos'la aynı rejimde söz sahibi olan Genel Kurmay Başkan yardımcısı ile Savunma Bakanı da isyan ediyor. Düntün katliamcılarını, faşistleri birden özgürlük kahramanları olarak ortaya çıkarıyorlar. Bugün de yine orduyu bunlar yönetiyor ve ülkede gerilla mücadelesini geliştiren NPA'ya karşı ezme hareketini geliştiriyorlar. İşte böylesi bir yönetimin başına Aquino Cumhurbaşkanı olarak getirildi.

Benzer bir gelişmeye, değişik bazı yönleri olsa da, Haiti'de rastlanmaktadır. 30 yıldır Haiti'de bir diktatörlük kuran Duvalier ailesinin Baby Doc'u da iyice yıprandıktan ve artık işlerini göremez bir duruma geldiğinden, ABD tarafından gözden çıkarıldı. Duvalier'in yerine sivil bir konsey kurularak, böylece öfkeli kitlelerin kını geçici de olsa durduruldu. Reagan yönetimi ypranan ve çürüten bir rejimi liberal bir hükümetle değiştirmek gücünü bir kez daha göstererek, bir başka mevzisini de korumayı başardı.

Reagan'ın başını çektiği ABD emperyalizmi sadece bunlarla da yetinmemekte, sosyalizmin etkisinde bulunan alanlara da müdahale etmektedir. Angola'ya karşı UNITA'yı dayatıyor. Nikaragua'da Kontralar destekliyor. Daha birçok alanda, benzer karşı-devrimci

güçleri aşıktan geliştiriyor ve mevcut yönetimleri devrime de bir sıçrama tahtası olarak kullanıyor. Emperyalizm bir yandan burjuva kliği demokratik-özgürlükçü bir görünüm altında dayattırken, diğer yandan Kontra benzeri hareketler geliştirerek, kaybettığı mevzileri yeniden ele geçirmeye çalışıyor. ABD Savunma Bakanlığı "terörizm" olarak adlandırdığı ulusal kurtuluş hareketleriyle mücadele konusunda yayımladığı son raporunda, "Bu hareketlere daha fazla sızmalarını gerçekleştirmesinden" bahsediyor. Bu ne anlama gelmekte ve hangi ülkede nasıl gerçekleştirilmektedir? Bunun en açık örneği Türkiye ve Kürdistan'da da gerçekleştirilmektedir. Paul Henze'nin önerileri doğrultusunda geliştirilen, "Hamidiye Alayları" dediğimiz köy korucuları benzerlerinden farklıdır. Nikaragua'da Kontralar, Salvador'da Ölüm Mangaları, Arjantin'de, Şili'de yine Filipinler'de değişik adlarla da olsa benzerleri örgütlenmişlerdir. Bu da



Amerikan siyasetinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bir yandan gerillayı bunlara uğraştırırken, diğer yandan da liberal-sivil oluşumları geliştiriyorlar.

ABD, Nikaragua üzerinde Kontroller eliyeli yeni saldırılar geliştirmektedir. Bunun yanı sıra kilseleri devreye sokmaktadır. Nitekim Filipinler'de ve Nikaragua'da amaçlarına ulaşmada kilselerin bu konumundan önemli oranda yararlanabildi. ABD emperyalizminin sos-

**Emperyalist sistem nasıl geriletilir? Bu ancak direnişin yükseltilmesi ile mümkündür. Gönül isterdi ki, sözkonusu güçler, bu politikalarından vazgeçerek, direniş temelinde sadece bir Nikaragua değil, iki-üç Nikaragua yaratabilsinler. Ancak, bu temelde emperyalizmin saldırganlığının önüne geçilebilir.**

yalızın etkinliği altındaki ülkelere dayattığı işte bunlardır. Bir yandan zoru alabilirdiye kullanırken, diğer yandan ise, sahte özgürlüğü hareketler geliştirerek, sonuca gitmek istemektedir. Bugün bu oyunu en açık bir biçimde Nikaragua üzerinde oynamaktadır. Görülen diğer bir gerçek ise, ABD'nin önümüzdeki aylar içinde Nikaragua üzerindeki saldırılarını arttıracadığıdır. Bunun karşısında devrim güçlerinin ne yapması gerekir? Latin Amerika halklarının mücadelesine destek kesilir ve Küba da bunu kabul ederse; yine Nikaragua bu saldırıları uzlaşma ile gidermeye ve Kontrollerle anlaşmaya çalışırsa, Salvador gerillalarına, Peru gerillalarına destek kesilirse, kazanılan mevzilerin kaybedilmesi işten bile değildir. Emperyalizmin en azgın temsilcisi, uşaklarının sırtını sıvazlayarak, "tamam iyi yoldasınız" demek ve saldırganlığını daha da arttırmaktadır. Örneğin, Kontrollera 100 milyon dolar yardım mı veriyor, buna bir kaç 100 milyon dolar daha eklemeye yana gidiyor. Buradan ulaşmak istedikleri sonuç nedir? Nikaragua'nın düşürülmesi ve yeniden ABD egemenliği altına sokulması. Eğer devrim güçleri yerleri tedbir geliştirmelerse bir kaç mevzinin kaybedilmesi tehlikesi gündeme gelecektir.

Emperyalist sistem nasıl geriletilir? Bu ancak direnişin yükseltilmesi ile mümkündür. Gönül isterdi ki, sözkonusu güçler, bu politikalarından vazgeçerek, direniş temelinde sadece bir Nikaragua değil, iki-üç Nikaragua yaratabilsinler. Ancak, bu temelde emperyalizmin saldırganlığının önüne geçilebilir. Mevcut rejimlerde bir çıkış yolu budur. Diğer bir çıkış yolu ise, ABD emperyalizminin dayattığı Filipin türü demokrasidir. Reagan'ın deyimile Filipin türü özgürlük de diyebiliriz buna. Reagan ve emperyalizm bu çıkış yolundan oldukça memnun görünmektedir. Emperyalizm bir yandan Marcos'u dışarı uçak ve milyarları ile birlikte özerk çıkarırken, diğer yandan özgürlük hareketi adıyla Aquino'yu icat etti. Hatta Aquino ile Komünist Partisi'ni götürüyor, uzlaştırmaya çalışıyor ve devrimden vazgeçmek temelinde FKP'ye özgürlük tanımak istiyor. Görüldüğü gibi, emperyalizmin karargahları elele vererek, halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini engellemek için yöntem üzerine yöntem geliştiriyor. Biri tutmadı mı, onun yerine hemen bir başkasını geçirtebiliyorlar. Bunu, Haiti, Filipin, Angola, Nikaragua, Filistin, G. Afrika için düşünüyorlar; Türkiye ve Kürdistan için de düşünmemeleri imkansızdır.

Yine, burada G. Afrika'ya bugün dayatılmak istenen şeylerin ne olduğunu incelemekte yarar var. Bilindiği gibi, G. Afrika rejimi, ırkçı-faşist ve baskıcı bir yönetim olarak, yuvasına oturmuş durumda. Bir yandan ırkçı yasalar hala yürürlükte, diğer yandan reformlar geliştiriliyor. Amerika ve Avrupa elbirliği burada sahte solcu bir mahalefet geliştirmeye uğraşıyorlar. Bu nedenle rahip Desmond Tutu'ya Nobel Ödülü veriyorlar. Avrupa bunu destekliyor, Amerika Kongresi'nden de destek bulan bu çözüm, böylece uygulanmak isteniyor.

Bu konuda ele alınması gereken diğer bir gelişme ise, Filistinlilerin durumudur. Arafat'ın içine girdiği uzlaşmacılık ve sonuçlarına daha yakından bakmak gerekiyor. Arafat, 3-4 yıldan beridir hep aynı şeyleri tekrar ederek "Amerika bizi tanım" demektedir. Fakat, bugün gelinen nokta nedir? 1975'lerden itibaren Arafat'ın içine girdiği uzlaşma siyaseti, bugün basının da yazdığı gibi, trajik bir sonla bitmiştir. Arafat uzlaşmacılığı biterken, aynı zamanda Filistin direniş hareketi de tanınmaz bir duruma gelmiştir. Arafat'a, "devrimci gelişmeyi tasfiye edin, çözüm kapıdadır" denmekteydi. Ne yazık ki, bunu uyguladılar da. Filistinli tüm liderlerin neredeyse hepsi bu durumu kabul etmiş durumdadır. Dün diploması yaptırarak, mektepler kurdurup, BM'de temsilcilikler açtılar. FKÖ temsilcilerini birini, Ankara'ya da gönderdiler. Bunlara "PKK'ye desteği kesin" dediler ve onlar da kestiler. "Suriye'ye, Libya'ya vb'ne saldır, devrimci eylemlerden vazgeç karşılığında gel sana temsilcilikler, para var" dediler. Tüm bunlar adım adım, üstün diploması adına yürütüldü. Peki sonuç ne oldu? Trajik biçimde tüm bu anlaşmalar sona erdi. Aslında burada trajik biçimde sona eren, dökülen bunca kan, çekilen acılar ve işkenceler üzerinde uzlaşıcı bir elitin, çok tüccarca bir mantıkla, çıkarlar karşısında kendilerini emperyalizme satmaları ve bir halkın hayatı meşalesinin tarihi olarak çok zor duruma düşürülmüştür. Bu Reagan'ın planıydı. Reagan'ın son yıllarda geliştirmek istediği "Orta-doğu barış planı" çerçevesinde bu hızlandırılarak, Filistin hareketinde tasfiyecilik önemli oranda geliştirildi.

ABD emperyalizminin içine girdiği bu yönelimler, aynı zamanda politikasının çıkmazını da göstermektedir. Yeni-sömürgecilik sistemi artık tümleşik şekilde duruma gelmiştir. Bu noktada emperyalist sistem bir çıkmazı yaşamaktadır. Filipinler'de, Haiti'de yaşanan son örnekler bunu açıkça ortaya koymaktadır. Aslında çöken bu diktatörlerin kendisi değildir, sistem bir bütün olarak çökmüşü yaşamaktadır. Her ne kadar Marcoslar, Duvalierler yer değiştiriyorsa da, bu özünde sistemin artık kendisini yürütmemesidir. Burada yeni olan, yeni-sömürgelelerde, emperyalizmin yönetimi tümde ele almasıdır. Bilindiği gibi, sözde de olsa yeni-sömürgeleler siyasal bağımsızlıklarına sahip oldukları. Fakat, günümüzde bu da tümüyle kaldırılmış ve emperyalistler, herşeye müdahale eder duruma gelmişlerdir. Görüldüğü gibi, bugün başa getirdiğini daha sonra görevden alabilmekte; yıllardır kendisine hizmet eden uşaklarını yenileriyle değiştirebilmektedir. Yani bir bütün olarak, yönetimleri işbaşına getirdiği gibi, bu görevden de alabilmektedir. Bu durum, sistemin ve onun geliştirdiği yeni-sömürgecilik işlemeziğine de açık bir kanıttır. Buradan çıkarılması gereken sonuç, emperyalist sistemin çözümsüzlüğünün daha derinleştiği ve bir bütün olarak bunalmış atlatmada bir çıkış yolu bulamadığıdır.

## 12 Eylül Rejiminin Çözümsüzlüğü ve Yeni Alternatif Arayışları

Bu genel değerlendirmeler ışığında şimdi de Türkiye'nin durumunu ele alalım.

Türkiye'nin Ortadoğu'nun stratejik bir bölgesinde, Sovyetler Birliği ile sınırlı, yine Avrupa ve Asya arasında bir köprü olması, İslamla Batı arasında bir aracı rolü oynama gibi önemli özelliklerinden dolayı, emperyalizm için son derece vazgeçilmez bir ülke olduğu gerçeği kendisini ortaya koymaktadır. Böylesi bir ülkeyi elden çıkarmamak için emperyalizm ve özellikle de Reagan yönetimi her yolu deneyecektir. Bir başka ülke için yaptıklarından kat kat fazlasını burada deneyecek ve uygulayacaktır. Bu konuda tüm emperyalistler elbirliği ile çalışıyorlar. Türkiye'de de askerî rejim yerine sivil bir yönetim getirilmek isteniyor.

Türkiye örneğinde trajik bir durum daha ortaya çıkıyor. Türk egemen politik sistemi öyle bir sistemdir ki, alternatif üretmeye imkan vermiyor. Atatürk döneminden bu yana geliştirilen, alternatifleri yok eden bir sistemden bahsedilmekte. Serbest Firka'nın kuruluş hikayesi bilinmektedir. 1930 yıllarında rejim bir bunalıma girer ve zorlanır. İşte bu ortamda muhtemel bir muhalefeti gelişme ihtimaline karşı, daha kırdanmalar ortaya çıkmadan, Serbest Firka kurulur. Şekillenmek istenen muhalefeti potansiyel eriten Serbest Firka hareketi, işlevini tamamladığından daha sonra dağıtılır. Bilindiği gibi, daha önceden de sahte bir Komünist Partisi örgütlenirler. M. Kemal, sahte TKP'yi uluslararası platformlara dayatar. Böylece sosyalizme sahip çıkma kısvesi altında, gelişecek olan bir sosyalist muhalefetin de önünü tıkamak ister. Hatta, Bolşevizm (ama milliyetçi temelde) bile sahip çıkacağına açıkça söyler. Nasılsa kontrolü altında olduğundan kendisi için ciddi bir tehlike oluşturmayacaktır. Mustafa Suphilerin katledilmesinden sonra, sahtesi ile gerçeği birbirine karışarak, bugünün TKP'si olarak karşımıza çıkar. O günden bu yana ortaya çıkan TKP'nin kemalist bir TKP olduğu ve bugün de bu konumunu devam ettirdiği açıktır. Bu dönemde kadar TKP'nin yaptığı tek şey vardır: O da solun tasfiyesini geliştirerek ve onu kemalist burjuvazinin kuyruğuna takmak.

Bunları, Türk egemen sisteminin özelliğinin kavranması için belirttik. Ancak bu, sadece bir TC yasa kemalist dönem için sözkonusu değildir. Bir bütün olarak Türk egemenliğinin tarihi bu biçimdedir. Bütün dönemler için şu geçerlidir: Her yönetim aynı zamanda kendi alternatifini de yok eder. Örneğin rejimin yıkılması karşısında, yerine bir başkasının veya bir alternatifin geçmesini belirginler. Yer değiştirme anlamında bir sultanın gitmesi ve yerine bir başkasının getirilmesi şeklindeki bir değişikliği görüyoruz. Fakat bu, diğer ülkelerde görüldüğü gibi bir alternatif olarak şekillenmemektedir. Olan tek şey, yöneticiler arasındaki yer değişikliğidir. Düzene muhalif bir hareketin üretilmesi ve geliştirilmesi anlamında bir alternatif olamama durumundan bahsediyoruz. Bu Türkiye'nin politik yapısının bir sonucu olmasının yanı sıra, aynı zamanda Türk egemen kliginin de önemli bir yasadır. Avrupa'da ve diğer ülkelerde durum böyle değildir. Buralarda mevcut düzene alternatifler çıkabilir. Çünkü, bu ülkelerde burjuva demokrasisinin var-

lığı bunlara imkan tanıyor; Hristiyan Demokratlar ile Sosyal-Demokratların birarada yaşamalarına ve rejimi sürdürmelerine yol açabiliyor. Fakat, Türkiye'de mevcut politikanın kendisi böyle bir şeye açık değildir.

Bu durum sistemi büyük bir çıkmazla da karşı karşıya getirmiştir. Alternatifleri yok eden ilerleyen rejim, bu çıkmaz ortaya çıkmasını da yine kendisi bu yöntemle sağlamıştır. Şimdi bir alternatif geliştirilmek isteniyor. Evet, gerçekten bir cenaze haline gelmiş olan 12 Eylül rejiminin gömülmesi gerekiyor. Ama, onun yerini kim tutacak, hangi alternatif Filipinler, Haiti örneği gibi başa geçirilecektir. 12 Eylül faşist rejiminin aşılması bir gerçek, ama yerine kimin geleceği sorunu çözümlenmemektedir. Özal bir konuşmasında "alternatifimiz yok" derken, bir gerçeği dile getirmektedir. Kişi olarak bir Özal'dan bahsetmiyoruz; Evren-Özal politikası olarak, bir alternatifleri bulunmamaktadır. Özal, "biz aradık bu politikayı bulduk ve bu politikadan başka bir alternatif yoktur" demektedir. Bu anlamıyla Evren-Özal politikası, gerçekten TC'nin varibileceği en uç noktayı ifade etmektedir. Rejimin bundan daha ileri gitmesi mümkün değildir. Bundan dolayı Özal, bu kadar cesaretili konuşmakta ve alternatif getirilemeyeceğini söylemektedir.

Burada diğer bir gerçeği de iyi görmek gerekiyor. TC. Cumhuriyet de diyebileceğimiz II'nin bugünkü şekillenmesi olan 12 Eylül faşizmi, alternatiflere daha kapalı olan bir sistem durumundadır. 27 Mayıs Anayasası'nda sınırlı bir demokratik gelişmeye veya alternatif olanağı vardı. Bu süreç yaşandığından özelliklerini bugün daha iyi görebiliriz. Fazla güvenilemeyecek bir durumda da olsa, bir sola açılma ve özgürleşme görülür ve liberal hareket gelişir. Bu dönemde Ecevit'in gelişmesini de ele almak gerekiyor. Gelişimi tamamen sosyal-demokrat güdümlü bir konumdadır. Bu, devlete alternatif bir demokratik gelişme değildir. Bu durum, solu da etkiler, sol da kendisini bu güdümden kurtaramaz. İhtilali sol da çıkış yaptığından, fazla bir yol almadan ezilir. Bu durumda sol, bir türlü o güdümlü yapısını aşamaz. Bir yandan MHP-Ülküçülerin terörü ile sindirilen sol, diğer yandan Ecevit'in sosyal-demokrat demogojisi ile özünden boşaltılır. Bu ortamda solu adeta sudan çıkması bir balık gibi, 12 Eylül'ün önüne serdiler. Böylesi bir ortamda, 12 Eylül faşizmi ile karşılaşan sol, tek bir merciyle bile patlatmadan cuntaya teslim oldu.

Bu konuda bir Dev-Yol hareketinin gelişimi örnek olarak ele alınıp, incelenebilir. Dev-Yol'da ortaya çıkan durum nedir? Tüm merkezi tutuklandı ve bunlar içeride herhangi bir direniş de göstermediler. Şimdi çokça söylendiği gibi, Dev-Yol içeride direnme yolunu seçti. Buna karşılık generallerle son derece kirlili bir anlaşma gerçekleştirilmişlerdir. Bu açık aralan edilme de zımnında de olsa kalın görmüştür. Burada Jön-Türk geleneğinin yeniden ortaya çıkışı görüyoruz. Jön-Türk geleneğinin ne olduğu biliniyor. Ordu yönetime geldi mi ona boyun eğecekisin! Zaten bunların da öyle devleti yıkmak gibi bir amacı yoktu. Çünkü, bu tarzda ortaya çıkış her zaman devleti savunma temelinde olmuştur. Solculuk biçimindeki çıkışların da öze bundan farklı bir yanı yoktur. TKP olayına baktığımızda bu gerçeği çok açık biçimde görmekteyiz. TKP vb'lerinde şekillenme düşüncesidir? "Devlet zor durumdadır, bir yıkımı yaşıyor, o zaman bu devleti kurtarmak için ne yapmalı?" İşte bir bütün olarak cevap aradıkları soru budur. Bunun için Moskovalara kadar

giderler. Hatta, başlangıçta İttihatçı olarak giden birçok kişi Sovyetler'den birer "komünist" olarak döner. Bunlar devlet güç durumdayken ona karşı savaşmazlar ve devleti nasıl koruyacaklarını düşünürler. Bu noktada bir teslimiyeti yaşarlar. İşte bugün Dev-Yol'un içine düştüğü durum da, tamı tamına budur.

Bunlar, bu teslimiyeti bize de dayattılar. Bize bunu söylüyorlardı: "Devlete karşı bir direniş geliştirmeyeceğiz, ama size karşı acımasızca direneceğiz." Bu söylediklerini bugün hayata geçiriyorlar da. Bugün sayıları hiç de fazla olmayan bu çevreler, esas olarak güçlerini Türk şovenizminden almaktadırlar. Bu anlamıyla, bu sözde solcularımız, kemalist devletin birer savunucusu durumuna düşmüşlerdir. Bunları, alternatif arayışının solda da bırakılmadığı, sol'un bugünkü konumuyla devletçi olduğu ve yeni bir rejimi dayatamayacağı gerçeğine işaret etmek için belirtiyoruz.

Böylesi bir ortamda, Reagan'ın marifetleri kendisini gösteriyor. Ypranan ve artık aşmış olan 12 Eylül rejimine bir alternatif geliştirmeye çalışıyor. Cunta generallerine, "evey hizmet ettiniz, fakat işleviniz artık tamamlandı, onun için de yer değiştirmeniz gerekir" diyor. Burada emperyalizmin mantığı da kendisini ele veriyor. Değişikliği yararlı mı görüyor, hemen işin

**Bunlar, bu teslimiyeti bize de dayattılar.**

**Bize sunu söylüyorlardı: "Devlete karşı bir direniş geliştirmeyeceğiz, ama size karşı acımasızca direneceğiz." Bu söylediklerini bugün hayata geçiriyorlar da.**

**Bugün sayıları hiç de fazla olmayan bu çevreler, esas olarak güçlerini Türk şovenizminden almaktadırlar.**

**Bu anlamıyla, bu sözde solcularımız, kemalist devletin birer savunucusu durumuna düşmüşlerdir.**

**Bunları, alternatif arayışının sol'da da bırakılmadığı, sol'un bugünkü konumuyla devletçi olduğu ve dayatamayacağı gerçeğine işaret etmek için belirtiyoruz.**

örgütlenilmesine girişiyor. Burada kendisini dayatan bir diğer sorun var: Evet, 12 Eylül'ün ve Evren'in aşılmasına hiç kimsenin itirazı bulunmamaktadır -zaten rejimin başı da kendilerinin gidici olduğunu, 89'a kadar başta kalacaklarını, Milli Güvenlik Konseyi'nin Cumhurbaşkanlığı Konseyine dönüştürüldüğünü ve yönetimi sivillere devrettiğini, istenirse gidebileceklerini söylemektedirler- fakat bunlar çıktığında yerine kimlerin getirileceği sorunu kesinlik kazanmış değildir. O halde geriye, bu sorunun çözümü kalıyor. İşte bu noktada rejimin kendisi alternatifsiz bir durumda bulunuyor. Örneğin Yeni Forum dergisi yaptığı bir değerlendirmede bu durumu daha değişik bir biçimde de olsa, şöyle belirtiyor. "İşte enflasyon durdurulmuş, bütçe denkleşmiş derken 'alternatif' bir yol izlenmesini isteyenlerin karşısına çıkacak kalabalık bir gündem maddesi. Bu gündem maddeleri içinde kalmadıkça, disiplinli bir şekilde ve objektif verilere dayanarak bu konuda yapıcı öneriler getirilmedikçe soyut bir tarzda bizim alternatifimiz var diye konuşmak inandırıcı olmamaktadır. Ni-



tekim bunca lafa süitün süitün yazı, nutuk ve demeclere rağmen, muhalefetin eleştirilerinin inandırıcı olmayışının başlıca nedeni buradadır.

"Bu nedenle, alternatif arayanlarda bizim de bir miktar fikri tutarlılık ve ciddiyet aramızda hakımız herhalde vardır. Şüphesiz alternatif yok değildir. Fakat bunun bedelinin ne olduğunu da ortaya koymak şartıyla, arayışlara devamda hiçbir sakınca yoktur. Alternatif diye, eskiden pısmış, bir ara soğumuş yemek artıklarını, yeni ve hiç tadılmamış yemekler gibi, yeniden ısıtıp, sofraya sunmak marifet değildir. Muhalefetin genel olarak yaptığı ise, bundan başka bir şey değildir.

"Eğer isabetli bir eleştiri yapılacak, gerçek bir 'alternatif' aranacaksa, lafları ve demecleri, niyet ve felsefeyi değil, fakat uygulamayı ve bizzat gerçekleşen ve izlenen iktisat politikasını eleştirmek gerekir" (15 Ocak 1986). Evet, gerçekte 12 Eylül rejimi alternatifsiz bir durumdadır. Muhalefet diye ortaya çıkarılanların bu konuda herhangi birşey yaratamamalarının nedeni de budur.

Rejimin alternatifini ortaya çıkarmak için Amerika, olağanüstü bir çaba sergilemektedir. Paul Henzelerin, elçilerin, savunma ve dışişleri bakanlarının üstüste Türkiye'ye gelmeleri, alternatif oluşturma çabalarında rejime yol gösterme amacını taşımaktadır. Reagan, bu noktada rejimin bazı özelliklerini dikkate almak durumundadır. Türk egemenlik sisteminin tarihte şekillenen özelliklerinin yanısıra, bugün de tüm demokratik hakları rafa kaldırmaması, dernek ve sendikaları kapatması ile ABD tarafından adından övgüyle bahsedilen Kenan Evren zoru var. İşte, bu iki özellik dikkate alınmak durumundadır. Kenan Evren, milyonluk ordusuna dayanarak, halkın üzerinde baskı rejimini geliştirebildi. Bugün bu rejimde hafif bir gevşeme, Filipinler, Haiti, Güney Afrika vb. rejimlerden daha değişik sonuçları ortaya çıkaracaktır. Amerikan emperyalizminin başı Reagan, bu durumu çok iyi görüyor ve bu konuda yeni bir alternatif arayışı içine girmektedir.

Bunun yanısıra bir de asırlık Kürdistan gerçeği var. Uyanıklık uyanan, güçlendikçe güçlenen ve rejimi bu yönüyle korkutan bir gerçeklik. Faşist rejimin başının sık sık "bölcü hareketler"den bahsetmesi boşuna değildir. O, her bundan bahsettikçe, duyduğu büyük korkuyu dile getirmektedir. Reagan, İspanya'da, Portekiz'de değişiklikler yaptı; Filipinler'de bir başarı sağladı. Fakat, Türkiye somutunda işi hiç de buralardaki gibi kolay olmayacaktır. İşte bu noktada, Türk zorunu, Türk egemenliğini kırtarmak için yoğun çaba sarfediyor. Bunun için kendisine bir yıl da tespit etmiş; 1988 seçimlerinde sözkonusu değişikliği yapmayı planlıyor. Ama daha şimdiden uygulanamazlığı açığa çıkan bir değişiklik bu. Onun için de ömrü daha uzun olabilecek bir alternatif geliştirmeye çalışmaktadır. Reagan rejimi Türkiye'de yönetim değişikliğinin bir Filipinler'deki kadar kolay uygulanamayacaktır. Bu konuda bir hayli zorlanacağına belirtilebilir.

Her şeyden önce, Türkiye'nin akıbeti ne olacak? Bu sefer, "Umudumuz Karaoğlan" denilmiyor; "Umudumuz Keloğlan" deniliyor. Demirel, 20 yıldır kullanıla kullanıla, önemli oranda yıprandı. Demirel döneminde iş darbe üstüste yapıldı. Ve o tüm bu darbelerle de boyun eğdi. 12 Mart'ta böyle, 12 Eylül'de böyle yaptı; şapkasını alıp, çekip gitti. Ama bugün yeniden sahte pehlivanlığa soyunuyor. Böylece üçüncü şampiyonluğunu kazanacak istiyor. Ama bu kez, öyle bir yumruk yiyecek ki bir daha ayağa

kalkma gücünü göremeyecek kendisinde. Yumruğu bu kez ordu vuruyor, fakat pehlivanlığı tutmazsa ağır bir darbe yemiş olacak. Bu açıdan, Demirel olayını iyi değerlendirmek gerekiyor. Demirel sivil-liberal muhalefet durumuna gelebilir mi? Yanına Cindoruk'u almış ve böylece bir alternatif oluşturmaya çalışıyor. Cindoruk verdiği demecelerde, "Ben şimdi Demirel'e yola açıyorum" diyor. Yine Demirel'i bir bilen yerine koymuşlar, "Bir bilen var" diyorlar. Bu çok garip bir politikacılıktır. Bu gayri-ciddi bir politikacılık olmanın yanısıra, alternatifsizliğin diğer bir addıdır da.

Demirel kendisini bir iktidar alternatifini olarak göstermek için Dedeman otelinde toplantı düzenliyor, Nokta ve Yankı dergilerine demec üstüne demec veriyor, ve



"askeri yönetimler çözüm değil" diyor. Ama bunun karşısında sergilediği durum, bir hiç olmaktan öte birşey değildir. Hiç olmazsa Marcos ile Aquino arasında bir çatışma sözkonusuydu. Aralarında belli bir sınıf çelişkisi vardı. Yine, diğer birçok ülkede de böyle gelişmiştir. Fakat, bir yandan rejimle el sıkışacak ve bu temelde ondan ayrılmayacak, öte yandan da "muhalefetim" diyeceksin. Açık ki bu, sahte pehlivanlığa soyunmaktan öte birşey değildir. Hiç birbirinden el sıkışarak ayrılanlar muhalefet geliştirebilirler mi? Demirel, alternatif olmayaya çalışıyor, ama nesnenin özü aynı; biri beyaza diğeri siyaha boyanmakla aralarında bir fark olduğunu ortaya koyamazlar. Demirel, ne kadar toplantı düzenlerse düzenlesin, Evren'e karşı narayatsarsa atsin, ortada dolaşan sahte bir pehlivan olduğu gerçeği ni gizleyemez. Evren rejimi eski siyasilerle belli bir süre tanıdı. Demirel, "vay sen misin bu süreyi bana tanıyan" diyerek, Evren'e karşı, "konuşan bir Türkiye" gerçeğini savunuyor. Ancak, Demirel'in attığı demokrasi naraları tam bir komediyi andırımdan öteye gidememektedir.

12 Mart'tan sonra, böylesi bir trajedi yaşandı. Ama bugün oynananın kendisi tam bir komedidir. Aynı trajediyi bir kez de bugünkü ortamda yaşamamış olanağı bulunmamaktadır. 12 Mart'tan sonra oynanan oyunun bir değeri vardı. Ama bugünkü inandırıcılıktan uzak bir komedi halini almıştır. Ecevit'in durumu da farklı bir konumu yansıtmamaktadır. Şimdi, "tabandan gelişen parti kurdum" diyor. Bunun ne inandırıcılık derecesi var? Milyonluk örgütü dağıtacak, şimde de böyle bir hareket olarak ortaya çıkacak! Burjuvazi bunları biraz da trajik bir duruma sokuyor. 3 aylık mahkumiyet cezası verip cezaevinde yatırıyorlar ve sonra da "işte siyasal mahkumlarımız" diyecek piyasaya sürüyorlar. Tüm bunların ardından ortaya çıkan nedir? Al-

ternatif ne kadar bulundu? Görülmedikdir ki, alternatif adeta kötürümleştirilerek, mevcut rejim alternatifsiz bir durumda bırakıldı.

Ya bunların dışında kalanlar bir alternatif oluşturabilirler mi? Hayır, bunlardan da herhangi bir alternatif geliştirme beklenebilir. Zaten Türkiye'nin kendisi "bizim fikriyatımız bugün iktidardadır" diyor. Bunun ortaya çıkan gerçeklik nedir? "Artık biz rolümüzü oynadık, işlevimiz tamamlandı", demektir bu. Yine, Erbakan'ın şansı ne orandadır? "En başta faize karşıyım" diyor, oysa liberalizmde bu böyle yürür. Buna karşılık, Erbakan siyasal bir önem dahi kazanmış değildir. Buradan çıkaracağımız en önemli sonuç, eski siyasilerin, 12 Eylül rejimine bir alternatif geliştiremedikleridir. Peki yeni siyasî

öbürü bunların alternatif olma şansları sınırlı olduğundan, desteksiz bırakılacaklardır.

Öte yandan, halk muhalefetinin gelişmesi için koşullar elverişli bir durumda. Hapishanelerde onbinlerce tutuklu bulunmakta, yoksullaşma, işsizlik alabildiğine artışı gösteriyor. Enflasyon %40'da tutulmaya çalışılmasına rağmen bu başarılama, %100'ü çoktan aşmıştır. 24 Ocak'ın 6. yılına girilmesine rağmen, ekonomik bunalım aşılmamış, daha da ağırlaşmıştır. İşçi ücretlerinde artış meydana gelmezken, fiyatlar 10-15 katına kadar çıkmıştır. Bu durum yoksulluğu alabildiğince arttırırken, aynı zamanda işçi sınıfının durumunu da yakından etkilemiştir. Bütün bunlar, toplumdaki tüm bunların sorumlusu durumunda olan faşist rejime karşı büyük bir kin ve öfke geliştirmiştir. Kısa sürede ekonomik bunalımları çözüme gücünü rejim gösteremeyecektir. Hatta, dış pazarlarda önemli bazı alanları kaybetmiş, bazı ülkelerin sıkışıklığından yararlanarak açtığı imkanlar da kapanmıştır. Dış borç yükü daha da ağırlaşmış, TC buralık borcunu, faizlerini bile ödemeyemez duruma gelmiştir. Tüm bu göstergeler, rejimin yaşadığı bunalımı açık olarak ortaya koymaktadır. Bu durum ise, rejimin çöküşünü daha da yakınlara taşımaktadır.

Tüm bunların yanısıra ve en önemlisi olarak, çağdışı boyutları kırarak ileri akan bir PKK Hareketi var. Bu konunun kavranması çok önemlidir. 12 Eylül rejiminin, alternatifini kendi içinde ortaya çıkarmadığını uzun uzun belirttik. Bunun karşısında tek bir alternatifin var olduğu söylenebilir; o da devrimdir. Bu devrimi geliştirecek ve dayatacak güç de PKK'dir. Bu noktada emperyalizmin ve TC'nin oyunları bozulmakta, çözümsüz kalmaktadır. PKK Hareketinin doğuşu ve gelişimi iyi irdelenmek zorundadır. Kapkaranlık bir ortamda, tüm olumsuzluklara ve engellemelere rağmen güçlü bir çıkış yapmakla kalmamış, mücadelede bugün silahlı direniş aşamasına varmıştır.

**Tüm bunların yanısıra ve en önemlisi olarak, çağdışı boyutları kırarak ileri akan bir PKK hareketi var. Bu konunun kavranması çok önemlidir. 12 Eylül rejiminin, alternatifini kendi içinde çıkarmadığını uzun uzun belirttik.**

**Bunun karşısında tek bir alternatifin var olduğu söylenebilir; o da devrimdir. Bu devrimi geliştirecek ve dayatacak güç de PKK'dir.**

İşte, ABD ve 12 Eylül rejimi, böylesi bir gücü dikkate almak durumundadır. PKK'yı hesaba katmak zorundadır. Evet, bugün gerek rejim ve gerek emperyalist güçler, Türkiye'de alternatif bir çözüme gidememelerinin önünde en önemli engel olarak PKK'yı görmekteyiz. Geliştirilen silahlı direniş bu oyunların tutmamasına ve açığa çıkmasına yol açmaktadır.

Baştan beri Partimize dayatılan bir biliniyor. Soylu ve insani görevlerimizi gerçekleştirme için attığımız bu güçlü adıma en yakından dostlarımızdan karşı çıkanlar oldu. Bir yandan çağa halkımızı bir gerçeklik olarak dayatmak, diğer yandan ise ulusal kurtuluş savaşımızı geliştirmek önem arz ediyordu. Bö-

ylesi gelişmelerin güçlü bir temelde yaşanması, bugünkü mücadele seviyesine ulaşmamıza da yol açmıştır.

Bugün Kürdistan'da her bakımdan önemli gelişmelerin yaşandığı bir sürecin içinde bulunuyoruz. Zaten düşmanımızın da bu kadar adaletleşerek saldırması bundandır. Her bakımdan güçlü atılımlar yaşayan mücadelemize engel olamamaları, onları çıldırtan diğer bir noktadır. Yine, tasfiyeciler sol'un adeta bir koro halinde saldırıya geçmesinin temelinde bu gelişmeler yatmaktadır.

Bilindiği gibi, bugün rejim bir alternatif arayışı içindedir. Sol'u da bu noktada peşine takarak, süreci kendisi açısından başarılı atlatmak istemektedir. Fakat, bugün rejimin başarısı da Partimizin yürüttüğü mücadeleye bağlıdır. Yani, bu noktada sonuca gidebilmesi ulusal direniş savaşımızın durumuna bağlıdır. Bugün bize bu kadar saldırının yönelmesinin bir nedeni de buradan kaynaklanmaktadır. Tasfiyeciler sol ve 12 Eylül rejiminin 1988'lere göre hazırladıkları uygulamaların pratiğe geçmesi direniş hareketimizin tasfiyesine bağlıdır. Bugün denilebilir ki, Türkiye ve Kürdistan sahasında yaşananlar tümüyle direniş bağlıdır. 12 Eylül rejiminin alternatif oluşturma çabalarının boşa çıkarılması ve direnişin egemen kılınması bizim elimizde olan bir gelişmedir. Partiyeye yönelik saldırılar da bu nedenle geliştirilmektedir.

Tasfiyeciler sol, silahlı direniş eylemlerimizi, "provokasyon", "cuntanın demokrasiye geçiş sürecini geciktirme", "demokratlaşmayı engelleme" biçiminde yorumlamamış yanısıra, direnişin engel olmak için, "Sol Birlik"inden Yönelimcilerine, Hamburg Dev-işçi kiliğine varana kadar yoğun bir saldırı kampanyası geliştirdi. Bütün bunlardan güttükleri tek amaç, silahlı direniş mücadelemizin gelişmesini engellemek ve 1988'lere SHP, DSP kuyrukluğuluğuna temelinde girerek, yeniden legalleşmelerini gerçekleştirmekti. Buna engel olarak, PKK'nin yürüttüğü direniş mi var; o halde tüm saldırılarını PKK'ye yöneltmektedirler. Bu temelde o bilinen oyunlar gündeme getirildi. Bildiri üstüne bildiri dağıtıldı; toplantı üstüne toplantı yapıldı...

Devrimci işçi'nin ta baştan beri buna soyunduğu açık bir gerçektir. Ayrılan bir grubun, "Demokratikleşme çabalarında PKK gibi bir değirmen taşı ile bataklığı geçmek mümkün değil" diyerek, sosyal-demokrat çözüm gerçekleştirmek isteniyorsa PKK'yle ilişkilerin kesilmesini zorunlu kılması; daha o dönemden içerisinde girilen yönelimi çok açık olarak ortaya koymaktaydı. Bu konuda Kuvılcım dergisinde çıkan değerlendirmelerde çok doğru belirlemelere işaret edilmektedir. Daha da geliştirilip, iletiletilmesi gereken bu yaklaşımlar tamamıyla desteklediğimiz değerlendirmelerdir. Bu konuya ilişkin olarak Kuvılcım dergisinde şöyle bir belirlemeyle karşılaşıyoruz: "Burjuva politik ortamındaki gelişmeler ve ardından 15 Ağustos eylemlerinin patlak vermesi karşısında sol'un tepkisi ne olmuştu? Sol Birlik içindeki partiler hep bir ağızdan sosyal-demokrasi ile ittifak yollarını aramaya başlamışlardır. Hatta TKP, DYP'ni 'diktatörlük karşıtı güçler' içine koymuş, genel olarak 'burjuva muhalif güçleri' ile ittifakın yollarını aramaya çıkmıştır. Aynı şekilde Dev-Yol da 'elit ve toplum' arasında varolan bir çelişki keşfetmiş, Demirel'in demokrasi mücadelesi demogojisine kapılıp gitmiştir." (Ocak 1986). Bu, sol'un durumunu açıkça ortaya koymaktadır.

Sol'un bu tavrına ilişkin örneklerimizi çoğaltabiliriz. Bildiri ve



gazetelerinde, "liberal-sosyal-demokrat yönetimler" işbaşına getirilmesi gereği ve direniş mücadelemizin buna engel olduğu vb. birçok konuyu ele aldılar. Hatta bazıları daha da ileri giderek, "cuntanın demokrasi dönmesinde PKK'nin yürüttüğü eylemler temel rol oynamaktadır" deme cüretini kendilerine bulabildiler. Sol'un bu düşmanlığının nedenini bilmekteyiz. Tutmayan ve direniş mücadelemiz karşısında boşa çıkan bir çözümlü dayatmak istemektedirler.

Yine bunlara ek olarak, 12 Eylül rejiminin, Partimizin mücadelesini ve Kürt halkının adını lekelemek amacıyla geliştirdiği bir komploya da geçtiğimiz günlerde tanık olduk. MİT, CIA benzeri güçlerle SÄPO'nun ortaklaşa düzenledikleri bir komplo ile Olof Palme katledilip, direniş hareketimizin adı bu cinayete karıştırılmak istendi. Türk basınında yazılanları okuduk. Nasıl büyük bir çığırkanlıkla "Katil Apocu mu?", "Katil PKK'den" vb. biçimlerde cinayeti günlerce işleyerek, böylece MİT'in bu komploya oynadığı rolü gizlemeye çalıştılar. Bu uluslararası komplo daha sonra tamamıyla açığa çıktı. CIA'nın, MİT'in ve SÄPO'nun bu komploya oynadıkları rol de belirginlik kazandı.

Palme, kişiliği, kişisel olarak ABD'ye karşı tavrı atışı vb. gibi nedenlerden dolayı CIA tarafından hedeflenirken, ulusal kurtuluş mücadelemizi ve öncüsü Partimizi uluslararası kamuoyundan tecrit etmek ve terörist iddiaları ile damgalamak için MİT tarafından katledilmesi kararı alındı. Yine SÄPO bu komploya işin organizasını üstlenmiştir. Fakat, planlarını istedikleri düzeyde gitmemesi ve bazı aksilikler bunların sonuca gitmesine engel olmuş ve Partimiz uluslararası bir komploya daha böylece boşa çıkmıştır.

Bugün Kürdistan'da da faşist ordu birlikleri ile amansız bir mücadele yürütülmektedir. Bu mücadelede önemli bir aşamaya vardığımız gerçekliği, bugün kendisini

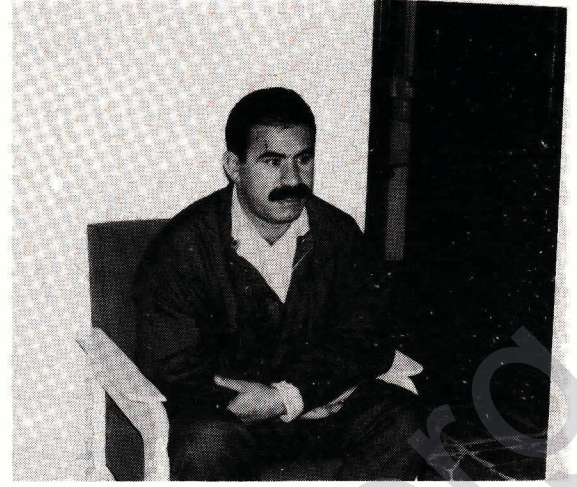
da sivilere ne kadar dayanabileceklerdir? Bunlar daha şimdiden bir kaçış sürecini yaşamaktadırlar. Türk sivil politikacıları bugün Kürdistan'daki gelişmelerin karşısında ne yapabilirler? Aquino'nun bile ne yapacağı, sorunları nasıl çözeceği hala belli değil. Kaldı ki, Türkiye'de bu düzeyde bile gündeme giremeyen bir çözümün başarı düzeyini olabilecektir? Geçmişte Demireller, Ecevitler bu gelişmeler karşısında kaçır ay dayanabildiler? Evren-Ozal çetesi bu kadar gücüne rağmen, altı yıldır varlıklarını zorla sürdürmektedirler. Diğerlerinin bizim karşımızda uzun süre dayanmaları ise daha zor bir olay. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bunun tutması bizim hata yapmamıza veya imhamıza bağlıdır. Bu gerçekleşirse rejim biraz da olsa rahat nefes alabilir. Kendimizi geliştirip, etkinleştirirsek, rejimin çözümsüzlüğü daha da derinleşecektir.

Türkiye'de bir sivil rejim işbaşına getirilecek midir? Bütün bu anlattıklarımızdan tabii ki böyleleri bir rejimin geliştirilmeyeceği anlamı çıkmaz. Sivil rejimler de işbaşına getirilebilir. Nasıl ki, geçmişte Demireller, Ecevitler, Kenan Evren'i, Nurettin Ersin'i vb'ni desteklemişse, onlar da bugün onları desteklerler. Fakat, burada kavranması gereken, sivil rejimlerin de bir çözüm olamayacakları gibi, çürümenin bir belirtisini de teşkil edeceklerdir. Rejim önemli oranda askeri ve ekonomik olarak güç yitirmiş, ayakta kalma gücü zayıflamıştır.

Bizim tüm bu gelişmelerden çıkaracağımız sonuç nedir? Bugün hazırlıklarımız önemli bir safhada bulunmaktadırlar. 86-87 için hazırlıklarımız, ülke içinde ya da dışında olsun, muazzam bir aşamadadır. ERNK bayrağının resmen ilan edilmesinin üzerinden geçen Kürdistan tarihinin siyasi anlamda ve sert kış koşulları bakımından en zor bir yılını az bir kayıpla, fakat güçlü bir atılımla kapatıyoruz. PKK sadece bu son bir-iki yılın ürünü olarak değil, daha çıkışından itibaren sol'un tüm olumlu özelliklerini bünyeye

diğer yoldaşların geliştirdiği bir direnişçilik ve bu direnişin önemli gelişmeleri ortaya çıkarması gereği vardır. Geçtiğimiz günlerde Hilvan-Siverek davasında yaşanan gelişmeler, bu direnişin bir kez daha güçlü bir temelde ortaya çıkardı. Verilen 23 idam cezasına karşı, bizzat haykırarak sloganlarla Partiyeye sahip çıkan bu yoldaşlar, aynı zamanda düşmanın geliştirmek istediği oyununla da boşa çıkarmışlardır. Diyarbakır zindanlarında 5 yıldır eşi görülmemiş bir işkençe yaşamamasına rağmen, 20 bin sayfaya yakın bir savunma yapılmıştır. Bu Kürdistan tarihinde bu düzeyde ilk defa gerçekleştirilen bir savunmadır. Kitlesele bir güçle en yığıt bir direnişçilik sergilenmiştir. Bu davanın sonuçlarına yoldaşlarımızın sloganlarla verdikleri karşılık, aynı zamanda Pışmanlık Yasasının yürütülmesine de yol açmıştır. Bu Yoldaşlarımız, Af Yasasına ve Pışmanlık Yasasına karşı direniş dayatarak, sömürgeci mahkemede bu eylemlerini bir gösteriyi dönüştürerek, Kürdistan tarihinde en büyük meydan savaşlarından birini de böylece kazandılar. PKK'nin sloganlarının yükseldiği bu eylemde kazanan PKK'nin adı olmuştur.

PKK, sadece zindanlarda direnmekle yetinmedi. O'nun militanları ve savaşçıları bizzat kanlarıyla aynı zamanda Kürdistan dağlarında da direniş destanını yazdılar. 12 Eylül faşist rejiminin gelmesinden bu yana, özellikle de son iki yıl içerisinde direnişler sergilendi. Faşist rejim, yüzlerce sıradan insanı tutuklayarak ve işkençeye alarak onları zorla Kürteştirdi, uyguladığı baskıyla binlerce insanı mücadele safklarına itti. Bugün direnen herkes, düşmanın dayattığı bu zoruna karşı PKK bayrağı altında birleşmektedir. Bu da mücadelemiz açısından önemli bir kazanımı oluşturmaktadır. Halkımızın kini, öfkesi artık içinde biriken ve dolan bir kin, öfke değil, PKK'de birleşerek, resmileşen ve düşmanın üzerine boşaltılan bir zehirdir. Bu kin ve öfke PKK saflarında giderek siyasal



potansiyel küçümsenemez. Bu bağrında binlerce kadro adayını barındırıyor. Yine, milyarlarca liralık maddi desteğin sunulmasını sağlıyor. Mücadelemizin şu son bir kaç yılını bile değerlendirildiğimizde görülmektedir ki, gerçekten Kürdistan tarihinde bugüne kadar yaşanmamış gelişmeleri ortaya çıkarıyor. Uluslararası birçok çevreye açılmış, ayrıca birçok güçle ilişki geliştirilebilecek bir düzeye gelmiştir. Burada görülmesi gereken diğer bir gerçek ise, sadece Kürdistan halkının uyandırılması ile kalmamış, aynı zamanda dünya halklarının Kürdistan için biraz da olsa uyanmaları sağlanmıştır.

Yapılan değerlendirmelerden de çok açık olarak çıkarılacağı gibi, bugünkü gelişmeler tamamiyle lehimize. Böylesi bir ortamda mücadelede önemli oranda gelişebilecektir. Gerek objektif ve gerekse subjektif koşullar, olumluşun küçümsenemeyecek boyutta olduğunu göstermektedir. Açık ki, devrimi zafere ulaştırabilmemiz için bu şartların tek başına varolması fazla bir şey değildir. Bu koşulları, bir başka temel şartın yerine getirilmesi ile tamamlamak gerekiyor. Peki bu şart nedir? Örgütlü, bilinçli öncü grubun da her bakımdan bu gelişmelere hazır olması gerekmektedir. Stalin'in bu konudaki değerlendirmesi iyi kavranmak durumundadır. "objektif şartlar ne kadar olgun olursa olsun, eğer devrimin zaferi için örgütlü bir mücadele geliştirilemezse sonuca gidilemez", diyor Stalin'in bu değerlendirmesini kendi gerçekliğimizde de iyi yaşamak durumundayız. Objektif koşulların tüm olgunluğuna rağmen bu, bilinçli ve örgütlü bir müdahale ile tamamlanmazsa en ufak bir gelişme bile sağlamak mümkün değildir. Lenin'in de belirttiği gibi, "öncünün örgütlülüğü ve objektif koşullara gerekli karşılığı vermesi" son derece önemlidir.

Bundan dolayı Parti kadrolarına, kadro adaylarına ve militanlarına çağırımız, öncünün rolüne mutlak anlamda soyunmaları ve bu görevin gereğini yerine getirmeleri olacaktır. Tarihimizin bu aşamasında, öncünün sayısı birkaç yüz de olsa, 1000 yıllık olumsuzluğu telafi edecek gücü gösterecek; sorumluluk anlayışı ve güvenle yükümlenmiş olduğu görevlerini böylesi bir dönemde öncüye layık bir düzeyde gerçekleştirecektir. İçinde bulunduğumuz yıl ve önümüzdeki birkaç yıl için, bu mutlaka başarılacaktır.

Halkların tarihlerinde köylülerin, aydınların ve militanların öncü rolü çeşitli nedenlerle yeterince ortaya konulmuş; kişilikler ve öncülüğün önemli tarihi süreç boyunca belirtilmiştir. Bunlar bizim için de doğrudur.

Denilebilir ki, bugün tarihimizde önemli bir rolü yerine getirmekle yükümlü bulunmaktayız. Sadece küçük tarihimiz açısından değil, bu

**PKK sadece bu son bir-iki yılın ürünü olarak değil, daha çıkışından itibaren sol'un tüm olumlu özelliklerini bünyesine kattı.**

**PKK bu konuda ideolojik olsun, siyasal gelişim seviyesi bakımından olsun ne**

**kadar olumlu özellik varsa, bunları bünyesine alarak büyüdü ve kendisini egemen Parti durumuna getirdi.**

**Yine**

**12 Eylül rejiminin dayattığı tasfiyeciliğe karşı, Türk ve Kürd sol'unun zayıflaması ve erimesinin tersine, PKK devrimci-yurtsever özelliklerini geliştirerek güçlü bir Parti durumuna gelmeyi başardı.**

gün Ortadoğu halklarının ve Türkiye halkının mücadeleleri açısından da önemli bir rol oynamaktayız. Bugün Türkiye'nin öncüsü de PKK olmak zorundadır. Objektif olarak Türkiye devrimini de sürükleyebilecek güç PKK'dir. Tabii ki belli bir süreye kadar, oranın da öncüsü PKK'dir. Daha sonra burada da devrimci gelişmeleri kucaklayan güç ortaya çıkacaktır.

Ortadoğu'da bugün, özellikle İran-Irak savaşının çözümsüzlüğü, çelişkilerin artık dayanılamayacak boyutlarda gelişmesi, köklü bir çözümlü de zorunlu kılmaktadır. Fakat Kürt milliyetçiliği fazla iş yürütememekte, çeşitli din ve mezhepler de çözümleyici olamamaktadırlar. Bu güçlerin mevcut durumu belli bazı siyasetslerin yürütülmesine zemin hazırlasa da, köklü bir çözümlü veremez.

Sosyalizm Ortadoğu'nun kıyılarına vurduğu zaman elbetteki klasik komünist partileri burada belli roller oynar duruma gelmişlerdir. Ama bunun daha çok olması gerektiği gibi olumlu değil, olumsuz bir tarzda gerçekleştiği açıktır. Bunlar, gelişmeler ve sosyalizm doğrultusundaki mücadelelere öncülük etmeleri bir yana, adeta kireçleşmiş bir ayakbağı haline gelmişlerdir. Günümlüde İran ve Irak'taki komünist partilerinin durumu bunun en açık kanıtıdır. Bu partiler bizzat tasfiyeciliği örgütlediler ve halen de bu konularını aşmış değildiler.

Sosyalizm adına sürdürülen bu ve benzeri hatalıklardan bahsedene sadece bir değil. Malum komünist partilerin geçici ters-yüz etmek isteyen yöneticileri, bu cephe, her dönemde yapılan herşeyi en doğru şey olarak yansıtmayı, en küçük bir eleştiriyi dahi yaşama-



daha fazla göstermektedir. Geçtiğimiz yıl, silahlı direnişimizin artık sökülemeyecek bir biçimde Kürdistan'a temel attığımızın ispatı olmuştur. Bu temelde bugün TC ordusu ile amansız bir mücadele yürütülmektedir. Ve bu mücadelede sistemin kendisi alternatif bulamadığı gibi, büyük bir çöküşü de yaşamaktadır. Bu orduya devrimci direnişimizi biraz daha dayattığımızda, tamamıyla çürümenin ve dağılmanın esigine gelecektir. Eğer biz gelişmeyi iyi değerlendirebilirsek, gelişmelerin daha da güçlü olacağı açıktır. Hele bir de PKK, halk ordusunu ileri sürerse, zaten bir yillik gelişmeler karşısında tutunamayan ordu tamamıyla dağılmayı yaşayacaktır. Peki bunun karşısın-

sine kattı. PKK bu konuda ideolojik olsun, siyasal gelişim seviyesi bakımından olsun ne kadar olumlu özellik varsa, bunları bünyesine alarak büyüdü ve kendisini egemen Parti durumuna getirdi. Yine 12 Eylül rejiminin dayattığı tasfiyeciliğe karşı, Türk ve Kürt solunun zayıflaması ve erimesinin tersine, PKK devrimci-yurtsever özelliklerini geliştirerek güçlü bir Parti durumuna gelmeyi başardı.

12 Eylül rejiminin dayattığı tasfiyeciliğe direnişle karşılık verdik. Zindanlar, bu direnişin odaklaştığı önemli bir merkez haline geldi. Mazlum DOĞAN yoldaşın cezaevlerinde geliştirdiği muazzam direnişçiliği vardır. Bundan sonra M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR ve

ve askeri bir orduya dönüşerek, önemli bir güç olarak geliyor. İşte bu gelişmeyi çok iyi görmeliyiz. Bu kin belki bugün örgütlü siyasi bir orduya tam manasıyla dönüşmemiştir, ama uyanış, bilinçlenme anlamında güçlü bir siyasal ordulaşma içine girilmiştir.

Bu düzeyde geliştirdiğimiz mücadele artık dünyaca biliniyor, görüldüyor, tanınıyor ve destekleniyor. Bunun örgütlenmesinde ve güçlü bir temelde geliştirilmesinde önemli adımlar atılmıştır. Bu artık kadrolarımızın yerine getirmesi ve başarılması gereken bir görevdir. Bugün ülkemizin çevre alanlarında ve yurtdışında yüzbinlerce PKK sempati-zanı var. Bunların hepsi savaşa katılmak istiyor. Böylesi geniş bir



mayı sosyalizme ve sosyalist ülkelere bağlılığın bir göstergesi gibi saydılar ve savundular. Ama yakın zamanda gerçekleşen SBKP Kongresinde, hem de Sovyetler Birliği'nde mevcut olduğunu bizzat ifade ettikleri "bürokrasi", "durgunluk", "dogmatizm", "yolsuzluk" gibi hastalıklardan bahsedildi. Bunların sorumluları mahkum edildi ve görevden alındı. Peki dün bu tür gerçeklere gözlerini kapayıp, ortalığı süt-liman gösterenler, bu noktada "kraldan daha çok kralcı geçinenler" bugün ne yapacaklar?

Belli ki Gorbaçov yönetimi bu hastalıkların ciddiyetini göstererek üzerine yürümüştür. Sovyetler Birliği halkı bu gelişmeleri olumlu karşılamıştır. Bunlar bizim de iyimserlikle karşıladığımız, arzulanmış gelişmelerdir.

Bu olumlu gelişmelerin kireç bağlamaya yüz tutmuş, sözünü ettiğimiz komünist partilerini ne kadar etkileyebileceği konusunda bir tahminde bulunmak oldukça güç. Arzu edilen odur ki Gorbaçov döneminin çözümleyici özelliği etkisini bunlardan başlayarak, El Salvador'da tıkatılmaya çalışılan devrime, oradan Filipinler'de desteksiz bırakılan gerillaya kadar tüm devrimci gelişmeler üzerinde gösterin ve rolünü oynasın. "Barış içinde birarada yaşama ilkesinin" sağ reformist yorumu ve buna dayalı engelleyici politikalar terkedilerek, devrimci politikalara yönelinsin ve böylece dünyada olduğu gibi, Ortadoğu'da da devrimci çözümlere ulaşılabilir, ya da böylece çözümlere ulaşılabilir.

### Sonuç

Türkiye'de oynanmak istenen "demokrasileşme" oyunu Partimizin geliştirdiği direniş sonucunda tutmayacaktır. Direnişin geliştirilmesi bu oyunu boşa çıkaracaktır.

12 Eylül rejimine, SHP vb. güçler bugünden alternatif bir yönetim olarak hazırlanmaktadır. Bu konuda özellikle de SHP'ye şans tanınmak istenmektedir. Son günlerde, Kenan Evren eleştirilmeye başlandı. Sözde geliştirilen bu muhalefete böylece radikal bir görünüm kazandırılmaya çalışılmaktadır. Cuntanın başı Evren, "Beni de eleştirebilirsiniz", diyerek bizzat, yine değerlerindeki olduğu gibi, bu oyunu da kendi eliyle başlattı. SHP'den Evren'e birden eleştiriler yönelmeye başladı. Muhalefete biraz radikal bir çıkış yapılması isteniyor. Hem belirlenim bu da tutmayacaktır. Zaten yapılması gerekenler rejime önemli oranda yapıldı. Yeniden aynı oyunun oynanmasına ve tekrarlanmasına gerek kalmamaktadır. Çünkü gelecek olanlar da, farklı bir şey bilmemektedirler.

Başlangıçta 1983 olarak tespit edilen geçiş süreci, 85'e daha sonra 88'lere atıldı. Şimdi de Evren'in başta bulunduğu süreye kadar uzatılmak isteniyor. Rejimin bir alternatifini geliştiremediğinden, süreç biraz daha uzatılıyor. Bu dönemde radikal bir çıkış da yaptırılmak isteniyor. SHP'ye tanınmış görünümün bir şans, SHP iyi kullanmak için, bir alternatif olarak kendisini örgütlenmeye ve işe Evren'in eleştirilerinden başlayarak, kitlelerin önemli bir

**Genelde Parti tarihimiz ve özelde yakın Parti geçmişimizden dersleri bundan sonraki devrimci yaşamımızda iyi uygulayarak, bunun için harcanan tüm emekleri önemli bir özelliğimiz olarak koruyup, bu dersleri önümüzdeki dönemde öncünün örgütlenmesinde, kitlelerin birliğinin yaratılmasında, silahlı veya silahsız Parti önderliğinde gelişen tüm faaliyetlerin örgütlenmesinde kullanmak için; yeteneklerimizin sonsuz gücüne ve yaratıcı özelliğimize güvenerek cesaretle ileri doğru yürüelim.**

potansiyelini kendi etrafında örgütlemeye çalışıyor.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Filipinler banzeri bir çözümün Türkiye'de yaşanması mümkün görünmemektedir. Belki sivil bir yönetim de işbaşına getirebilirler. Bu, çözüm olmadığı gibi, mevcut çözümsüzlüğü daha da derinleştirecektir.

Yine böyle bir yönetim uygulamasında iki koşulun dikkate alınması gerekmektedir. Biri, Türk egemen sınıfların ordu geleneği ve her 10 yılda bir veya daha kısa aralıklarla yönetime müdahale özelliğidir. Diğeri ise, Partimiz önderliğinde güçlü bir Kürt ulusal hareketinin varlığıdır. İşte bu her iki özellik rejimin istediği gibi manevra yapma olanağını engellemektedir. Ordunun müdahalesiyle rejimin bugün en uç noktaya gelip dayanması, yeni alternatifleri de işleme kılmaştır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin daha sağlam köklere sahip olduğu bir dönemde Parti Hareketimizi imhaları da mümkün görünmemektedir. Bu nedenle çözümsüzlük alabildiğine derinleşmektedir. Fakat, Türkiye ve Kürdistan'ın hasas öneminden dolayı emperyalizmin bu alandan öyle kolay vazgeçmeyeceği açıktır. Bu nedenle sonuca gitme şansı olsa da olmasa da, birçok yönemi Türkiye üzerinde uygulamaktan vazgeçmeyecektir. Emperyalizm kendisinden en ufak bir kopmaya bile müsamaha göstermemektedir.

Bu çerçevede soruna yaklaştığımızda önümüzdeki dönemin bu alan üzerinde önemli çatışmalara sahne olacağı açıktır. Ama biz direnişimizi güçlü kıldığımız, daha az hata yaptığımız oranda, tüm bunlardan kazanılı çıkmasını bilecek ve başarı sağlayabileceğiz.

### Türkiye ve Kürdistan Halkı!

Bugün Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi önemli gelişmeler ortaya çıkarmaktadır. Bu tarihi kazanımlarımıza sıkı bir biçimde sahip çıkmasını bilelim! FKBCD ve ERNK bayrakları bugün

önemli direniş olanakları yaratmaktadır. Biz, bu cephe silahları temelinde son derece önemli gelişmelere ulaşabildik. Bu silahları yetkince kavrayıp, güçlü bir biçimde kullandığımızda daha güçlü gelişmeleri ortaya çıkarmamak istenmez. O halde, diğer grupların bozgunculuklarını ve tasfiyeciliklerini ortaya koyarak, onların teşhirini geliştirelim! Bu önemli bir görev durumuna gelmiştir. Bu güçler, bugün sadece bozgunculuk yapmakla kalmamakta, aynı zamanda burjuvaziye kuyrukçuluk da yapmaktadırlar. Bu görevlerini başarmak için de, direniş hareketimize saldırarak, gelişimini engellemek istemektedirler. Bunun için her türlü saldırı geliştirmektedirler.

Tüm bu güçlerin saldırılarına ve her türlü zorluğa rağmen Hareketimiz direnişini geliştirmektedir. Cephelemizin varlığı bunun açık bir kanıtıdır. Öyleyse, geleceğimizi gerçekten güçlü bir temelde yaratmak için, cephe bayraklarına sahip çıkarak, direnişin yükseltilmesine tüm gücümüzle katılalım

### Tüm Partili Militanlar ve Sempatizanlar

1986 Newroz'una ulaştığımız bugün de büyük gelişmelerin içinde bulunuyoruz. Partimizi bekleyen görevler, tarihi ve güncel özellikleriyle ortaya konulmuştur. Partimizin ortaya çıkışı son derece devrimci bir tarzda olmuştur. Aynı zamanda



gelişmesi de öyle soylu ve direnişçi bir temelde olmuştur. Bugün böyleli gelişmelerle geleceğin üzerine yürüyoruz. Geleceğimizi, geçmişimizden ve tarihimizden çıkardığımız derslerin ışığında çok güçlü olma adaydır. Bu konudaki mevcut birimler çok zengin. Her şeyden önce şehitlerin mücadeledeki yeri kıpkızıl bir serit biçiminde hepimizde bağıyor. Partilerin tarihinde bu kadar öncü kadrosunu feda eden bir parti ender gösterilebilir. PKK, yenilmezliğini gelişmesini şehitlerinin bu kanları temelinde buluyor. Ve biz gerçekten büyük ve hiçbir şeyle değiştirilemeyecek kadar değerli olan şehitlerimizin sözcüleriyiz. O halde, sözcüler şehitlere layık olmasını bilecektir. Ne olursa olsun, şehitlerin PKK'de somutlaşması mutlaka yaşamak zorundadır.



Bunun dışında sömürgeci-faşist zindanlarda bulunan direnişçilerimiz var. Bunlar da birçok görevin gerçekleştirilmesini bizlerden beklemektedirler. O halde, Partimizin şeref abidesi olan bu direniş değerlerimize karşı görevlerimizi sonuna kadar yerine getirmeliyiz. Hiçbir engel bu görevlerimizi yerine getirmekten bizi alıkoymayacak bir düzeyde değildir.

Bundan sonrası için kesinlikle diyoruz ki, artık ortaya çıkan böyleli gelişmeler ışığında, her arkadaş kendisini yenilemeli ve güçlendirmelidir. Küçük-burjuva ruhsal birtirlerden tutalım da olumsuz yıkıcı faaliyetlere kadar, Partiyi güçlendirmeyen tüm tutumlardan, bunlara bilerek veya bilmeyerek olsun kapılanlar, kendilerini uzak tutmasını bilmelidirler. Birçok darbeyi bu yet-

konmuştur. O halde, bunu göz bebeğimiz gibi korumasını ve büyütmesini bilelim!

Kadrolarımız, kadro adaylarımız bu temelde eğitimlerine ağırlık vermelidirler. Parti için bugün en başta gelen değerlerden birisi militan kadro birikimini sağlamaktır. Bu olmadan bir adım bile atmak mümkün değildir. Davayı savunanlar olmadan dava nasıl geliştirilecektir? Biz bu nedenle militan kadro birikimimizin ideolojik, politik, emlemler gelişmesini sağlıklı bir temelde geliştirmek için yoğun bir faaliyet yürütmekteyiz. Bugün bizleri bakleyen ve yerine getirmemiz gereken görevler var. Bu nedenle bunlara eskisi gibi yaklaşmayalım ve eskisi gibi yaşamayalım. Görevlerimizin başarılması için geleceğin üzerine güçlü bir temelde yürüye-

lim.

Genelde Parti tarihimiz ve özelde yakın Parti geçmişimizden çıkaracağımız dersleri bundan sonraki devrimci yaşamımızda iyi uygulayarak, bunun için harcanan tüm emekleri önemli bir özelliğimiz olarak koruyup, bu dersleri önümüzdeki dönemde öncünün örgütlenmesinde, kitlelerin birliğinin yaratılmasında, silahlı veya silahsız Parti önderliğinde gelişen tüm faaliyetlerin örgütlenmesinde kullanmak için; yeteneklerimizin sonsuz gücüne ve yaratıcı özelliğimize güvenerek cesaretle ileri doğru yürüelim.

1986 Newroz'unu böyleli büyük gelişmelerle karşılayan Partimizin gerçek ve ona layık militanları olmak için, her zamankinden daha fazla bir güçle ve yaratıcılıkla görevlerimizin üzerine yürüelim!

## \*Yaşasın Halkımızın Şanlı Direniş Geleneği Newroz!

### \*Yaşasın Öncü Güçlerimiz PKK-ERNK-HRK

Impressum  
V.i.S.d.P  
I. Kadah  
Aachener Str. 514-520  
5000 Köln 41

Yazışma Adresi  
SERXWEBÜN  
Postfach: 10 16 83  
5000 Köln 1

Ödeme Adresi  
Deutsch Bank-KÖLN  
I. Kadah  
Konto Nr: 35 16 036  
BLZ: 370 700 60

Danimarka  
Avusturya  
İngiltere  
Hollanda  
Belçika

6.50 dkr.  
15.00 s.  
0.50 £.  
2.50 hfl.  
50.00 bfr.

Norveç  
Fransa  
İsviçre  
İsveç

5.00 nkr.  
5.00 ff.  
2.00 sfr.  
5.00 skr.



## ORTADOĞU VE DÜNYA



ABD emperyalizminin uzun süreden beridir Libya'ya karşı başlattığı saldırılar 15 Nisan günü üst boyutlara çıkarak açık bir savaş halini aldı. İngiltere'deki ABD üslerinden havalandırları belirtilen 18 F-111 bombardan uçağı ile Akdeniz'deki 6. Filoya ait gemilerden kalkan 15 adet A-6 ve A-7 tipi jet uçağı, gece saat 02.00 sularında Libya'nın başkenti Trablus ile Bingazi kentlerine karşı hava saldırılarına başladılar. Saldırı sırasında, aralarında, Libya lideri Kaddafi'nin evinin de yer aldığı El Aziziye Kışlası ile liman tesisleri, havaalanları, hava üsleri, çeşitli ülkelerin büyükelçilikleri ve sivil halkın yerleşim yerlerinin de bulunduğu birçok hedefe onbinlerce tonluk bomba yağdıran ABD savaş uçakları tam bir terör estirdiler. Libya halkına yöneltilen bu alçakça saldırı sırasında, daha sonra resmi yetkililere verilen bilgilere göre, aralarında çok sayıda kadın ve çocuğun bulunduğu 37 kişi ölürlen, 93 kişi de yaralandı.

ABD emperyalizminin güzöndümüştür saldırganlığının en üst boyutlarda sergilendiği bu hava saldırısı, Vietnam'a karşı geliştirilen bu türden saldırılardan sonra başvurulan en büyük çaplı hava saldırısı olarak nitelenmektedir. Hatırlanacağı üzere, ABD emperyalistleri, henüz bağımsızlığına yeni kavuştuğu bir dönemde Kuzey Vietnam'a karşı da yoğun hava saldırıları düzenlemiş, binlerce masum Vietnamlı, ABD uçaklarından yağdırılan bombalar altında can vermiştir. Savaş kıskırtıcılığı ve mazlum dünya halklarına karşı saldırılarını hiçbir

etmemektedir. ABD, her dönemde kendi emperyalist politikalarına karşı tavrı almış bulunan Libya'nın mevcut yönetimini alaşağı etmek için yıllardır provakasyon üzerine provakasyon düzenlemektedir. Sık sık Libya önderinde askeri tatbikatlar yapmakta Libya kararlarının ihlal etmeye, ekonomik ambargolar uygulamaktan siyasi saldırılara kadar her yol ve yöntemle Libya'ya karşı alçakça bir saldırganlık politikası sürdüren ABD, zaman zaman bunu silahlı saldırılar düzeyine de çıkarmaktadır. 1981'de örneği görülen bu saldırılar geçtiğimiz ay Sirt Korfesinde iki Libya gemisinin batırılması ile devam etmiş ve nihayet nisan ortalarında her türlü uluslararası kuralı ayaklar altına alarak, egemen bir devlete karşı askeri saldırı düzenleme noktasına gelip dayanmıştır.

Her dönemde ABD emperyalizmine karşı kararlı bir tutumla direnen olan Libya yönetimi ve halkı, bu son saldırı sırasında da aynı kararlılıkla karşı koymuş, bağımsızlığına ve özgürlüğüne yönelen emperyalist saldırıyı boşa çıkarmak için her türlü çabayı sergilemiştir. Saldırı ABD uçaklarına ateşle karşılık verilmiş; bazı uçaklar amaçlarına ulaşmadan geri dönmeye zorlanırken, üç uçak da düşürülerek pilotları halk tarafından linç edilmiştir. Saldırı sonrasında sokaklara dökülen Libya halkı, ABD emperyalizmi ve saldırgan Reagan yönetimini lanetleyen gösteriler yapmış; ülkese ve yönetimine bağlılığını dile getirerek savaş azmini haykırmıştır. Libya yönetimi de ABD emperyalistlerinin saldırılarını karşılıksız bırakılmayacağını ifade eden-

davranacağı, buna karşılık, Libya yönetimini her ne pahasına olursa olsun devirime amacında olan ABD'nin de hiçbir uluslararası kuralla bağdaşmayan güzöndümüştür saldırganlığını sürdüreceği görülmektedir.

### ABD Saldırganlığının Ardındaki Nedenler

ABD, Libya'ya karşı saldırılarını geçmişten beri "Libya'nın terörizmi desteklediği ve Kaddafi'nin terörün başı olduğu" tezine dayandırmaktadır. Bu görüşü doğrultusunda Avrupalı emperyalistlerle tam bir işbirliği içinde yoğun karalama ve propaganda faaliyetleri yürütmüş ve kamoyunu bu görüş doğrultusunda önemli oranda şartlandırmayı da başarmıştır. Böylece, Libya'ya karşı girişileceği her türlü saldırıda kendisine bir "haklılık zemini" yaratmayı hedeflemiştir. Geçen ayki saldırılarında, Roma ve Atina havaalanlarında patlayan bombaları gerekçe yapan ABD saldırganları, 15 Nisan'daki saldırıları için de bir TWA uçağında ve son olarak Berlin'de ABD askerlerin yoğun olarak gittiği "La Belle" diskoteğinde bomba patlamasının gerekçe yapmıştır. ABD, Berlin'deki diskoteke meydana gelen patlamayı bizzat Kaddafi'nin emriyle Libya elçiliğinin gerçekleştirdiğini ve bu konuda ellerinde kesin deliller bulunduğunu iddia etmektedir. Buna karşılık, soruşturmayı yürütenler ile Batı Almanya yetkilileri bu konuda ellerinde somut delil bulunmadığını belirtmektedirler. Ancak, şurası çok açıktır ki, ABD için, böylece kanıtların bulunup bulunmaması değildir sorun. O bir kez saldırı yapmaya karar verdikten sonra gerekçeler icat etmek için zorluk çekmemekte, ihtiyaç duyduğu "gerekçeleri" gerektiğinde kendi ajanları vasıtasıyla da yaratabilmektedir. Sorun böyle olunca şu bir kez daha açıkça ortaya çıkmaktadır ki, Libya'ya karşı saldırganlığın ardında yatan nedenler hiç de şurada burada patlayan bombalar değildir. Bu bahaneler "çalınan minareye uydurulan kılıflar"dan öteye gitmemektedir. Yoksa, "terörizme karşı mücadele" adına ABD emperyalistlerinin ortaya koydukları eşi görülmedik devlet terörü ne ile açıklanabilir? Bu tavrı, İsrail siyonistlerinin geçmişten bu yana başvurdıkları devlet terörünü meşulaştırır, onu teşvik eden ve her türlü uluslararası kuralı ayaklar altına alarak "orman kanunu" uygulayan en büyük terörist ABD emperyalistleri ve en başta da kovboy eskisi Reagan'dır.

Şurası çok açıktır ki, ABD emperyalistleri Libya'yı, mevcut yönetimi ve uygulamaları nedeniyle, Ortadoğu'daki çıkarlarına yönelik ciddi bir tehlike olarak değerlendirmekte ve onun bu konumundan son derece rahatsız olmaktadır. Libya, geçmişte ülkede bulunan ABD üslerini yeni yönetimi eliyle koparıp atmış ve bugüne kadar ABD emperyalizmine karşı halk ve yönetimiyle kararlı bir mücadele yürütmüştür. ABD emperyalizminin baskı, tehdit ve saldırıları karşısında boyun eğmeyecek bu politikasında ısrar etmiştir. Başta Filistin direnişi olmak üzere bölgedeki ilerici-devrimci mücadelelere aktif destek sunmuş, onların çıkarlarını savunmuştur. ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki beşinci kolu İsrail siyonizmine karşı, Suriye ve İran'la birlikte "Red Cephesi" içinde yer alarak İsrail'e ve "Camp David" anlaşmasıyla onunla işbirliği içine giren Mısır'a karşı müca-

## ABD LIBYA'YA SALDIRDI

### Emperyalizmi Ayakta Tutma Çabaları

dele etmiştir. ABD emperyalizminin Suudi Arabistan ve Ürdün eliyle Filistin Devrimine dayattığı tasfiye planına karşı çıkmıştır. O'nun Ortadoğu'ya yönelik karşı-devrimci politikalarına karşı her zaman sesini yükseltmiş, bu politikaların hayata geçirilmesi önünde önemli bir engel teşkil etmiştir. İşte, ABD

kullanmasına izin vermez ve saldıranı onaylamazken; İtalya, Yunanistan, İspanya ve Belçika gibi ülkeler de saldırıyı kinayarak, ABD'yi Akdeniz'de gerilimi arttırmakla suçladılar.

Ortadoğu'daki çeşitli ülkeler de ABD saldırısını kinayarak, ABD yönetimini yeni savaşlara ortam açmak ve uluslararası kuralları çiğnemekle suçladılar. Bazı ilerici ülke ve çevreler de Libya'ya desteklerini dile getirdiler.

Diğer taraftan, SSCB, ABD saldırısını "devlet terörizmi" olarak nitelerek ağır bir dille eleştirirken, Demokratik Alman Cumhuriyeti saldırıyı, "devlet terörizminden öte, bir vahşet" olarak nitelerek lanetledi. Bağlantısız Ülkeler de yaptıkları bir açıklama ile ABD saldırısını kınarken, başını Hindistan ve Küba Dışişleri Bakanlarının çektiği ve altı ülkenin temsilcilerinin katıldığı bir heyeti Libya'ya göndererek Bağlantısız Ülkelerin Libya'ya desteğini dile getirdiler. Çin de yaptığı bir açıklamayla, ABD'nin Libya topraklarına ve bağımsızlığına tecavüz etmesini istedi.

ABD emperyalistlerinin Libya'ya yönelik saldırısı, tüm dünya çapında ilerici insanlığın derin nefretini üzerine çekmiş ve onbinlerce insan sokaklara dökülerek, ABD elçilikleri önünde gösteriler düzenleyerek ABD emperyalizmini lanetlemişlerdir. İlerici insanlık böylece, "terörizme karşı savaş" teraneleri ile en büyük terörizmi uygulayan ve Libya halkını boğazlama hakkını kendisinde gören ABD'nin bu politikasını onaylamadığını ve hiçbir demagoginin bilincini karartamayacağına ortaya koymuştur. Başta İngiltere, B. Almanya, Yunanistan ve Hollanda gibi ülkeler olmak üzere, Avrupa'nın dört bir yanında onbinlerce kişi mitingler düzenleyerek ABD emperyalizminin saldırganlığını ve Avrupa emperyalizminin ona sunduğu desteği lanetlemiş; Libya halkının halklı mücadelesine destek içinde olduğunu ilan etmiştir.

ABD emperyalistlerinin bu saldırısına karşı alınan kararlı tutumlar ve Avrupalı bazı devletlerin saldırıyı açıkça desteklememesi ABD emperyalizminin dünya halklarının gözünde iyice tecrit olduğunu ve ona bu saldırgan politikalarında destek verenlerin de bu tecrit çemberinden kurtulamayacağını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Tüm dünya kamuoyunu hiçe sayarak saldırıyı geliştiren ABD emperyalizmi, istediği gibi her yerde at oynatamayacağını görmüş, geri adım atmak zorunda kalmıştır. Saldırı sonrasında müttefiklerini, kendisine destek vermeye suçlayan ABD, kendisini saldırgan politikasında yalnız bırakılmış hissetmiştir. Libya olayı, emperyalistlerin kendi içindeki çelişkilerini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Ancak ABD'nin askeri saldırılarını onaylamayan Avrupalı birçok emperyalistin kendisiyle diğer konularda ve Libya'ya karşı tavrı almış, gerekçeli konusunda fikir birliği içinde olduğunu belirtmek gerekir. Emperyalistler arası çelişki, amaçta değil, yöntemde kendisini ortaya koymaktadır. Nitekim, ABD saldırısı sonrasında Ortak Pazar, bir toplantı yaparak Libya'nın Avrupa'daki temsilcileri ve Libya vatandaşlarına karşı birçok sınırlayıcı önlemleri karar altına almıştır.

Sonuç olarak, ABD'nin Libya'ya yönelik saldırısı hem askeri ve hem de siyasi bakımlardan kendisi açısından bir yenilgiye dönüşmüş ve ABD emperyalistleri amaçlarını Devamı Syf: 22'de



emperyalizminin Kaddafi önderliğindeki Libya'ya karşı böylesine tahammülsüz ve saldırgan olmasının nedenleri bunlar ve benzerleridir. ABD, Ortadoğu'yu kendisi için dikensiz bir gül bahçesi haline getirmek ve politikalarını rahatça yürütmeye koymak için her şeyden önce gözüne en çok batan diken koparıp atmaya hedeflemekte ve bu amaçla Kaddafi yönetimini devirmek istemektedir.

Nitekim, geçmişten beri gizli istihbarat servisleri eliyle birçok kez Kaddafi'yi öldürme teşebbüsünde bulunan ABD emperyalistleri, bu planların başarısızlığına uğraması ardından bizzat harekete geçmişlerdir. Saldırı sonrasında bir açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı George Shultz, saldırıdaki amaçlarının, Libya ordusu içindeki Kaddafi karşıtlarına bir işaret ve cesaret vermek olduğunu açıkça ifade etmiştir. Yapılan plan gereğince, bir yandan Libya'ya karşı girişilen fütursuz saldırı eli tüm dünya halkları ve ilerici insanlığa bir gözdağı verilerek sindirilecek, diğer yandan da Libya'daki rejim aleyhtarları ve ABD uzantılarının harekete geçmesi sağlanarak Libya'da ABD yanlısı bir yönetim işbaşına getirilecektir. Bu amaç gereğince, hava saldırısının başlamasının hemen ardından Libya'ya yönelik olarak yapılan yayında Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan üst üste, "Kaddafi'yi devirin" çağrıları yapılmıştır.

### ABD Saldırısına Tepkiler

ABD emperyalizminin Libya halkına yönelik saldırısı tüm dünya çapında büyük tepkiler ve endişeler uyardırıştır. Çeşitli çevreler, savaşın yayılarak daha büyük boyutlara ulaşmasının endişesini duyup, her iki taraf da "itidal" tavsiye ederken, ABD emperyalistlerini dünya barışını tehlikeye sokacak ABD emperyalizmine karşı halk ve yönetimiyle kararlı bir mücadele yürütmüştür. ABD emperyalistleri giriştikleri bu saldırılarında, İngiltere, Batı Almanya ve Kanada dışındaki müttefiklerinden dahi onay alamamış, eleştiriyi uğramışlardır. İngiltere en açık bir dille saldırıyı onaylar ve ortak olurken, B. Almanya ve Kanada, "Libya'nın terörizmi desteklediği" yolundaki ABD iddialarına katıldıklarını ve ABD'nin "meşru savunma hakkını(!)" onayladıklarını açıklamışlardır.

Öte yandan Fransa, ABD saldırı uçaklarının kendi hava sahasını



ABD savaş uçaklarının bombardmanı esnasında yıkılan bir binanın enkazı altından sivil halktan birçok kişi kurtarıldı

dönemde durdurmamış olan ABD emperyalistlerinin, Libya halkına karşı giriştikleri bu son saldırı, ABD'nin tehlikeli politikalarının bir üst aşamaya ulaşarak devlet terörünün artık resmi bir politika olarak daha da pervasızca hayata geçirilmeğe olduğunu göstermektedir.

ABD emperyalizminin Libya'ya yönelik bu son saldırısı, Ortadoğu'da kendisi için bir çıbanbaşı olarak nitelediği bu devlete karşı yıllardır uygulayageldiği saldırgan politikanın yeni bir halkasını teşkil

rek, NATO üsleri ile diğer saldırı yuvalarına karşı eyleme geçeceklerini açıklamışlardır. Nitekim, ABD hava saldırısının ardından İtalya'ya ait Lampedusa Adası'ndaki bir ABD haberleşme merkezi bombalanarak, tesisler tahrip edilmiştir.

ABD hava saldırısı ardından büyük gerginleşen ortamın daha da iyice gelişmelerine gebe olduğu; Libya'nın ulusal güvenliğini ve egemenlik haklarını korumak için elinden gelen her şeyi yapmakta kararlı



## FİLİPİNLER:

## DİKTATÖRÜN SONU, GERİLLA HAREKETİ VE YENİ BAŞKANI BEKLEYEN SORUNLAR

### BİLİNMEYEN FİLİPİN'İN KEŞFİ

Filipinler, Güneydoğu Asya'da Pasifik Okyanusu, Çin Denizi ve Celebes Denizi ile çevrili 7.100 ada ve adacıkta oluşmaktadır. 297.000 km<sup>2</sup>'lik bir yüzölçümüne sahip olan Filipinler'de nüfusun %85'ni Malay ırkı oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra, Endonezyalılar, Çinliler, Araplar, Hintliler, İspanyollar, Amerikalılar ve Negritolar da sınırlı ölçüde, bu ülkede bulunmaktadırlar. Zengin bakır, altın, manganez, demir, nikel, krom, petrol, kömür vd. maden yataklarına sahip olan Filipinler, aynı zamanda stratejik-coğrafik bir konuma da sahiptir.

1521 yılında Portekizli Kaşif Macellan'ın Filipinler'i keşfetmesinden önce Avrupalılar bölgeyi bir ülkenin varlığından habersizdiler. Bu yıllarda Macellan, Kristof Kolomb, Vasgu de Gama, Amerikan Vespucci gibi kaşifler, Avrupa kıyılarında okyanuslara açılarak, yeni toprakların keşfine çıkarlar. Aynı dönemde dünyanın bilinemeyen birçok yeni gibi, Filipinler de Avrupalılar tarafından keşfedilir.

Macellan'ın Filipin topraklarına ayak basması ile birlikte, Portekizliler'in yaklaşık 43 yıl süren egemenlikleri de kurulur. 1542'ye gelindiğinde, yeni toprakların bulunması için kaşifler çıkarılan İspanyollar da Filipinler üzerinde ikinci bir güç olarak egemenlik kurma mücadelesine katılırlar. İspanyollar ile Portekizliler arasında savaş 20 yıl kadar sürer. 1564 yılında İspanyollar, Portekizlileri yenerek, Filipinler'i egemenlikleri altına alırlar. İspanyol sömürgecileri buraya İspanya Kralı Philipp'in adını takarlar. Bu tarihten itibaren bu ülkenin adı (Philipp) Filipin olarak tarihe geçer.

İspanyollar bu alanda egemenliklerini sağlamlaştırmak için en önemli araç olarak, Hıristiyan dine gönderilen din adamları, İspanya'ya bağlılığı aşılardır. Önemli oranda başarılı da olan bu politika karşı, 14 ve 15. yy'da buraya göç eden Arap tüccarları ve din adamları vasıtasıyla yayılan ve ülkenin güney kısımlarında bulunan müslüman kesimler direnirler. Fakat buna rağmen, İspanyollar adaların hemen hepsinde egemenliklerini kurarlar.

Ülkenin ekonomisini ve ticaretini tümüyle ellerine alan İspanyollar ancak, 1815'lerden sonra, sınırlı olarak yerli bir komprador kesimin de rol oynamasına olanak tanıdılar. İspanya tarafından atanan bir İspanyol genel valisi ile yönetilen Filipin'de 19. yy'a doğru, Acapulco ihracı, yerini şeker, kenevir, Hindistan cevizi, tütün ve çivite bırakır.

Portekiz'i saf dışı bırakarak, uzun yıllar Filipin'in tek hakimi olan İspanya'ya 1762'den itibaren İngilizler rahatsız etmeye başlar. İngiltere ve İspanya arasında egemenlik savaşları zaman zaman şiddetli boyutlara ulaşsa da, İspanya İngilizleri de saf dışı etmede başarılı olur.

1869'da Süveyş kanalının açılması, bir bütün olarak ticareti hızlandıran Avrupalı sömürgecilerin, sömürgeleleriyle ticaretini daha da canlandırmıştır. Buna bağlı olarak, İspanya'nın Filipinler'in daha fazla ticaret ürününü Avrupa pazarlarına çekmesi mümkün hale gelirken, birçok ürünü ve yatırımını, Filipin'e aktarması da gerçekleşmiş-

tir. Bunun sonucu olarak, 19. yy. sonlarına doğru, başta demiryolu yapılmak üzere, irili-ufaklı çeşitli fabrikaların da kurulmasına girişilmiştir. Bu işletmelerde kalabalık olmasa da bir işçi sınıfı ortaya çıkarken, limanlarda da komprador bir burjuva tabakası oluşmuştur. 19. yy'ın sonlarına geldikçe komprador burjuvazi olsun, işçi sınıfı olsun daha belirgin olarak ekonomik yapıda görünmeye başlamışlardır. Bu durum Filipin'in yapısında önemli değişiklikler ortaya çıkarmıştır.

İngiltere ve İspanya arasında patlak veren 7 yıl savaşında, İspanya'nın yenilgisi, Napolyon savaşları ve Fransa'nın İspanya'yı işgali, ABD'nin yayılma manevraları, Latin Amerika halklarının bağımsızlık hareketleri, ülke içerisinde Cumhuriyetçiler ile Monarşistlerin mücadelesi İspanya hükümetini yıpratmanın yanı sıra, ekonomik olarak da güç duruma sokmuştur. Bunun üzerine İspanya, sömürgelerindeki sömürsünü daha da arttırma yoluna giderek, içine düştüğü bunalımı aşmaya çalışmıştır. Bu durum ise sömürgelerde tepkilerin artmasına yol açmıştır. Bunlardan biri de, Filipin'dir. 23 Ağustos 1896'da ilk ayaklanma başlar. Ayaklanmaların safaları kısa sürede onbinlerce insanı eyleyolar. Fakat başarıya gide-meyerek, kısa sürede ezilirler.

Aynı dönemde ABD'nin de Filipinler üzerinde egemenlik mücadelesi başlar. İspanyollarla da temasa geçen ABD, bağımsızlık vaadi ile yeniden hareket geçmelerini sağ-larken, aynı zamanda İspanya ile de bir savaşta tutuşur. Bu çatışmadan karlı çıkan ABD, 1898'de o dönemin parası ile 20 milyon dolar karşılığında Filipinler'i İspanya'dan tam anlamıyla satın alır. Bu tarihten itibaren Filipin artık ABD'nin bir sömürgesi olarak adından bahset-tirmeye başlar. ABD'nin 1900'lere doğru ele geçirdiği Filipinler'deki egemenliği bugün de devam etmekte; ABD bu adalardaki varlığını korumak için çeşitli manevralara başvurmuştur.

### ABD EGEMENLİĞİ VE FİLİPİN'İN DEĞİŞEN KADER ÇİZGİSİ

İspanyolların Filipin'i ABD'ye satması ardından çatışmalar durmamakla birlikte, ABD'nin egemenliğini kurması önünde bir engel oluşturamadı. 1946 yılına kadar adalar topluluğu üzerindeki egemenliğini klasik bir sömürgecilikle sürdüren ABD, II. dünya savaşı sonrasında klasik sömürgeleleri elde tutmanın zorlaşması ve Filipin'de gelişen bağımsızlık hareketinin etkisi ile, sözde bir bağımsızlık tanı-yarak yeni-sömürgeçiliği geliştir-meye başladı.

II. dünya savaşında Filipinler'i işgal eden ve adaların bir bölümünü ele geçiren Japonların Amerikalılardan erken davranarak, bağımsızlık tanımları, ABD ve Japonların çatışmalarını daha da kızıştırmıştır. II. dünya savaşından Japonların yenik olarak çıkması, bu alanı da ABD'ye terketmesine yol açtı.

ABD, adaların tek hakimi olarak artık istediği gibi, Filipin'i yö-neltirme gücüne de erişiyordu. Yönetimle sadık uşaklarını getirirken, onlar eliyle sömürüyü istediği oranda derinleştiriyordu. Bunun dışın-da önemli bir askeri gücünü de buraya taşıyarak, bu alanı kendisi için bir saldırı üssüne dönüştürmeye

çalışmıştır. Filipin'in Güneydoğu Asya'daki stratejik konumu dikkate alındığında, ABD için bulunmaz bir üs alanı oluşturmaktadır.

1954'de kurulan SEATO pak-tının önemli bir üyesi durumuna getirilen Filipin, aynı zamanda ABD için de vazgeçilmez bir üs alanını oluşturmaktadır. ABD'nin birçok üssünün yanı sıra, dünya çapındaki askeri üslerinin en önemlileri olarak nitelendirilen, biri deniz, biri hava üssü olmak üzere iki önemli üssü Filipin'de bulunmaktadır. "Subic Bay" deniz ve "Clark Field" hava üssü olarak adlandırılan bu iki üs, ABD'nin Güneydoğu Asya'daki varlığını can damarını teşkil etmektedir. ABD'nin Filipin politikasının önemli bir odağını da bu üsler oluşturmaktadır. "Keep the bases" olarak da adlandırılan "üsleri elinde tut" politikası, ABD'nin girişimlerinin temelini oluşturmaktadır. Üslerin yitirilmesi aynı zamanda Filipinler'in de gözden çıkarılması anlamına gelecektir.

1946'dan itibaren ABD'nin yeni-sömürgesi durumuna gelen Filipin'in kader çizgisi, ABD'nin önemli bir jandarması olma yolunda hızla değişmiş ve bugün tamamlanma pekişmiştir. ABD birçok politikasını bu alanda uygulama olanağına daha fazla sahip bir durumdadır. Filipin, ABD'nin önemli bir üssü olarak, artık Güneydoğu Asya'da yerini almış ve önemli bir saldırı üssü haline gelmiştir.

### KOMÜNİST PARTİSİNİN KURULUŞU VE GERİLLA MÜCADELESİ

7 Kasım 1930'da Crisanto Evangelisto öncülüğünde Filipinler Komünist Partisi kurulur. Komünist Partinin kuruluşu ile birlikte, işçi grevleri, köylü hareketleri ve öğrenci gösterileri bir artış meydana gelir. 1931-35 yılları arasında bu gösteriler artarak devam eder. Bu durum karşısında büyük oranda tedirgin olan hükümet, FKP'ni yasası-yla ilan ederek, partinin önde gelen birçok yöneticisini tutuklar. Parti legal olarak kurulduğundan, yönetim için birçok yöneticiyi tutuklamak fazla zor bir iş olmaz. Fakat önemli darbe alınmasında rağmen, FKP hile hareketlerini ve bağımsızlık çalışmalarını sürdürür. Bu eylemliliğin ilk sonuçları, toplum yaşamında önemsiz bazı düzenlemelerin ortaya çıkmasına yol açan bazı kanunların kabul edilmesidir. 1933'de çıkarılan Hare-Hawes-Cutting kanunu yerine, 1934'de Tydings-Me Duffic kanunu çıkarılır. Her iki kanun da bazı önemsiz değişiklikler ortaya koyar. Fakat, ilk başbakan Quezon ile imzalanan bir antlaşmada ABD, 4 Temmuz 1946'da Filipin'e "tam bağımsızlığını" vereceğini taahhüt eder. Bu, adanın toplumsal ve siyasal yaşamında bazı değişiklikleri birlikte getirir. Örneğin 1931'de tutuklanan Komünist Parti önderleri, aynı dönemde serbest bırakılırlar. Filipin tarihinin daha ileri dönemlerinde bu olayın benzer birçok örneğinin daha ortaya çıktığını görmekteyiz.

Filipin Komünist Partisi ile Filipin Sosyalist Partisi 1934'de birleşirler. Bu birleşme süresinde Komünist Partisinin içerisinde birçok küçük-burjuva ajan da vardır. Giderek parti yönetiminde önemli derecede söz sahibi olan bu unsurlar, Aralık 1948'de, Komünist Partiyi, ABD'ye ve Filipin hükümetine

bir sadakat muhtırası verirler.

Komünist Parti içerisindeki bu mücadele, partinin 1968'de yeniden kurulmasına kadar devam eder. Lava ve Tarue adlı küçük-burjuva önderler, partiyi ABD'nin peşinde dolaştırarak, önemli oranda darbe vermesine yol açmıştır. Denilebilir ki, partinin en önemli zaaflarından biri budur.

Japonların 1941 sonlarında Filipin'e saldırarak işgal çabalarına karşı, FKP önderliğinde Japon Aleyhtarı Halk Ordusu (HUKBALAHAP) kurulur. Japonların adalara egemenlik savaşına karşı direniş hareketini geliştirirler. 1943 yılında Japonlar, ABD'den daha baskın çıkma amacıyla Filipin'de kendisine bağlı bir kukla hükümet kurduklarını, "bağımsızlık" tanır. Fakat buna rağmen HUKBALAHAP önderliğindeki silahlı direniş hareketi devam eder. HUKBALAHAP hareketi içinde ABD ajanlarının gerçek hedeflerini saptırdığı bazı birlikler, Japonlara karşı zafer kazanan ABD birliklerini sevinçle karşılamaya hazır değilken, ABD'nin cevabı ise çok sert olur. Karşılıklı katliam tüm birlikleri silahtsızlandırır ABD, aynı zamanda büyük bir katliam da gerçekleştirir. Buna rağmen, ülkenin değişik bölgelerinde HUKBALAHAP birlikleri ABD'ye karşı direnişlerini sürdürürler. Hareket ikiye bölünmüş, bir kısmı ABD ile işbirliğine yönelirken bir kesimi de direniş yolunu seçmiştir.

Gerilla savaşının geleceği fazla parlak olamayacak, ABD'nin geliştirdiği yeni-sömürgeci uygulamalar karşısında tutunamayıp, 1950'de parti ve ordu ağır darbeler alacaktır. Yenilginin en önemli nedeni, izlenen çizginin zaafarla dolu olmasının yanı sıra, silahlı mücadele siyasal mücadele ile yeterince desteklenmemesi giderek kendisi içinde yozlaşması ve partinin kendi içinde çeşitli eğilimleri barındırmasıdır. Böylece bir yapıda ABD'nin yeni-sömürgecilik manevraları ile karşılanan parti, zamanında gerekli taktik yönelimleri gerçekleştiremediğinden, ağır bir yenilgi almak zorunda kalmıştır. Bu yenilginin ardından parti ve gerilla mücadelesinin toparlanabilmesi için yine uzun yılların geçmesi gerekecektir. Bu da, yine parti içinde teslimiyetçi çizginin tüm yönleri ile açığa çıkmasında önemli oranda kaynağını alacaktır.

### ABD'İN YENİ-SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE MARCOS İKTİDARI

Filipinler'de yeni-sömürgeçiliğe geçişle birlikte ABD'nin egemenliği daha da artar. ABD, ekonomik yapıda olduğu kadar, siyasal ve askeri yaşamda da önemli bir rol oynar. Filipin, ABD için Güneydoğu Asya ve Pasifik'teki emperyalist çıkarlarını korumak için bulunmaz bir üs alanı haline getirilir.

Muhalefet güçlerinin, özellikle de FKP'nin ağır darbeler yemesi karşısında, ABD, yeni-sömürgeci uygulamalarını daha kolaylıkla sürdürmeye başladı. 1965'lerden sonra Güney Vietnam'daki savaşa direkt müdahale ederek, çatırdayan yeni-sömürgeci yönetimini zorla ayakta tutmaya çalışan ABD, birçok ülkeden olduğu gibi Filipinler'den de Peyk birlikleri oluşturarak, Güney Vietnam'a gönderdi. Marcos'un iktidara geldiği döneme rastlayan Peyk birliklerinin gönderil-

mesi, ABD'nin elde edilmez bir uşağı harekete geçirdiğinin de kanıtını oluşturmaktadır. G. Vietnam'a PHILCAG adı altında paralı asker (Peyk) gönderen Marcos; aynı zamanda dostluk çalışmaları ve çeşitli mühendislik firmaları kişivesi adına bürünmüş PHICCON olarak adlandırılan diğer bir grup paralı askeri de buraya sevk eder. Bir yandan içerde, kendi halkına karşı azgın bir düşman olarak örgütlendirilen Marcos rejimi; diğer yandan bölge halkları üzerinde de saldırgan bir politika izler.

1965'in sonlarında Marcos'un iktidara getirilmesi, ABD'nin Filipinler'deki egemenliğini daha da arttırmakla kalmayıp, bir bütün olarak onu istediği gibi yönlendirmesine yol açmıştır.

İktidardaki Liberal Parti'den istifa ederek Nacionalista Partisi'ne geçen Marcos, 3 Aralık 1965'de devlet başkanlığı seçimlerini kazanır. 1969'da bir kez daha devlet başkanlığına seçilen Marcos, yasalara göre bir kez daha devlet başkanlığına adaylığını koyamayacaktır. 1972 yılında sıkıyönetim ilan eden Marcos birçok kişiyi tutukladı. Bunların arasında, daha sonra önemli bir rahip olan Senatör Benigno Aquino da vardı. 1973 yılında hazırladığı yeni bir anayasa ile devlet başkanlığı süresiz olarak uzatan Marcos, aynı zamanda kendisini başbakanlığa getiren bir maddeyi de anayasanın içerisinde koydurdu. Daha sonra Nacionalista Parti'den ayrılan Marcos, "New Society Movement" (Yeni Toplum Hareketi) partisini kurdu. 1978'de sıkıyönetim altında yapılan ve Marcos tarafından büyük hile karıştırılan seçimleri Marcos'un partisi büyük bir oy çoğunluğu ile "kazandı" Filipin'i terkeden kadar ülkenin tek söz sahibi olan Marcos, 21 Ağustos 1983'te önemli bir muhalifi Benigno Aquino'yu öldürterek, siyaset sahnesinde hiç olmazsa kaçışına kadar tek başına kaldı.

ABD emperyalistlerinin Marcos iktidarı döneminde büyük yararlıklar elde ettiği gerçeği bugün daha iyi görülmektedir. Ama kader, uşağın tüm çrpınışlarına rağmen, efendinin başka bir uşakta tercih kılması ile Marcos'u, devlet başkanlığından acı bir sonla bitmesine kadar getirdi. ABD son derece güvendiği bu çok sadık uşağı neden gözden çıkardı? Yoksa Marcos artık yapacağı tüm şeyi yapmış ve işlevini doldurmuş muydu? Ya da artık halkın büyük bir öfkesini kazanan ve yeterince de yaşlanan Marcos; ABD'nin ihtiyaçlarına cevap vermiyor; tam tersine ABD'nin Filipin'deki varlığı için bir tehlike mi oluşturuyordu? Filipinler'in biraz kısa geçmişine dönüp bakınca bu nedenleri daha iyi görme olanağına da kavuşuyoruz.

### GERİLLA MÜCADELESİ VE YIPRANAN DİKTATÖRÜN SONU

26 Aralık 1968'de yeniden kurulan Filipin Komünist Partisi, Mart 1969'da Halk Gerillaları'nın adını NPA (New Popular Army)-Yeni Halk Ordusu olarak değiştirdi, gerilla mücadelesini yoğunlaştırdı. Başlangıçta fazlasıyla ciddiye alınmayan NPA'nın yürüttüğü mücadeleyle giderek önemli bir güç olma konumuna yükseldi.

Marcos, aldığı sıkı güvenlik tedbirleri vasıtası ile, gerilla mücadelesinin belli bir dönem kendi iktidarı



için tehlike oluşturmasının önüne geçmeyi başardı. Fakat, halk kitlelerinin iktidara karşı artan kin ve nefreti NPA'nın faaliyetleri için daha elverişli bir ortamı yaratırken, giderek güçlenmesine de yol açtı. 1980'li yıllara gelindiğinde NPA'nın faaliyetliliği Marcos diktatörlüğünü önemli oranda sarsmaya başladı. Artık, Marcos'un bu mücadelesine önüne engel oluşturması mümkün görünmüyordu. Bir yandan halk kitlelerinin büyük bir tepkisini toplaması, diğer yandan gerilla mücadelesine karşı aldığı önlemler son derece yetersiz kalmıştı. İşte, böyle bir gelişme karşısında ABD, Filipin'deki varlığının daha da tehlikeye düştüğünü görmeye başladı. Hala Marcos'tan vazgeçmemekle birlikte, yerine yeni bir alternatif de oluşturmaya başladı.

Reagan politikası olarak da somutluk kazanan sert faşist yönetimleri işbaşına getirme taktiğine ABD'nin 1980'li yıllarda daha hız verdiği çok açıktır. Kendisine bağlı bir çok yeni-sömürgeci faşist cuntaları işbaşına getiren ABD, ulusal kurtuluş hareketlerinin ancak şiddet yöntemiyle ezileceği fikrini taşımaktadır. Bu nedenle, Reagan sürekli biçimde şiddeti trandıran faşist diktatörlerin işbaşına gelme sürecini hızlandırmıştır. Latin Amerika, Asya ve Ortadoğu'nun birçok ülkesinde 80'li yıllar, aynı zamanda faşist rejimlerin tırmanışa geçtiği yıllar oldu. Türkiye, bunun en somut örnekleri arasında yakından tanıdığımız bir gelişme olarak hatırlanabilir.

Birçok alanda yeni diktatörlerin koltuklarını sağlamlaştırmakla uğraşan Reagan, aynı zamanda birçok koltuğun sallanması ile de karşı karşıya geldi. Soemoza, ardından İran Şah'ı ve benzerlerini peşpeşe kaybeden ABD, bu deneylerden çıkardığı derslerle, sallanan koltukları yeni destek manevraları geliştirmeye başladı. Bu uygulamalar, aynı zamanda bir emniyet sübabı görevini de görmekteydi.

Marcos'un diktatörlüğü erken sallanmaya başladı. ABD, artık burada işlerin iyileşmediğini iyiden iyileşen anlamaktaydı. Bunun üzerine uzun bir ABD sürgünü yaşamından sonra, CIA'da önemli çalışmalar yapmış ve 1954'de HUK-BALAHAP hareketinin liderlerinden 2. Tascu'un teslim olma görüşmelerine katılmış olan Benigno Aquino'yu, yeniden Filipin'e gönderdi. Aquino, yeniden Filipin'e dönecek; fakat daha uyaaktan inermes bir suikastle öldürülecektir. Bu olay, Marcos için sonun başlangıcı olacak, artan halk muhalefeti karşısında, bizzat Reagan tarafından giderek daha fazla yalnızlığa itilecektir. Aquino suikastinin kamuoyuna bilinmeyen birçok yönleri kuşkusuz karanlıkta kalmıştır. Ama ABD'nin emniyet sübabı oluşturma planı tutmuş ve Marcos'a karşı halktan da belli bir destek alan muhalefetin oluşmasını sağlamıştır.

Filipin Komünist Partisi önderliğindeki NPA gerillalarının 15 000'i aşkın bir askeri gücü bulunmakta ve bunlar ülkenin 1/5'ini denetim altında tutmaktadır. Bu durum ABD'yi çok tedirgin eden bir konumu ortaya çıkarmaktadır. Hatta, ABD'li askeri uzmanlar, NPA'nın bu şekilde gücünü devam ettirmesi karşısında 1989 ya da 1990'larda ülkenin gerillaların eline geçeceğini söylemekte ve yeterli tedbirlerin alınmasını istemektedirler. Son yıllarda NPA'nın faaliyetleri daha da yoğunlaştığı gözlenmektedir.

Filipin'i tümden kaybetmektense, halkın büyük nefretini kazanan ve bu konumıyla oldukça da yıpranan, artık iyice yaşlanmış bulunan Marcos'u gözden çıkarmaya karar veren ABD; bayan Aquino'ya açık çek vererek iktidarın yolunu açmaya başladı. Böylece bir yandan halkın gerilla mücadelesine daha fazla

kayması engellenmek; diğer yandan ise Marcos'a duyulan tepki muhalefete büyük bir sevgiyeye dönüştürülmek isteniyordu. Bu nedenledir ki, Bayan Aquino büyük bir cesaretle, eski bir muhalifin karısı olarak Marcos'a karşı adaylığını koyabildi. Eskiden beri Marcos'la yıldızlı barışmayan bir lider olarak, halkın daha fazla ilgisini görme şansına sahiptir.

Nitekim saati gelip çatığında, Marcos, 1965'lerden bu yana sürdürdüğü 20 yıllık saltanatının son bulduğunu iyiden iyileşen anlamaya başladı. O da tıpkı Baby Doc (Duvalier)'un Haiti'yi terketmesi gibi, artık efendisi tarafından gözden çıkarılması bir uşak olarak Filipin'i terketti. Ama efendileri yaptığı hizmetlerden dolayı onu da unutmayacak ve yeni bir yurt edinmesine kolaylık göstereceklerdi.

Haiti'de Duvalier'in, Filipin'de Marcos'un böyle peşpeşe yerlerini daha ılımlı gözükken yönetimlere bırakmaları, aynı zamanda Reagan'ın şiddet yöntemiyle halk muhalefeti ezmeye taktiğinin de tutmayacağına bir kanıtını oluşturmaktadır. Bu son iki örnekle daha iyi kanıtlanan bu iflas, emperyalizmin çıkmazının aşılabilirliğini de ortaya koymaktadır. İster ılımlı-sosyal-demokrat, ister faşist yönetimler olsun, gelişen halk muhalefeti karşısında hiçbir iktidar tutunamaz.

#### FİLİPİNLER VE BAYAN AQUINO'NUN GELECEĞİ

Bayan Aquino, zaten önemli oranda yıpranmış olan Marcos'u alaşağı etmeyi başardı. Fakat, Filipin'in ağır sorunları altından kalkmayı ne oranda başaracaktır? Bunu önmüzdeki günler daha açık gösterecektir; ancak Filipin'de NPA gerillalarının verdiği mücadelenin gelişimini sürdüreceği ve kısa sürede sorunların altında boğulan hükümetin geçmişten fazla bir farkı olmadığını açığa çıkarttığı halkın tepkisinin daha da artacağı şimdiden görülebilir ilki belirtiler arasında sayılabilir. ABD, kartını, bu kez Marcos'a değil, Bayan Aquino'ya oynadı. Yeni kartın neler ortaya çıkaracağı ise önmüzdeki günlerde daha da açığa kavuşacaktır.

Bayan Aquino, ilk elde FKP'nin ve NPA'nın ileri gelen önderleri olmak üzere, tüm siyasi tutuklulara serbest bıraktı. Bu tehlikeli bir girişim olarak nitelense de, Bayan Aquino'nun Marcos'tan farkını kanıtlamak için buna ihtiyacı vardı. Diğer yandan NPA ile görüşme yürüterek silahların bırakılmasını sağlamaya çalışan Bayan Aquino, meclisi feshederek yeni bir anayasa oluşturma çalışmalarını yürüttüklerini açıkladı. Marcos döneminin birçok yetkilisinin halen devlet kademelerinde etkin olması, yapılan değişikliğin sadece, yıpranan diktatörün gitmesi ve yerine daha uzun bir gelecek vaad eden bir devlet başkanının gelmesi olduğunu açığa çıkarmaktadır.

Bayan Aquino, NPA gerillaları ile barış sağlama görüşmelerini yürüttüğü bir esnada; ülkenin birçok alanında askeri birliklere karşı yoğunlaşan eylemlere tanık olundu. Bu aynı zamanda, silahların bırakılmayacağına kanıtı da olmaktadır. Her ne kadar NPA lideri ile görüşmeler yürütülmekte idiyse de, şimdiki kadar herhangi bir sonucun alınmaması, sonucun ne olacağı konusunda kesin bir şey belirtme durumunu ortadan kaldırmaktadır. Ama ülkenin önemli birçok adamsında denetimi ellerinde bulunan NPA gerillalarının, bu etkinlikleri daha da arttırmak istedikleri görülmektedir. Bunu nasıl sağlayacakları ve çatışmanın neler ortaya çıkaracağı konusunda şimdiden kesin bir şey söylemek mümkün görülmemekle birlikte, önemli bir güce sahip olan NPA'nın bu gücünü koruması ve taktik usta-

larla geliştirmesi, zafer elde etmelerine yolaçacaktır.

Mevcut ortamda ne kadar iktidarda kalacağı ve ne derece başarılı olacağı şimdiden kestirilemeyen Bayan Aquino'nun geleceğini önmüzdeki günler daha da açığa çıkaracaktır. Birçok sorun şimdiden çözümsüzlüğünü dayatmış durumdadır. Bunların üstesinden nasıl gelinecek ve iktidar nasıl korunacaktır? Bu, Bayan Aquino'nun önünde önemli bir sorun olarak durmaktadır. Marcos'un gidisi öfkeli kitleleri bir ölçüde durdurdu. Ama, şimdiki diktatör yeniden iki ekonomik sorunlar üzerinde toplanacaktır. İşte, ekonomik sorunlar, Bayan Corazon Aquino'nun geleceğini de belirleyecektir. Ekonomik bunalımın atlantılması öyle kolay görünme-



Corazon Aquino

mektedir. Hatta, daha da ağırlaşması kaçınılmaz olacaktır. Bu noktada, bu kez yeni hükümete karşı öfkeli kitlelerin sokağa dökülmesi gerçekleşecektir. Şimdilik herhangi bir hareketlilik yaşanmasa da, önmüzdeki dönemde de bunun böyle süreceği anlamına gelmez. Marcos yanlılarının yeniden hareket geçmeleri ve NPA'nın mücadelesi; Filipinler'de çatışmaların şiddetlenmesini göstermektedir. Ama Filipin'in geleceğinde söz sahibi olacak güçler, bu çatışma içinde fazlasıyla yer alacaklardır. Denilebilir ki, Filipin'in geleceğini belirleyecek olan gelişme FKP önderliğindeki NPA gerillalarının yürüttüğü mücadele ve buna karşı hükümetin izleyeceği politkadır. İşte bu iki karşıt güç, Filipin gemisinin rotasını belirleyecektir. Bilinen denizde kaptanlığı ve pusula kullanmayı iyi beceren, geminin yönetimini de eline alabilecek ve ülkenin yönetiminde söz sahibi olacaktır.

#### FİLİPİN DENEYİNDEN KENDİMİZ İÇİN BİRKAÇ DERS

Filipin ve Haiti örnekleri, bugün Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan birçok olayın aydınlatılmasına da ışık tutmaktadır. Cunta ve ANAP'ın önemli oranda yıpranması ve Kürdistan'da yükselen silahlı direnişin engellenmede büyük bir beceriksizlik örneği sergilemesi, ekonomik bunalım aşamaması gibi nedenler; burada da bir emniyet sübabına ihtiyaç hissettirmektedir. Yıpranan Marcos'a karşı nasıl ki, Bayan Aquino ve birleşik muhalefet çıkarılmıştı, Türkiye'de de Erdal İnönü önderliğinde HP ve SODEP birleştirilerek yeni bir alternatif olarak şekillendirilmeye çalışılmakta ve yıpranan diktatörlüğün yerini alacak bir muhalefet haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bunun için de SHP'ye birçok rol yüklenmekte ve sözde demokrasi ve insan hakları savunucusu gibi ortaya atılmaktadır. Üstelik Avrupalara kadar çıkarılarak, emperyalizmin onayından da geçirilmeye çalışılmaktadır.

Yine nasıl ki Bayan Aquino komünistlerle görüşüp, onları ikti-

darının yedeğine almaya çalışıyorsa, SHP de "TKP"den "demokrasi" mücadelesinde tam destek olarak bu rolünü sürdürme çabası içerisinde girmektedir. NPA gerillaları teslimiyete karşı bir çok yerde yeni eylemlerle karşılık verirken, SHP yedeğine çoktan giren "TKP" peşpeşe tam destek muhtıraları sunarak adeta hizmette kusur etmediğini kanıtlamaya çalışmaktadır.

Tüm bu gelişmeler emperyalizmin devrimci hareketleri tasfiye etme ve direnişi boğma planlarını bir ölçüde düşündürmüştür. Türkiye'de 1988'ler için hazırlanan SHP alternatifi, başta "TKP" olmak üzere tasfiyeci solla birlikte fakat silahlı direnişin karşısında ortak bir cephe oluşturup yıpranan diktatörün yerine geçme çabısını hazır kıta



Marcos

bekliyor.

Filipin örneği, bir geçişin Türkiye için de 1988'lere göre hazırlandığı gerçeği SHP'nin son faaliyetleriyle daha da açığa çıkarttı. Bugün bu planın gelişimini hızlandırmaya çalışmaktadırlar. Cuntanın önemli oranda işleme kılınmış bir dönemde SHP'ye "yürü ya kulum" denileceği açıktır. Ama işlerin Filipinler'deki gibi kolay gitmeyeceğini hemen belirtelim. ABD emperyalizmi, Haiti ve Filipinler'de emniyet sübabı olarak hazırladığı işbirliklerini yönetime getirmekte fazla zorlanmadı. Duvalier'i (Baby Doc) Haiti'den, Marcos'u da Filipinler'den ayırmak zorunda bırakarak, yerlerine yeni işbirliklerini atadı. ABD, tüm bu değişiklikleri yaparken, karşısında öyle planlarını işleme kılacak gücü bulamadı. Bu nedenden dolayı planlarını kolaylıkla uygulayabildi. Bu değişiklikler, şimdilik sancısız görünmektedir. Ama bu işbirlikçi rejimlerin işleme kılınması ortaya çıkarttığı, halkın dinnmiş gibi görünen öfkesinin yeniden kabarcacağı açık bir gerçektir.

ABD emperyalizmi aynı ustalığı Türkiye'de de göstermek istemektedir. Bu nedenle, 12 Eylül faşist rejiminde birçok değişiklikleri ortaya çıkarmaktadır. Bir yandan SHP kurdurulmuşken, eski siyasiler üzerindeki konuşma yasağı da kaldırılmakta ve MDP-Yazar ortaklığıyla yeni bir oluşuma gidilmekte; diğer yandan ise DSP eliyle tasfiyeci sol'a çağrılar yapılmakta ve sosyalist parti kurulması girişimlerine onay verilmektedir. Tüm oluşumlar, yıpranan ANAP iktidarının yerine, kitlelerin hedefini şaşıratan bir yönetimi işbaşına getirmek ve Türk burjuvazisinin egemenliğinin devamını sağlamak için geliştirilmektedir. ABD emperyalizmi birçok alanda başına gelen ve aleyhine sonuçlanan olayları yeniden yaşamak istemektedir. Bunun için de kendisine sahip yeni-sömürge yönetimlerini sık sık değiştirmekte, yıpranan bir uşağın yerine bir diğeri geçirmeye çalışmaktadır. Son Filipin ve Haiti'de yaşananlar bu politikanın son iki örneği olarak değerlendirilebilir.

Askeri-faşist karmalı yönetimlerle liberal yönetimlerin yer değiştiri-

diği yeni-sömürgeci; diktatörlerin yıpranmasıyla yerine liberal yönetimler; liberal yönetimlerin işleme kılınması karşısında ise yerine sivil veya genellikle olduğu gibi, askeri-faşist yönetimler işbaşına getirilmektedir. Bu politika yeni olmadığı gibi, II. dünya savaşı sonrasında da buna uygulanmaktadır. Böylece emperyalizm bu yolla egemenliğini sürdürmek istemektedir.

Bugün Türkiye'de de hazırlanmak istenen, böylesi bir nöbet değişikliğidir. Bilindiği gibi, 12 Eylül 1980'de sivil liberal yönetim, askeri-faşist bir yönetimle değiştirilmiştir. Bugün ise, faşist rejimin yıpranması karşısında, ABD emperyalizminin onayıyla da sosyal-demokrat bir muhalefet hazırlanmaktadır. "Demokrasiye geçiş" manevraları olarak lanse edilmek istenen sözcükler; işte böylesi bir değişikliğin hazırlıklarıdır. 12 Eylül darbesine yolağan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiydi. Bugün yine rejime değişiklikler yaşatan ve böylesi bir muhalefetin hazırlanmasına zorlayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiydi. O halde, Türk sömürgeciliği ve efendileri emperyalistler, rejimin kaderini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesine ve durumuna göre tayin etmektedirler.

12 Eylül faşist cuntasının işbaşına getirmeye emperyalizm fazla zorlanmadı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini hazırlıksız yakaladığından, faşist rejimi başa geçirmede fazla güçlüklerle karşılaşmadı. Bugün rejime yeni bir değişiklik yaşatmak istiyorlar. Bu değişikliğin tutup tutmaması, yine Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketinin durumu bağlıdır. Ancak Türkiye'de direniş güçlerinin henüz zayıf olmaları ve sol'un önemli bir tasfiyeciliği yaşamaması dikkate alınırsa, bu gelişmeyi belirleyecek tek gücün Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olduğu görülecektir. Zaten 12 Eylül faşist rejimini sözcüklerle değişiklikleri Kürdistan'da yükselen silahlı direniş mücadelesi karşısında yaşadığı açıktır. SHP ve benzerlerinin "Sol Birlik" ile birlikte 1988 seçimlerine ortak liste olarak, Kürdistan'daki silahlı direniş mücadelesinin ezilmesi temelinde hazırlanmalarına onay verilmemesi bundandır.

Filipin ve Haiti'de bu nöbet değişiklikleri yaşam olanağı bulabildi. Fakat 1987-88'lerde gücü bir aşamaya ulaştıkları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında, Türkiye'de aynı planın yaşam olanağı bulunması mümkün değildir. ABD emperyalizmi ve faşist rejim, bu nöbet değişikliğini uygulamak isteyeceklerdir. Ancak güçlü bir direniş hareketi karşısında, kitleler, SHP vb. partilerin "demokrasi" maceralarının gerçek yüzünü görmekte gecikmeyeceklerdir. Filipin komünistleri Bayan Aquino ile görüşmelerde bulundular; ama uzlaşma henüz sağlanmıştır değildir. Tam tersine, NPA'nın gerilla eylemleri varlığını devam ettiriyor. Türkiye'de ise, "Sol Birlik" ile bir mütareke cemiyetine de kavuşan "TKP" daha da hızlı hareket etmekte, SHP'ye "demokrasi" macerasında tam destek sunmakta gecikmemektedir.

Tüm bu gelişmeler karşısında, daha uyanık ve güçlü bir politikanın yürütülmesi gerektiği açıktır. Sahte "demokrasi" çağrılarının gerçek anlamının, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ezilmesi olduğu kavranmak zorundadır. Ve bugün tasfiyeci sol bu politikanın en yavaş savunucuları arasındadır. Bu çok yönlü saldırılara rağmen, Filipin ve Haiti'de başarı ile uygulanan nöbet değişikliğinin Türkiye ve Kürdistan'da yaşam olanağı bulunması mümkündür.



## VII- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

## YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI! FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİ YIKMAK İÇİN DAHA SIKI BİRLEŞELİM VE DAHA ETKİN SAVAŞALIM!

Ağır kış koşullarına rağmen, faşist Türk sömürgeçiliğine karşı devrimci eylemlerimiz sürüyor. Birbuçuk yıldan beri Kürdistan'ın her tarafında etkin olarak yürüttüğümüz devrimci savaş, faşist-sömürgeci rejimi dönüşü olmayan bir çöküşün içine sokmuş bulunuyor. Kürdistan sahnında her gün gürleyen devrimci silah sesleri, faşist-sömürgeci canilerin ve uşaklarının beynine bir balyoz gibi iniyor. Devrimci eylemlerimiz, faşist-sömürgeci düşmanın barbarca saldırılarını geri püskürtüyor, sonuçsuz bırakıyor. Düşmanın alçakça komplo ve oyunlarını bir bir bozuyor. Ve kazanılan her zafer, ulusal kurtuluş devriminin pratik egemenliğini müjdeliyor; Kürdistan halkı için düşmana karşı savaşta özgür yaşama süreci başlamış bulunuyor.

Bu süreçte gerçekleştirdiğimiz devrimci eylemlerden bazıları şunlardır:

1- 14 Temmuz 1985 geces, Karakoçan merkezinde polis karakoluna saldırılmış, en az 7 polis öldürülmüş veya yaralanmıştır.

2- 23 Temmuz 1985 günü, Genç-Suveren Köyü karakoluna devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından bir baskın düzenlenmiştir. Silah ve roketlerle yapılan baskında en az 3 asker öldürülmüş, çok sayıda asker de yaralanmıştır.

3- 8 Temmuz 1985 günü, kurtuluş kuvvetleri tarafından Mardin-Ömerli karayolu üzerinde kurulan pusuya düşmanın bir askeri aracı düşürülmüş, yapılan saldırıda 1 asker öldürülmüş, 1 assubay da yaralanmıştır.

4- 14 Temmuz 1985 günü, Midyat merkezine giren devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından 2 asker öldürülmüş, polis karakoluna ve alay nizaminesine roket atılmış, PKK-ERNK ve HRK bildirileri dağıtılarak gösteri yapılmıştır.

5- 23 Temmuz 1985 günü, kurtuluş kuvvetleri tarafından Ömerli merkezine bir baskın düzenlenmiştir. Eylemde, bölük düzeyindeki askeri karakola saldırılarak 4 asker öldürülmüş, sömürgeci yönetim binası bombalanmış, Atatürk'ün büstü kırılarak önündeki nöbetçi asker vurulmuş, bildiriler dağıtılmış, afişler asılmış, katılan geniş kitlelerle bir gösteri yapılmıştır.

6- 21 Temmuz 1985 günü, Ömerli'nin kırsal kesiminde, faşist ordu birlikleriyle devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında silahlı çarpışma olmuş, çok sayıda yaralı veren faşist ordu birlikleri tarafından olay yeri yakınında yaprak kesen bir köylü başarısızlıklarını gizlemek için vahşice katledilmiştir, ardından da "bir terörist ölü yakaladık" diye yalan açıklama yapılmıştır. Kürdistan'daki düşman vahşetinin ve aczinin durumu budur.

7- 11 Ağustos 1985 günü, Nazimie-Dokuzkaya Köyünde Dursun İnce adlı ajan-muhbir, devrimci kuvvetler tarafından cezalandırılmıştır.

8- 14 Ağustos 1985 günü, Dersim-Reşnek Köyü muhtarı, ajan-muhbir Kamer Yıldız kurtuluş kuvvetleri tarafından vurulmuştur.

9- 18 Ağustos 1985 günü, devrimci güçler tarafından, Ovacık-Ağaçpınar Köyü muhtarı, ajan-muhbir Nuri Gül öldürülmüştür. Bu kişi, faşist ordu birlikleriyle operasyona katılanların en gayretlilerindenidir.

10- 26 Ağustos 1985 günü, Ovacık-Gendan Köyünde, halk düşmanı, ihbarcı Ali Taş, kurtuluş güçlerince cezalandırılmıştır.

11- 28 Ağustos 1985 günü, devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından, Mazgirt-Pulan Köyü muhtarı ajan-muhbir Hasan Çelikdemir cezalandırılmıştır.

12- 18 Ağustos 1985 günü, Diyarbakır-Piran'ın dağlık kesiminde, faşist ordu birlikleriyle devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında meydana gelen silahlı çarpışmada 2 asker öldürülmüş veya yaralanmıştır.

13- 23 Ağustos 1985 günü, Midyat-Kerboran-Baskıl Köyüne, devrimci kuvvetler tarafından baskın yapılmış, 3 ajan-milis çete mensubu öldürülmüştür. Halk tarafından zılgıtlarla kutlanan bu eylemde öldürülenler, 5 Mart günü Mehmet yoldaşı ihbar etmiş, şehit edilmesine neden olmuşlardır.

14- 24 Ağustos 1985 günü, Derik kasaba merkezine giren devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından, bir operasyon ekibi taranıp 1 polis ile 1 bekleçi yaralanmış, ajan-çete Abdullaye Kazkazok'un evi bombalanıp kendisi ve oğlu ağır yaralanmış, PKK, ERNK, HRK bildirileri dağıtılmış, afişler asılmış, eyleme katılan geniş halk kitleleriyle birlikte uzun süre gösteri yapılmıştır.

15- 31 Ağustos 1985 günü, Derik-Xanika Köyü muhtarı, halk düşmanı ve ajan Piro Süer, devrimci kuvvetler tarafından ölümlü cezalandırılmıştır.

16- 3 Eylül 1985 günü, bir birliğimiz tarafından, Dersim-Harçık Köyünde, 12 Eylül döneminin en gayretli ajanı olan Ali Merkit ölümlü cezalandırılmıştır. Diyarbakır zindanında ihanetin ve uşaklığın başını çeken Yıldırım Merkit'in babası olan bu şahıs, aynı faaliyeti dışarıda sürdürüyor, oğlunun dışardaki temsilciliğini yapıyor. Belli ki Kürdistan'da işlenen hic bir suç cezazı kalıyacak!

17- 11 Eylül 1985 günü, Kiği-Yedisu nahiyesinde Mehmet Yazıcı adlı ajan muhbir, devrimci kuvvetler tarafından vurulmuştur.

18- 11 Eylül 1985 günü, devrimci kuvvetler tarafından Nusaybin-Atxe Köyündeki şantiye deposu bombalanmıştır.

19- 18 Eylül 1985 günü, Midyat'ın dağlık kesiminde, faşist ordu birlikleri ile devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında meydana gelen silahlı çarpışmada 1 asker öldürülmüş, ajan-muhbir "vatandaş" da başından yediği kurşunla konuşamaz olmuştur. Olayın etkisiyle çılgına dönen düşman birlikleri, vahşi hayvanlar gibi halka saldırmış, Xelil isimli bir köylü genci, işkence ederek katledip, "bir terörist öldürdükleri" yalanını çevreye yaymaya çalışmıştır.

20- 2 Ekim 1985 günü, Karlova-Riçik Köyü muhtarının evi devrimci güçler tarafından bombalanıp tahrip edilmiştir. Bu kişi, Sınan ve Süleyman yoldaşları ihbar ederek şehit düşmelerine neden olmuştur.

21- 30 Ekim 1985 günü, devrimci kurtuluş güçleri tarafından, Dersim çıkışı karayoluna kurulan bir pusuya düşürülen üç polis aracına saldırılmış, eylemde en az 9 polis öldürülmüş, 8 polis de yaralanmıştır. Faşist sömürgeciler bir gün sokağa çıkma yasağı uygulayarak olayı kitlelerden gizlemeye çalışmışlardır.

22- 1 Kasım 1985 günü, Şırnak-Dehroban Köyündeki ajan-milis çete, devrimci kuvvetler tarafından teslim alınarak silahsızlandırılmıştır. Eylemde, 4 adet G-1 piyade tüfeği, 5 adet mavzer piyade tüfeği, bunlara ait 16 şarjör, 900 adet mermi kamulaştırılmış, köylülerle üç saat süren bir toplantı yapıldıktan sonra, bir daha suç işlemeyeceklerine söz vermeleri üzerine çeteler serbest bırakılmıştır.

23- 2 Kasım 1985 günü, Şırnak-Ceme Mezin Köyünde ajan-muhbir Osman Sevim ile oğlu, kurtuluş kuvvetleri tarafından cezalandırılmış ve silahları kamulaştırılmıştır. Bu kişiler, daha önce Sertaç ve Saadet yoldaşları ihbar ederek şehit düşmelerine neden olmuşlardır.

24- 4 Kasım 1985 günü, devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından, Kiği kasaba merkezine yapılan baskında, düşman bölüğüne saldırılarak çok sayıda asker öldürülmüş ve yaralanmış, cezaevine saldırlarak nöbetçi 2 asker öldürülüp silahları alınmış, halka hitaben konuşmalar yapılmış, bildiri dağıtılıp pankartlar asılmıştır.

25- 19 Kasım 1985 günü, Xabur ırmağı boyunda, faşist ordu birlikleriyle yurtsever halk güçleri arasında meydana gelen çarpışmada 1 asker öldürülmüş, çok sayıda asker de yaralanmıştır. Olayda kahraman bir savaşçı köylü şehit düşmüştür.

26- 4 Aralık 1985 günü, Hani-Feinter Köyünde Hamo isimli bir ajan-muhbir cezalandırılmıştır.

27- 12 Aralık 1985 günü, Cizre-Şax Köyünde, devrimci güçlerle düşman kuvvetleri arasında meydana gelen çarpışmada, yiğit savaşçımız İbrahim yoldaş, kahramanca savaşarak şehit düşmüştür.

28- 14 Aralık 1985 geces, Eruh-Zeve Köyünde, devrimci kuvvetler tarafından 2 ajan-milis çete öldürülmüş, 3'ü de yaralanmıştır.

29- 15 Ağustos 1985 günü, Bitlis-Baykan arasındaki Destumie karakoluna devrimci kuvvetler tarafından bir saldırı yapılmış, birçok asker yaralanarak düşmana zayıfta verdirilmiştir.

30- 16 Eylül 1985 geces, Silvan merkezinde bir askeri devriyeye karşı kurtuluş kuvvetlerinin gerçekleştirdiği saldırıda 2 asker öldürülmüş, 1 asker de yaralanmıştır.

31- 3 Eylül 1985 günü, Kozluk-Çurdo Köyü çevresinde, bir ajan-milis çete grubuna devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından bir saldırı yapılmış, eylemde Vezir adındaki bir çete mensubu ağır olarak yaralanmıştır. Bu grup, daha önce bir birliğimize başarısız bir pusuyu kurmuştu.

32- 29 Ağustos 1985 günü, devrimci kuvvetler tarafından, Bitlis yolu üzerindeki Avake lokantasında elli kişiden fazla bir topluluğu katıldığı bir toplantı ve gösteri yapılmıştır.

33- 22 Eylül 1985 geces, Bitlis yakınındaki Duxane karakoluna devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından bir saldırı yapılmış, eylemde karakola hasar verilmemiş, bir askeri araç tahrip edilmiş, çok sayıda asker yaralanmış ve askerlere hitap eden ve savaktan kaçmalarını isteyen bir duyuru asılmıştır.

34- 27 Eylül 1985 günü, Bitlis-Şeyh Cuma vadisinde yol yapımında kullanılan bir kompresör devrimci kuvvetler tarafından yakılmıştır. Bu yol ormana açılmakta ve buna dayanarak orman tümen kesilmeye çalışılmaktadır.

35- 22 Kasım 1985 akşamı, Uludere-Seygirik Köyü taburunun subay lojmanı, devrimci kuvvetler tarafından kurşunlanmış, eylemde bir subay yaralanmıştır. Ayrıca köye devrimci afiş ve pul yapılmıştır.

36- Faşist sömürgeçiliğe karşı devrimci savaşımız her gün daha da güçlenerek sürmektedir. Kış ayları içinde Dersim, İdil, Cizre, Şırnak, Uludere vb. alanlarda sonuçlarını henüz kesin olarak öğrenemediğimiz bir dizi silahlı çarpışma olmuştur. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşı, önümüzdeki aylarda daha da yaygınlaşarak güçlenecektir.

Faşist-sömürgeçiliğe karşı birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da yürüttüğümüz aktif devrimci savaş, daha şimdiden, geleceği belirleyecek düzeyde çok önemli sonuçlar ortaya

çıkarmış bulunmaktadır. Askeri-faşist diktatörlüğün çarpık ve zayıf örgütlenmesine yol açmış, onun gerçek yüzünü açığa çıkarmış, yarattığı devrimci gelişmeler ve vurduğu etkin darbelerle faşist-sömürgeçiliği hızlı bir çöküşün içine sokmuştur. Bugün 12 Eylül rejimi ve onunla birlikte Kürdistan'daki Türk sömürgeci egemenliği, hızla bir dağılma, parçalanma ve yıkım sürecini yaşamaktadır.

Faşist Türk ordusuna birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da vurduğumuz ağır darbeler, onu, daha şimdiden savaşı yürütemez, savaşa dayanamaz, korku ve panik içinde derin bir çöküşü ve dağılmaı yaşaması bir güç durumuna sokmuş; onun ne kadar kof, keskin sözler arkasına gizlenen pis kokulu bir çürümüşlük, burjuva düzeni korumaya gücü yetmeyen sahte bir enkaz olduğuna herkes açıkça göstermiştir. Bugün, Türk ordusu, istikrarlı ve egemen bir silahlı kuvvet değildir artık. Tersine, egemenim dediği alanda başka bir orduyla, devrimci gerilla kuvvetleriyle iç içe yaşamak ve savaşmak zorunda kalmış, bunu kabul etmiş, daha şimdiden egemenliğini belli oranda kaybetmiş, gerileye ve yıkılan bir güçtür. Türkiye ve onun gibi ülkeler için, bu durum, çok önemli bir olaydır. Bu, mevcut rejimin pratikte yıkılmaya ve yerine başka bir egemenliğin kurulmaya başlanması demektir. Esas olarak ordu tarafından yönetilen rejimlerde durum budur.

Faşist ordunun savaşı yürütemez hale gelmesi, onun kof bir enkaz olduğunun açığa çıkması bulunması, Türk burjuva egemenliği, faşist Türk rejimi açısından çok ciddi bir olaydır. Zira o, içte ve dışta tüm politikalarını ordusuna dayanarak, onu pazarlayarak, onun görüntüsüne dayanan tehdit ve şantajla karşılarını korkutmaya çalışarak uygulamaktadır. Ama şimdi, "takke düşmüş kel görünmüştür". Kürdistan'da birbuçuk yıldan beri sürdürülen ve sürekli gelişme kateden aktif devrimci savaş, faşist ordunun nemanem bir güç olduğunu açığa çıkarmıştır. Onun, güvenle dayanılmaz, fazla para etmez, tehdit ve şantajdan başka bir şey yapamaz bir korkuluk olduğuna herkes göstermiştir. Bu durum, esas olarak onun gücüne dayanarak yaşamını sürdüren ve sorunlarını "çözen" Türk burjuva egemenliği için dönüşü ve çaresi olmayan ciddi bir yıkım durumudur; faşist-askeri rejimin iç ve dış politikalarının işlemesine yol açmaktadır.

Faşist-askeri diktatörlüğün dış politikası bugün işlemez hale gelmiş, iflas etmiştir. 12 Eylül darbesi ardından bu rejime Ortadoğu'da atfedilen ve kendisine de kabul gören "liderlik rolü", bugün artçılığı da aşmış bir yalmızlık haline gelmiştir. 12 Eylül rejimi, üstlendiği bu rolü, esas olarak faşist ordunun gücüne dayanarak, "görkemli" tabikatları, sınırlı manevraları, Kürdistan'ın diğer parçalarına yönelik işgal hareketleri vb. şeylerle gözdağı verip bölge devletlerini korkutmaya çalışarak oynamak istemiş ve başarılı olacağına sanmıştır. Başlangıçta epeyce etkili olan bu oyun, bugün, Kürdistan'da süren devrimci savaşın ordunun enkaz halini açığa çıkarmasıyla artık oynamaz olmuştur. Belli ki gerçek savaş tabikatlardaki gibi kolay olmamaktadır, hayali düşman karşısındaki görkemlilik, gerçek düşmanla karşılaşınca korku ve panik olabilmektedir. Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş karşısında acz içine düşen Türk ordusunun bölge devletleri üzerindeki etkisi iyice zayıflamıştır. Bölgenin çeşitli ülkeleri, bu durumdan dolayı, faşist Türk devletini artık ciddiye almaz olmuştur. Faşist Türk rejimi, bölgede liderlik rolü oynamak bir yana, neredeyse politik arenaya girememekle yüzüzedir, önemli oranda yalmızlık, tecritlik ve karşı politikalar tarafından kuşatılmışlık durumunda yaşamaktadır. Kendisini "dünyayı fetheden aslan" konumunda göstermiş olan Türk ordusunun bu çürümüş halini gören Avrupalı dostları, ona fazla güvenemeyi ve ihtiyatlı yaklaşmayı esas alırken, Amerikalı dostları da fiyatını daha az indirmeyi uygun görmekte. Askeri-faşist rejimin sivil maskelerinin de dünyaca kabul görmemesi ve dünyadan tecrit olması olayı hızla geliştirmektedir.

İçteki durum, faşist-sömürgeci düzen açısından, dıştakin-den daha da kötüdür. Kürdistan'da yürüttüğümüz faşist-sömürgeci savaş, rejim için çok ağır bir yük olmuş, büyük sorunlar ortaya çıkarmıştır. Bünyesinde derin bunalımlar taşıyan Türkiye ekonomisine, bir de yaygın bir savaşın büyük yükü binince, ortaya tam bir çöküş ve işlemezlilik çıkmıştır. Toplum yaşamını derinden etkileyen bu durum, sosyal sorunların daha da artmasına, çürümenin hızlanmasına ve sosyal gelişmelerin derinlik ve keskinlik kazanmasına yol açmıştır. Elbetteki ekonomik ve sosyal yapıdaki bu durum, kendisini siyasal yapıda da derhal duyurmakta, siyasal istikrarsızlığı ve farklı kesimler arasındaki siyasal mücadeleyi hızla geliştirmektedir.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaştan yediği darbeler, başarısızlığı ve bir anlamda yenilgisi, faşist ordunun, içteki güvencilirliğini sarsmış, kofluğunu ve faşist niteliğini gözler önüne sermiş, dokunulmazlığını ortadan kaldırmıştır. Ordu politikasını içine, hem de başarısızlıklarla dolu olarak, hücrelerine kadar girmiştir. Düzenin en son ve en büyük koruyucusu olarak görülen ordunun, bu kadar sürede savaşa dayanamaz, savaşı yürütemez, dağılma ve çöküşü yaşar hale gelmesi, büyük bir siyasal davanın küçük gerilla



düzeni içindeki savunucuları karşısında bile bu kadar erkenden düzeni koruyamaz bir duruma düşmesi, egemen güçler içinde büyük bir korku ve panik yaratmıştır. Bu durum, egemen güçler açısından varlık-yokluk, yaşamak-yıkılmak sorununu gündeme getirmiştir. Ve derhal, ciddi bir çöküşün yaşandığı görülerek, siyasal alanda askeri-faşist rejimin durumu, yönetimin ve yöneticilerin durumu tartışılır olmuştur.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş karşısında Türk ordusunun düzeni korumadaki başarısızlığı, çeşitli burjuva grupları arasındaki çelişkileri açığa çıkarmış, derinleşmiş, tartışılmalı ve mücadeleli hızlandırmıştır. Kendisini dokunulmaz, söz söylenmez olarak ortaya koyan faşist askeri klik, Kürdistan'daki başarısızlığı nedeniyle bu durumu kaybetmiş, önemli oranda eleştirilir ve kabul görmez bir duruma düşmüştür. Sivil ve askeri faşist klikler arasındaki çelişki artmış, birbirini dışlama mücadelesi ağırlıkla yürütülmüştür; çeşitli siyasal partiler "eski siyasiler", "yeni siyasiler" vb. arasındaki mücadele ağırlıkla büyümüştür. Faşist generaller tarafından Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ezmedikleri hissiyle alaşıp edilen Ecevitler, Demireler, Erbakanlar, Türkeşler, faşist ordunun ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısındaki başarısızlıklarından güç alarak, hem gölgeleriyle, hem de kendi asil varlıklarıyla politika sahnesine çıkmaya ve aynı etkene dayanarak, kendilerini suçlayanlara karşı mücadele etmeye başlamışlardır. Bütün bunlarla, burjuva siyasal yapı önemli bir hareketlilik ve mücadelelilik kazanmıştır. Mevcut yöneticilerin "Kürdistan tehlikesini" göstererek "ulusal birlik ve bütünlük" çağrılarını ve bu yoldaki tavizkar tutumları fazla para etmemektedir. Mücadele keskin gözükmemektedir. Evren'yle de, Özal'yla da mevcut yöneticilerin geleceği sallantıdadır. Faşist-sömürgeci rejim kendi içinde bile yeni değişikliklere gitme arayışı içinde görünmektedir ve yakın gelecekte bu tür gelişmeler hala yaşanacağı benzetilmektedir.

Askeri-faşist diktatörlük altında yaşanan derin ekonomik ve sosyal bunalım ortamında, Türkiye'de ve Kürdistan'da büyük bir toplumsal muhalefet oluşmuştur. Birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da yürüttüğümüz aktif devrimci savaş, kazanılan devrimci başarılar, faşist-askeri rejime vurduğumuz ağır darbeler bu muhalefetin kuvvetlendirmiş, bilinçlendirmiş, cesaretlendirmiş, güven vererek patlamaya hazır bir siyasal güç haline getirmiştir. Bugün, bu muhalefet, Kürdistan devrimci savaşından aldığı güçle, faşist-askeri rejime karşı kitle eylemliliği olarak ortaya çıkmaya başlamıştır. Askeri-faşist diktatörlüğün tüm vahşi baskılarına ve faşist sarı sendikacılığın alçakça aldatma çabalarına rağmen, işçi sınıfı, bugün grev yapmaya, büyük gösterilere girişmeye, burjuvaziye karşı mücadelesini grev, gösteri vb. eylem biçimleriyle yürütmeye yönelmektedir. Kürdistan köylüleri alan halinde devrimci savaşa katılmakta, vahşi baskı ve zulme karşı yiğitçe direnmekte, çeşitli protesto yürüyüşleri yapmaktadır. Gençlik, insanlıkta çıkarılmakla yüz yüze bırakılan kaynayan bir kazan gibidir. Diyarbakır'dan İstanbul'a kadar, özellikle faşist zindanlardaki insanlık dışı zulüm ve işkenceyi protesto eden, devrimci direniş destekleyen yürüyüşler, gösteriler, kitle ve basın toplantıları biçiminde kitle eylemleri yapılmaktadır. Orta kesimler, aydınlar vb. güçler, kendi üsluplarıyla yürüttükleri mücadelelerini geliştirmeye çalışmaktadırlar.

Faşist-sömürgeci rejime karşı oluşan geniş halk muhalefeti patlama noktasındadır. Egemen düzene karşı kitle eylemliliği başlamış bulunmaktadır. Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş, bu eylemliliği hızla geliştirecek, büyütecek, devrimci halk ayaklanmaları düzeyine yükseltecektir. Önümüzdeki dönem siyasal gelişmeler böyle olacaktır. Ne devrimcileri, ne de baskı altındaki halk kitlelerini böyle bir mücadeleden alıkoymaya kimsenin gücü yetmeyecektir. Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaşın gücünü göstericiliğinde, ona dayanarak, ondan güç alarak Kürdistan'ın ve Türkiye'nin halk muhalefeti, devrimci kitle eylemliliği haline alacak, siyasal ve silahlı ayaklanmalar biçiminde büyüyecek, her türlü engelleme girişimlerini yerle bir edecek, onurları bozacak, burjuvazinin yeni yeni hükümetler yaratma çabalarını sonuçsuz bırakacak, faşist-sömürgeci rejime vura vura kendi egemenliğini geliştirecek ve kesin zafer yolunda hızla ilerleyecektir. Önümüzdeki dönem siyasal gelişmelerini devrimci savaşımız ve onun etrafında birleşen halk kitlelerinin devrimci eylemliliği belirleyecektir.

Kendi gerçek durumlarını önceden bilenler, faşist-sömürgeci daha 15 Ağustos 1984 günü, Kürdistan'ın iki kasabasında gerçekleştirdiğimiz iki devrimci eylem ardından, bir yandan faşist ordunun tüm gücünü savaşa sürerken, öte yandan da Kürdistan'da yürüteceği savaş için bazı özel yasalar çıkaracaklarını, yani bazı onurlar tezgahlayacaklarını ilan etmişlerdi. Ve alalecele olarak, devrimci örgütü içinden çıkartmayı amaçlayan "pişmanlık yasası" ile, savaşı Kürdistanlaştırmayı amaçlayan "köy korucuları yasasını" çıkarılmışlardı. Bu durum, faşist ordunun parlak sözler karşısında gizlenmeye çalışılan gerçek durumunun en açık göstergesiydi ve ordunun gücüyle sonuç alabileceklerine kendilerinin de inanmadıklarını açıkça gösteriyordu.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş geliştikçe ve faşist orduya ağır darbeler vurup başarısız kıldıkça, faşist-sömürgecilik, bu iki oyuna dört elle sarılmış. "Pişmanlık yasası" üzerine şirler yazdırdı, türküler dizdirdi, bildiriler dağıttı, radyo ve TV programları yayınladı, çağrılar yaptırdı, umudunu ihanete bağlamış bir güc olarak kitlelere gelebilecek her şeyi yaptı. Fakat yaptığı her şey ardından daha kuvvetli bir devrimci darbe yiyince, yasası da kendisiyle birlikte yerlebir

olup gitti. Devrimciler, düşmanın bu oyunu karşısında devrim davasında daha sıkı birleştiler ve devrimci savaş geliştirmek için daha etkin savuştılar. "Köy korucuları" adındaki "uşaklık yasası"nın sonu da aynı oldu. Faşist-sömürgeci düşman, bir çırpıda her köye silah dağıtmayı ve Kürdistan köylülerini kendi ordusuna sipir etmeyi esas aldı. Fakat yurtsever köylüler bu uygulamaya karşı direndiler, silah almadılar, alanlar kullanmadılar, kullanmak isteyenleri aralarından tecrit ettiler; bütün bunlar, bu işte elebaşlık yapan bazıların devrimci kuvvetlerimiz tarafından cezalandırılmasıyla birleşince, düşman oyunları önemli oranda bozuldu. Daha şimdiden, bu biçimde insanları silahlandırma olayı düşmanın başına bela olur hale gelmeye başladı.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş, faşist orduyu savaşa dayanamaz hale getirip bir enkazı andırın haline açığa çıkarmış, bu iki oyunu önemli oranda işlemez kılınca ve devrimci kitle eylemliliğini ortaya çıkarmaya başlayınca, bugün, faşist-sömürgecilik, yeni oyunlar tezgahlamaya çalışmaktadır. Devrimci halk potansiyelini çürütmek, gerçek özünden boşaltmak, girmesi gereken doğru yoldan sapırmak ve kendi düzenine kanalizetmek istemektedir.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaşta bağıhik içinde devrimci kitle eylemliliğinin gelişmeye başladığı ve bu gelişmenin önümüzdeki dönemde esas siyasal gelişmesi olacağı şimdi belli olduğu bugün, sanki uyukdan uyanmış gibi bazıları ortaya çıkıyor, altı yıllık yaşamı sanki şimdi duyuyorlarmış gibi Bingöl, Diyarbakır ve Tunceli'de halka baskı yapıldığını, işkenceyle insanları öldürüldüğünü, zindanlarda ağır işkenceler yapıp tutukluların katledilmiş olduğunu söyleyerek, işçileri düzen sınırları içinde miting çağırarak sahte halk dostlukları ucuz kahramanlıkla sağlama çalışıyor. Piyasada "solcular", "sosyal demokratlar" çoğalıyor, "demokrasi havarileri" bir yarış halinde sürdürüyor, SHP, DSP, DHP gibi söze "sol" partiler birbirleriyle yarış halinde kurduruyor. Ancak, ne var ki, parlak ve yalan sözlerin ardında gizlenmeye çalışılan geçici herkes biliyor. Belli ki faşist şefin atadığı bu "solcular" eliyle halkın kurtuluş davasına karşı oyunlar oynanmak isteniyor. Bunların "faşizmin solu" olarak görevlendirilmiş olduğunu, emekçi halkın emeğinin, kanını satıcısı, iliginin sömürücüsü olduğunu, altı yıldır halka yapılan baskı ve işkenceyi "yasal" hale bulanlar getirmeye çalıştığını, bu faşistlerin "demokratlık" hiç bir ilişkilerini olmadığını, böyle sahteliklerle halkın devrimci potansiyelini faşist düzene kanalizetmek istediğini herkesin bilmesi gerekiyor.

Dahası da var. Bir de "faşizmin sonunun solu" var, tasfiyeciler sol var. Faşizmin bu alçakça oyunlarına Avrupalarda oturup gazete çıkararak, radyo ileten bu "sollar" da katılıyorlar. Halkı "kayıtsız şartsız SHP'yi desteklemeye", faşist Türk-İş yönetimini altında eylemler yapmaya çağırıyorlar. Altı yıldan beri yüzlerce ve binlerce devrimci militanı devrim davasından uzaklaştıran, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini tasfiye edebilmek için her türlü alçaklığı yapan, Kürdistan'daki her devrimci gelişmeye ve devrimci savaşa karşı çılncıca mücadele eden bulur, belli ki şimdi de devrimci kitle potansiyelini tasfiye etme ve faşist düzene bağlama görevini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Askeri-faşist diktatörlük, devrimci harekete ve devrimci gelişmeye karşı yeni oyunlar tezgahlamaya çalışıyor. "Solcu" maskesi takıldığı faşizmin bu soldan yamayıcı eliyle, ortaya çıkmaya başlayan devrimci kitle eylemliliğini yok etmek, devrimci halk potansiyelini bitirmek istiyor. Bu durum bile, faşist-sömürgeci rejimin ağır bir çöküşü yaşadığını, kendi esas kuruluşuyla, faşist-sömürgeci savaş yöntemiyle devrimci gelişmeyi durduramayacağını, kendi düzenini koruyamadığını açıkça gösteriyor.

Önümüzdeki dönemde, devrimci mücadele açısından durum çok önemlidir. Faşist-sömürgecilik, savaşa başlamadığını, bu tür oyunlarla başarmak isteyecektir. Devrimci kitle potansiyelini bitirebilmek ve devrimci harekete bile bir biçimde zayıf düşürebilmek için sahte solculuğu daha çok geliştirmeye, tasfiyecilerle devrimci harekete karşı daha çok saldırıya çalışacaktır. Bu duruma karşı devrimci hareketin çok daha uyanık olması ve çok daha etkin savaşması gerekmektedir.

Kaldı ki faşizmin bütün bu çabaları boşunadır. Altı yıldan beri emekçi halklarımız öste dövüle dövüle, faşizmin işkence tezgahlarında bilene bilene geçtikleri öğrenmiştir. Kimin geçtikten devrimci ve halkın kurtuluş davasının sahibi, kimin sahte solcu ve faşizmin uşağı olduğunu uzun ve çetin pratik yaşam içinde görmüştür. Eskiden olduğu gibi, halk kitlelerini aldatmaya artık kimsenin gücü yetmeyecektir. Bir kez eyleme kalkan kitlelerin faşist-sömürgeci rejimin üzerine yürüyüşünü hiç kimse durduramayacaktır. Doğru yolda ve yemilmez bir güc olarak gelişen Kürdistan devrimci savaşı. Kürt ve Türk halklarının kitleleşmiş eylemliliğiyle büyüyecek, her türlü oyunu bozarak faşist-sömürgeci rejimin yıkımını hızla gerçekleştirecektir.

Birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da aktif olarak yürüttüğümüz devrimci savaş, faşist orduyu savaştan duruma getirmiş, faşist-sömürgeciligi hızla bir çöküşün içinde sokmuş bulunmaktadır. Ve faşist-sömürgecilik, Kürdistan'da yediği ağır darbelerle kafası koparılan tavuk gibi çırpınıyor, kan havlinin verdiği çılncılık halkımıza saldırıyor, katlediyor, işkence ediyor, yakıyor, yıkıyor, göçertiyor... Aklin alamayacağı biçimlerde vahşi bir faşist zulüm uyguluyor. Elinden gelen her şeyi yapıyor. Binbir çeşitlikte oyun ve oyun tezgahlıyor. Belli ki varlığını bunlarla sürdüreceğini sanıyor. Fakat yanılıyor. Yanılıyorsunuz faşist generaller çetesini! Bugün elinizde olanı gerçe-

koymadan halkımıza saldırıyorsunuz, en vahşi ve en barbar bir katliam uyguluyorsunuz. Bunlarla sonuç alamayınca binbir çeşit oyun tezgahlıyorsunuz, baskı ve savaştan hiç bir kural tanımıyorsunuz. Bütün bunları yaparsınız, çünkü bu mayaya yöğürmüşsünüz. Siz yaparsınız, ama halkımıza ve bize de, yaptıklarınızı size bir ödettirene kadar savaşmak düşüyor. Halkımız cefakardır. Her türlü zulme karşı direnme gücüne sahiptir. Halkımız yiğittir, size karşı savaşmaya ve sizi anladığınız dille yenmeye karar vermiştir, bu kararını uygulayacak ve sizi yok edene kadar savaşacaktır. İşte şimdi bu savaşa emekçi Türkiye halkı da katılıyor, greve-gösteriye çıkıyor ve silaha sarılmaya başlıyor. On milyonlarca emekçinin devrimci savaşımıyla kuşatılmış bulunuyorsunuz. Bugün ne yaparsanız da sizler için artık tek bir son vardır: Ölüm, yok olup gitmek, tarihin çöp sepetine atılmak. En kısa zamanda böyle sona gitmekten sizi hiç bir şey kurtarmayacaktır.

Faşist ordu içindeki, faşist general ve subayların yönetimindeki askerler, Türk ve Kürt halklarının evlatları, özellikle en öne sürülen küçük rütbelliler, erbaşlar ve assubaylar! Eskiden "vatan hizmeti" diyerek gençleri aldatırdınız. Şimdi bunun nasıl bir aldatmaca ve ne hizmeti olduğu açıkça ortaya çıktı. Faşist subaylar ellerinize silah tutuşturuyor ve sizleri yoksul halk kitleleri üzerine sürüyor. Ve size, "bir avuç eşkiyanın, teröristin elinden halkı kurtardığımız" söylüyor. Ama gerçekte size ne yaptırıyor? İşçiler süngüleştiriliyor, gençler tutuklatılıyor, köylüler katletiliyor. Kardeşleriniz, bacılarınız, analarınız, babalarınız kurşunlatılıyor, işkence yaptırılıyor. Bol bol köylü dövüyorsunuz, öldürüyorsunuz, ev yakıyor, yıkıyorsunuz. Hele bir yaptıklarınızı ve söylenenleri iyi düşünün! Peki sizlere yaptırılan halk düşmanlığı mı, yoksa halk kurtarıcılığı mı? "Eşkiyaya" karşı mısınız yoksa bu biçimde sizler mi eşkiya haline getiriliyorsunuz? Şimdi artık iyi düşünmenin zamanıdır. Ortada bir savaş var, Kürt ve Türk halkları ile fabrikatörler ve ağalar savaşıyorlar. Bu biçimde sizler fabrikatörlerin ve ağaların hizmetindediniz, gerçek yerinize değilsiniz, ama zaman geçirmeden gerçek yerinize alın, halkın safına geçin. Halka karşı suç işlemeyin, halka kurşun sıkmayın, silahlarınızı ağalara, paşalara ve faşist subaylarımıza karşı kullanın, mermilerinize onlara karşı kan kusun. Şimdiye kadar sizlere fazla zarar vermemek için epey caba harcadık. Ama savaş bu, en öne sürülüyorsunuz ve bizim de yapacak başka çaremiz kalmıyor. Sizlerin ölüme, ya kurşunlarımıza hedef olarak kötü bir ölüme gitmek, ya da faşist ordu saflarından kaçmak gibi iki yol bulunuyor. Birinci yol sizler için en kötü yoldur, ikinci yol ise insan olarak yaşamaya yol açacaktır. O halde, halka karşı daha fazla suç işlemeyin ve kötü bir ölüme gitmeden faşist ordu saflarından firar edin, ya evinize gidin ya da kurtuluş kuvvetlerine katılın. Halkın yiğit evlatları olarak halk düşmanlarımızı karşı savaşın!

Faşist-sömürgeciliğin ajan-milis çete yaratma planı doğrultusunda eline silah tutuşturulup halk üzerine saldırtılan çete başları! Sunu çok iyi bilin ki, bugün kendilerinin çok güçlü olduklarını söyleyip sizlere silah verener, aslında göklere çıkardıkları ordularıyla yenedikleri devrimcileri sizlerin gücüne dayanarak yenmek istiyorlar. Devrimciler karşısında böyle bir aczi yaşıyanlar, sizlere ağır suçlar işlettiriyorlar, büyük kötülükler yaptırıyorlar. Ulus düşmanlarımızın bu oyununa gelmeyin. Halka karşı daha fazla suç işlemeyin, bu işten vazgeçin. Unutmayın ki, halka karşı işlenen hiç bir suç cezasız kalmayacaktır. Eğer çete başlığı devam ederseniz, birgün kurşunlarımızı mutlaka alınıza çalacaktır. Sizler için en hayırlı yol, düşmanın uşaklığından vazgeçmek, kurtuluş kuvvetlerinin karşısına çıkmaktır.

"Köy korucuları" adı altında ajan-milis çeteler olarak silahlandırılan Kürdistan köylüleri! Her ne biçimde girilirse girilsin, içine girdiğiniz yol kötüdür. Halk düşmanıdır. Yaptığınız iş iyi bakin, birileri ellerinize silah tutuşturmuş, sizi, size karşı savuşturmuş, sizi ülkenize, halkınıza, kardeşlerinize, kendi insanlarınıza karşı savuşturmuş. Ve düşman, kendi gücüne yenediği sizin kurtuluş davasını, sizleri aldatarak, sizleri zorlayarak, sizin gücünüzü kullanarak yenmek istiyor. İnsanların düşülebileceği en kötü durum budur. Bu durumunuzu halkımıza, ülkenize, kendinize karşı suç işliyorsunuz. Zaman geçirmeden bu halk düşmanı konumunuzu değiştirin, çeteçilikten firar edin, bakin faşist-sömürgeci düzene karşı kahramanca savaşın kurtuluş kuvvetleri var, sizler de bu kuvvetlere katılın ve düşmanınıza karşı, faşist Türk ordusuna karşı savaşın! Kurşunlarımız onların bedenlerinde kan kusun ve Kürdistan kurtuluş davasına hizmet etsin. Yaptıklarınızı iyi düşünün, kendi içinizde örgütlenin, kurtuluş kuvvetlerine ve halka karşı savaşmayın, silahlarımızı faşist Türk ordusuna ve sadık uşaklarına çevirin ve bunlara karşı savaşın!

Halkın karşısına "demokrat", "solcu" ve hatta "devrimci" görünümüyle çıkmaya çalışan faşizmin atamaları halk aldatıcıları! Devrim ve devrimci örgüt tasfiyecileri! Efendilerinizden aldığınız emirle, altı yıldan beri bir yığın devrimci grubu, örgütü dağıttınız, yüzlerce devrimci militanı heder ettiniz. Şimdi de efendilerinizden aldığınız güçle devrimci halk potansiyelini dağıtmaya, faşizme kanalizetmeye çalışıyorsunuz. Fakat şunu çok iyi bilin ki, çok tehlikeli bir işle uğraşıyorsunuz. Oluk oluk kan aktılarak geliştirilen devrimci potansiyeli heder edemeyeceksiniz. Faşizmin zulmü altında bilinçlenen kitleleri aldatamayacaksınız ve halka karşı işlediğiniz suçların cezasını bir gün çekeceksiniz. Eğer faşizme her türlü usaklıktan vazgeçmezseniz, unutmayın ki, sizin de sonunuz efendilerinizin sonu gibi olacak. Kürdistan devrimci savaşıyla bütünlük içinde gelişen devrimci halk



**HRK- Basın Bürosundan...****Baştarafı: 21'de**

hareketi en önde sizleri boğarak ilerleyecek!

**Kürdistan'ın ve Türkiye'nin emekçi halkı!** İşçiler, köylüler, gençler, tüm emekçiler! Kurtuluş davamızı zafere götürmeye bugün her zamankinden daha yakınız. Kürdistan devrimci savaşı, askeri-faşist diktatörlüğü yıkımın eşliğine getirmiş bulunuyor. Faşist rejim bugün hızlı bir çöküşü yaşıyor. Bu çöküşü hızlandırmak ve askeri-faşist diktatörlüğü yerle bir etmek için, faşizmin her türlü oyununu bozmak ve faşizmin ataması "demokratları", "solcuları" kararlılıkla alt etmek için, her türlü düşmanımızı yenip kurtuluş davamızı zafere götürmek için, devrim mücadelesine daha sıkı sarılalım! Kürdistan'da yürütülen devrimci savaşla daha sağlam bütünleşerek, daha bilinçli, örgütlü, birleşik ve daha fedakar savaşalım!

**Gün, mücadele günüdür!**

**İşçiler!** Devrimci mücadele örgütlerinizi kurun; daha yaygın grevlere, gösterilere, işgallere girişin; faşizmin ataması

sendika ağalarını ve aynı biçimdeki siyasetçileri yerle bir ederek devrimci kitle eylemine koşun!

**Köylüler!** Faşist Türk sömürgeciliğini yıkamak için Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında birleşin! Kürdistan devrimci savaşını aktif olarak destekleyin! Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve faşist-sömürgeci düşmana karşı cesaretle savaşın!

**Faşist-sömürgeci düşmanın aldatmaya çalıştığı aşiret ve kabile güçleri!** Ülke ve ulus düşmanınız, içindeki bazı uşaklarını kullanarak sizin bu özelliğinizden yararlanmak istiyor, sizi kendinize karşı savaşta kullanıyor! Düşmanın bu oyununa gelmeyin, düşmana ajantlık ve uşaklık yapanları kararlılıkla içinizden atın! Aşiret ve kabile birliklerinizi güçlendirerek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde birleşerek faşist Türk sömürgeciliğine karşı cesaretle savaşın!

**Gençler!** Faşizmin sizlere dayattığı çürütüşü alt etmek için, devrimci mücadele örgütlerinizi kurun! Faşist ordu saflarında askere gitmeyin, kaçın! Devrimci Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve faşist-sömürgeci düşmana karşı aktif olarak savaşın!

**Tüm devrimci ve yurtseverler!** En fedakar, en onurlu ve en anlamlı bir yaşamla oluk oluk kan akıtarak faşist-sömürgeci

saldırganlığı kırıp önemli bir devrimci gelişme sağlamış bulunuyoruz. Faşist-sömürgecilik hızla çöküşe gidiyor. Kitlelerin devrimci eylemliliği gelişmeye başlıyor. Yaratmış devrimci gelişmeyi ilerletmek, devrimci kitle eylemliliğini örgütleyip yönetmek ve faşist-sömürgeciliğin nihai yıkılışını gerçekleştirmek için, daha bilinçli, daha aktif ve daha usta olarak savaşalım! Devrimci görevlerimize daha sıkı sarılalım ve başarıyla yerine getirelim!

**\*KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE HER TÜRDEN UŞAKLARI!****\*YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!****\*YAŞASIN KÜRDİSTAN DEVRİMCI SAVAŞI!****\*YAŞASIN PKK-ERNK-HRK!**

15 Şubat 1986

HİZİN RİZGARİYA KÜRDİSTAN (HRK)

Basın Bürosu

**TC'nin Diş Açılma Çabaları Ve...****Baştarafı Syf: 2'de**

tarihi ile başlamıştır. Tarihte dostluklarının güçlü olduğunu ve bugün de yürütülen ekonomik politika, yönetim vb. birçok noktada benzerliklerinin bulunduğunu belirtmiştir. Burada ilk akla gelen şeyin, iki torunun atalarına özenerek, geçmişte yaratılan dostluğu, günümüzde de getirmek istedikleri gerçeği olduğu hemen hatırlanacaktır. Tarihten bu kadar bahsetmelerinin başka bir anlamı bulunmamaktadır.

İngiltere ve Türkiye görüşmelerinin ana odağını savunma sanayinin geliştirilmesi ve İngiliz hükümetinin buna katkılarını konusu oluşturmaktadır. Bu konuda tam bir mutabakata varan her iki ülke başbakanı, böylece önümüzdeki günlerde ilerletecekleri dostluk-

larına sağlam bir başlangıç yaptılar. İngiltere'nin dışta faşist cuntayı birçok uluslararası platformda en fazla destekleyen ülke olması, bu konuda ABD ile birlikte yürümesi, bu rolünü yerine getirmede daha pervasız davranacağını göstermektedir.

Margret Thatcher ile T. Özal'ın görüştüğü diğer konulara gelince de, hepsinin aynı çerçevede odaklaştığı söylenebilir. İngiliz hükümeti, Türkiye'nin çöküşünü durdurma ve bunu uluslararası birçok platformda TC'nin yanında yer alarak gerçekleştirmeye üzerine düşeni fazlasıyla yapacağına söz veririrken, karşılığında Özal hükümetinden birçok taahhüdü de almıştır.

**Hindistan Gezisinde Beklenenler**

Nisan ortalarında kalabalık bir heyetle Hindistan'a giden T. Özal, bu geziden beklediği sonuçları alamamasına karşılık, TC'nin dış açılma politikasının nerelere kadar vardırılmak istendiğine iyi bir örnek sergiledi.

Hindistan, İndira Gandhi döneminde, Bağlantısız Ülkelerin ileri gelen ülkelerinden biri olma konumunu sürdürmüştü. Bugün bu konumunu bir aksama olmadan devam ettirmektedir. Bağlantısız Ülkeler içinde böylesine önemli bir rolü oynayan Hindistan'la Türkiye ara-

sında diplomatik ilişkiler geçmişte öyle yoğun olmamıştır. Elçilikler düzeyinde bir temasları olmasına rağmen, özellikle Türkiye'nin ABD ile sıklıkla ilişkileri ve Hindistan'ın Bağlantısızlar içindeki rolünden dolayı, ilişkileri ileri bir düzeye vardırılmamıştır.

Buna karşın, 12 Eylül rejiminin dış açılma politikasının bir sonucu olarak, Hindistan benzeri ülkelerle de ilişkiye geçilerek, rejime biraz da olsa nefes aldırılmak, ufak da olsa bir pazar olanağı sağlamak ve böylece bunalımı hafifletmek için çaba sarf-

edilmektedir. Hindistan'dan bu beklentilerine yeterli karşılığı alamayan Türk devlet yetkilileri, bu geziyi hiç olmazsa bir adım olarak değerlendirmektedirler.

Hindistan gezisine de kalabalık bir işadamları grubuyla giden T. Özal, böylece pazarlamayı yerinde yapmaya çalışmakta ve hiç olmazsa bazı iş bağlantılarını kurmak istemektedir. Bir kaç gün süren gezi ve incelemelerin ardından geride kalanın sadece bir gezi anısı olması, 12 Eylül rejiminin sıklıkla ve eski klasik politikasını sürdürmediğini de ortaya koymaktadır. Milyonlarca lira harcanarak girilen dış geziler, 12 Eylül'ün ilk dönemlerinde, bazı Ortadoğu ülkelerinin sıklıkla Hindistan yararlanarak açılan olanakları, brakalım geliştirme, korumaya bile yetmemektedir. Yeni pazarları açma bir yana varolanları da yitirmektedir.

Hindistan'ın geniş bir ülke ve birçok şey ihtiyacı olduğu düşünülerek, buraya da el atılmak istenmiş, ama istenilen sonuç alınmamıştır. Önümüzdeki yıllarda TC'nin tercihten daha da artacaktır. ABD ile içerisinde girilen sıkı ilişkiler, TC'nin tarafılığına ortaya çıkacak ve manevralarını etkisiz kılacaktır. Özal, kalabalık gruplarla birçok yeni kapıyı zorlayabilir. En azından ufak da olsa bir imkanı ele geçirmek için buna girişebilir. Ortaya çıkan sonuçlara bakıldığında, birçok alanda bunda hiç de başarılı olamayacağı görülmektedir.

\*\*\*

**Şanlı Bahar Atılımımız...****Baştarafı Syf: 1'de**

mürgeci yetkililer de bir yandan kamuoyunu bu teranelerle uyutmaya çalışırken, diğer yandan da üstüste toplantılar düzenleyerek bir çıkış yolu bulmaya çalışıyor ve gelişmelerden duydukları endişeleri artık gizleme gücünü gösteremiyorlar. Meclisinden, en üst düzey askeri yetkililerine kadar sömürgeci devlet tüm kurumları ve yöneticileriyle, Kürdistan'da kökleşen ulusal kurtuluş savaşını konuşuyor, görüyor, kaçınılmaz sonunu hiç değilse geciktirmenin umutsuz çabasını yürütüyor.

Son bir aydır Kürdistan'ı abluka altına alan Türk sömürgeci ordunun varlığına rağmen devrimci eylemlerimiz Kürdistan'ın değişik alanlarında gelişmesini sürdürüyor. Sömürgeci yetkililer ve basın, her zaman olduğu gibi bu kez de eylemleri ülke ve dünya basınından gizlemeye çalışıyor. Bu nedenle gelişmeleri bütünüyle öğrenebilmek zaman alıyor. Ancak tüm gizleme çabalarına rağmen, elimize bazı eylem haberleri ulaşmış bulunuyor.

Gelen haberlere göre, Kürdistan Kurtuluş Birlikleri Nisan ayı ortalarında Eruh'un Bozkuş köyüne bir baskın düzenleyerek bir köy korusunu ölüme cezalandırdı, dört köy korusunu da ağır yaraladı. Savaşçılar ise hiçbir kayıp vermeden geri çekilmeyi başardılar.

gelecekte bu üslerin mutlaka kendilerine karşı kullanılacağı konusunda endişelerinin olduğunu ortaya koymaktadır.

Libya olayı ile birlikte bir kez daha her güç kendi gerçek sıfatıyla görünmeye başlamış ve saflar daha da belirginleşmiştir. Önümüzdeki süreçte bu belirginleşmeyle birlikte çatışmaların da daha çok artacağı bir süreç olacaktır.

Son olarak şunu belirtelim ki, TC, ABD'nin Libya'ya karşı saldırısını aslında yürekte desteklemekte ve bu saldırı aynı zamanda onun hislerine de tercüman olmaktadır. Bu, yalnızca emperyalizmin sadık bir uşağı olmasından dolayı değildir. TC'nin kendisinin de Libya'ya önemli gelişmeleri vardır. Bu gelişmelerden en önemli bir tanesi de, kendi ağzıyla itiraf ettikleri gibi, Kaddafi'nin "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempati duyduğu ve desteklediği" yolundaki açıklamalarında ortaya çıkan tavrıdır. TC, KUKM'ne sunulan bu manevi destekten son derece rahatsızdır ve Libya'yı bu tavrından dolayı birçok kez protesto etmiştir. Bu açıdan Kaddafi yönetimine karşı girişilen ve girişilecek her türlü saldırıyı desteklemektedir, destekleyecektir.

\*\*\*

**Emperyalizmi Ayakta Tutma...****Baştarafı Syf: 17'de**

ulaşamayarak geri adım atmak zorunda kalmışlardır.

**TC ve İkiyüzlü Politikasının Çıkması**

ABD emperyalistlerinin Libya'ya karşı giriştikleri askeri saldırı sonrasında pek gönülsüzce bir şekilde yaptıkları açıklamada, sömürgeci Türk devleti yetkilileri, "Amerikan hava akınlarını devletler hukuku ilkelere ile bağdaştıramadıklarını" açıkladılar. Yapılan açıklamanın, "ne şey yansın ne kebab" mantığıyla yapılmış olması, daha sonra her iki çevrenin de hoşnutsuzluklarına yolaçtı. ABD'nin Ankara Büyükelçisi Strausz Hupe, "Türkiye'nin hareket konusunda takındığı tutumdan dolayı hayal kırıklığına uğradık" şeklindeki sözleriyle ABD'nin NATO'daki müttefiki ve Ortadoğu'daki jandarması Türkiye'nin bu rolüne yakışır bir tutum almasını talep ederken, aynı şekilde, Libya'nın Ankara'daki Büyükelçisi Muhammed Abdulmalik de, "Türkiye'den daha yakın tutum

beklediklerini" ifade ederek, TC'nin dilinden düşürmediği, "din kardeşliği ve tarihi dostluk" teranelerine sadık kalmasını beklediklerini ima etmiştir. Buna karşılık, Libya'nın Türkiye'nin tavrını "yumuşak" olarak değerlendirdiği şeklinde gazetecilerin bir hatırlatmasına cevap olarak Cunta Başbakanı Özal'ın verdiği yanıt, "Beğenirlerse beğenirler, beğenmezlerse beğenmezler. Bakın büyük adam (Reagan) dinliyor mu bunları?" tarzında küstahaç bir yanıt olmuştur.

Bütün bu gelişmelerden ve gazetelerdeki köşe yazarlarının feriyatlarından çıkan bir sonuç var: TC artık o meşhur "denge politikasını" daha fazla sürdürmeyeceği ve kesin tavır belirlemek zorunda kalacağı bir yol ayırma gelmiş bulunuyor. Aslında emperyalizmin sadık bir uşağı olmasına rağmen, yıllardır çeşitli ayakoyunları ile bu yüzünü Ortadoğu halklarının ve yönetimlerinin gözlerinden gizlemeye çalışan TC, artık inandırıcı olamamakta ve gelişmelerin de zorlamasıyla tüm maskelerini bir yana iterek gerçek yüzüyle ortaya çık-

**Okuyucuya,**

*Abone ve satıcılarımızın hesaplarının karşılığını gönderdiği kontomuz değişmiştir. Bundan böyle ödemeler aşağıdaki kontoya gönderilmelidir.*

**I. Kadah**

**Deutsche Bank-Köln**  
Konto Nr: 35 16 036  
BLZ: 370 700 60



## BİRLİK VE GÜÇLÜ BİR ORDU...

Basarafi Syf: 5'te

vs. vs. deyip halkın aklını çeliyorlar ve onları kandırıyorlar.

**Serxwebün:** Devlet bu çetelerle ne yapmak istiyor?

**M. Abdurrahman:** Bu zaten aşikardır. Devlet halkın karşısında zayıftır. Halkla başedemeyeceğini ve onların hakkından gelemeyeceğini biliyor. Çünkü; hüküm, halkın hükümdür. Onun için halkı çete yapıp, "köpeği köpeğe boğdurtma"ya çalışıyor. Çeteciliğin esas sebebi budur; "Köpeği köpeğe boğdurtmak." Bunu aynı böyle kendileri de söylüyor. Hükümet zamanı geldiğinde bunu kendi adamlarına da söylüyor, bizzat.

**Serxwebün:** Kürt tarihinde eskiden de çetecilik vardı. Bu hususta tecrübeleriniz var. Bugün bu çetelere karşı nasıl bir mücadele verilmesi. Çetecilik hangi yöntemlerle dağıtılabilir?

**M. Abdurrahman:** Onlara karşı iki şey var: Bunlardan biri; onlara kardeşçe, dostça iltihada bulunmak ve uyararak. Onlarla "hepimiz aynı milletiz, bize karşı silah kullanmayın, ne biz sizi ne de siz bizi öldürün, biz ve siz kardeşiz, siz öldürülürseniz kesenizden, siz öldürülürseniz bizim kesemizden gidiorusunuz, çünkü biz hepimiz bir halkız" şeklinde konuşulsun. Eğer bu yolla aklıları başlarına gelir de, insan özelliği onlarda mevcutsa bu yoldan dönerler. Yok eğer tuttukları yoldan dönmelerse, o anlama geliyor ki, artık halk düşmanlığı, halk kını kalplerinde kök salmış ve bu kını kalplerinden çıkmaz. Çetelerin de öncülere var. Bu öncüler (başları) öldürmek gerekir. Allah da, kafirlerin önderleri öldürülmeli emrini vermiştir. (Çünkü; "onlara güvenilmemeli, onlar halkı bozuyorlar.") Eskiden de Hz. Peygamberin zamanında, kafirlerin meliki müslüman olsaydı peşinden gidenlerin hepsi de müslüman oluyordu. Ama, bu melikler dinlerinden dönmekle ısrar ettiklerinde Hz. Peygamber onların öldürülmesini emretmişti. Bu öncüler öldürüldükten sonra halk islam dinini kabul etti ve böylece rahat etti. Bütün uyularına rağmen, eğer çete reisleri o yoldan dönmelerse it gibi ölümlü hakketmişlerdir, it gibi gemelimer ki, bu illet, halkın içinden kalksın, bu hastalığın mikrobu temizlensin ve milletin aklı başına gelsin.

**Serxwebün:** Siz tanınmış bir din adamısınız. Düşman tarih boyunca dini bir baskı aracı olarak halka karşı kullanmış ve din perdesi altında kandırılmış. Bugün de yine dini mücadeleye karşı halkı kandırmanın aracı olarak kullanmak istiyor. Düşmanın dini boylesine istisam edişine karşı sizin tavırınız ne oldu, ne gibi çalışmalar yaptınız?

**M. Abdurrahman:** Halkın ve hükümetin bu durumuna karşı biz halka şöyle diyorduk: Hükümet dini kullanıp bizi karalamaya çalışıyor, hatta bizim için dinsiz, "Ermeni teröristleri" adlarını takıp bu ülkede tahribat yaratıyorlar diyorduk. Bizim için çalışanlar "Ermeni teröristler" olarak tanıtıyorlar. Yalan söylüyorlar. Hani, Ermeni teröristlerin aramızda ne işi var? Bizim milletimiz müslümandır. Dinimiz islam dinidir. 1400 yıldır bu dini kabul etmiş ve bu dine sadıkız. Esas dinsiz olan kendileridir, hükümettir. Hükümet hiçbir dini takmıyor, hiçbir dini kabul etmiyor. Aslında dinsiz, imansız olan kendileridir. Dini kendi menfaatleri için alet olarak kullanıyorlar. Bununla halkı kandırıyorlar, mücadelelerini zayıflatmayı ve halkı geriletmeyi amaçlıyorlar. Onların aksine biz de millete; "dinimiz zaten dinimizdir. Ama biz dünyevi hakkımızdan davasını yürütüyoruz. Zaten dini hakkımızı da aslında ayaklar altına al-

mışlar. Yani, hem dini hem de dünyevi hakkımızı bizden almaya çalışıyorlar. Dini hakkımızı bizden alamıyorlar, çünkü din ruhi bir inanç meselesidir ve onu kalbimizden çıkaramıyoruz. Buna karşılık dünyevi haklarımızı hepsini zaptedebilirler, gaspedebilirler" diyorduk. Yani biz halkımızı bu konuda aydınlatıyorduk. Hükümetin halkımızı köle olarak elinde tutmak için bu tür oyunbazlıklara başvurduğunu halka izah ediyorduk. Eğer devlet müslüman olduğunu iddia ediyorsa, gelsin Kenan Evren, bakanlarına, milletvekillerine, memurlarına namaz kıldırabilsin. Ama onlar yalan söylüyorlar. Bir milyar müslümana karşı resmen yalan söylüyorlar. O bakımdan halka onların sözlerine kulak vermemelelerini öğütüyorduk. Bunu din için yapmıyorlar diyorduk. Biz bunu hem bilinçlere hem de bilinçsizlere anlatıyorduk. Din meselesi de böyle oluyordu işte...

**Serxwebün:** Sizin bu tür çalışmanız halkı etkiliyor muydu?

**M. Abdurrahman:** Bilişli insanlar durumu kavrayabiliyorlardı ve onlarda inanç geliyordu. Ama okumamış, bir yerli görmemiş ve bilimsiz insanlar tereddüt ediyorlardı. Geride kalıp meseleyi anlamayanlar bu kesimdi. Ama bilimsiz insanların durumu iyice anlayıp kabul ediyorlardı.

**Serxwebün:** Kürdistan'ın dinler ve müslümanlarına söylemek istedikleriniz var mı? Sizin fikrinize göre, onlara düşen görev nedir, nasıl bir çalışma yapılmalıdır?

**M. Abdurrahman:** Benim Kürdistan'ın bütün dindarlarına ve halkına çağrım şudur: Güçleri yettiği kadar dinleri için çalışsınlar. Aynı şekilde ve aynı güçte dünyaları için de çalışsınlar. Ne din hususunda ne de dünyevi konularda gevşeklik yapmasınlar. İkisini de ihmal etmesinler. Hz. Peygamberin kullarına "ne dünyasını terkedip yalnız dini için çalışsınlar, ne de dinini terkedip yalnız dünyasını için çalışsınlar daha iyidir" dediği gibi, ben müslümanım-dindarım, dünyaya ne yapacağım dememelisiniz. Evet sen müslümansın, ama sana kim ekmecek verecek, eklemek yoktur ki yiyesin. Sadece müslümanlıkla ekmeğe yemez. Namaz, oruç, hac sana ekmeğe veriyor mu, yok vermez. Senin kılacak bir yerin, yiyecek bir şeyin olmalı ki, yaşayabilesin. Dinin de olmalı ki kafir olmasın. Hz. Peygamberin dediği gibi, en iyisi, hem dünyada kalmak için yaşamını sürdürümlen-çalışan, hem de dine bağlı olublen. Yani, ne dinden ne de dünyadan vazgeçilmez. Kürdistan müslümanların üzerinde her şeyden önce farz olan şey, bir an evvel kölelikten kurtulmaktır. Bunun için öleseye çalışmaları gerekir. Müslüman olmayanlara benim bir diyeceğim yok. O zaman hem dinlerinin hem de dünyalarının sahibi kendileri olurlar. Üzerinize farzdır, son nefesinize kadar çalışın ve kendinizi düşmanın egemenliğinden çıkarın. Eğer bunu yapmazsanız, dünyanız da, dininiz de, namusunuz da, çocuğunuz da elden gider. Bunun için herkes topeyken ayağa kalkmalı ki bu rezaletten kurtulsun ve serresi mayınlar gibi dolaşmayalım. Nasıl ki namaz üzerimize farzdır, bu hizmet de aynı şekilde farzdır. Herkesden bunu talep ediyorum. Çünkü, kendimizi ancak o zaman bu zulüm ve şerefsizlikten kurtarabiliriz. Eğer bunu yapmazsak, demek oluyor ki, kaşmerliği (şerefsizliği), serseriliği ve rezilliği kabullenmişiz. O zaman bizden daha rezil kimse de yoktur.

**Serxwebün:** Sıca gelececek günler nasıl olacaktır? Halkımız artık geleceğe umutla bakabilir diyebilir miyiz?

**M. Abdurrahman:** Geleceğimiz

parlak. Nasıl ki bir güneş dünyayı aydınlatıyorsa, o şekilde bizim de önümüzü aydınlatır. Ama geleceğin aydınlık ve güzel olmasının da şartları var. Size bir misal vereceğim. Yerleri süpürme işine yaranayan süpürge, tek bir sapla işe yaramaz. Birçok sap bir araya getirilip bir demet yapıldıktan sonra ancak süpürge olup yer temizlenebilir. Örneğin, sicim (weris) birçok kıl bir araya getirilip yapılır. Ama ortaklık tek tük kulları kimse farketmiyor. Dünya bu kullarla dolu bile olsa bir işe yaramazlar. Ama eğer bu kullar sicim biçimine girerse çok işe yararlar, o zaman onunla sultanlar ve vezirler bile boğulabilir. Evet, eğer Kürdistan'ın öncülere halkı bir araya getirilirse yapamayacağımız hiçbir şey yoktur. Sözümler, kendilerini önder zannedip de halkın yanına bile yaklaşmayanlarıdır: Onlara diyorum ki; eğer büyüklük aramıyorlar ve rezillik külahını başlarına geçirmek istemiyorlarsa ve hakikati savunuyorlarsa dürüstçe bu millet için çalışsınlar. Dünya tarihine böyle geçsinler. Halk için mücadele edenler çıkar peşinde olmazlar. Kürdistan davasını, koltuk için, çıkar için kullanmak isteyenler kendilerini hiç kandırmasınlar. Çünkü halk onlara hiç itibar etmeyecektir. Böyle düşünenler diğer zalimlerden farkı yoktur. O da halkı şimdiye kadar ezen zalimlerden bir tanesidir. Gitsin onlarla arkadaşlık yapсын, onlardan ne fazladır ne de eksik. Çiğirxwin bu konuda şöyle diyor: "Hey budala, ha sen ha düşman yemiş ne fark eder." Halka zarar verdikten sonra, ha sen yapmışın ha düşman yapmışın farketmez. Artık herkes kendisini tartışın. Eğer halk için çalışmak istiyorlarsa, demek ki şeref ve haysiyet sahibidirler. Herkes o zaman onlara hürmet etmeli ve halk

arasında saygıdeğer olmalıdır. Yok eğer bu işi yapmak, halk için çalışmak istemiyorsa, demek oluyor ki, onda haysiyet ve şerefın zerresi kalmamış. O ne yapsa da, ölüncüye kadar rezalet ve pislik içinde, insan tükürüğü ile yaşayıp gidecek. Bizim yerimize gelince; zaten ömrümüz doksana yaklaşıyor. Bizim yapabileceğimiz şey, halka hangi yolun doğru olduğunu anlatmaktır. Hem dünyada hem de dinde hangi yolun doğru olduğunu onlara kavratmak ve bu yolda hizmet etmektir. Halk o doğrultuda nasihat edecektir. Bizim üzerimize düşen de budur. Yoksa başka iş benden gelmez.

**Serxwebün:** Şu an nasıl bir çalışma yapıyorunuz?

**M. Abdurrahman:** Benim çabam, Kürdistan'ın bütün parçalarında gücüm oranında Kürtleri bir araya getirmek ve birlik olmalarını sağlamaktır. Düşmanın elinin altından kurtulmak için birlik olmalıyız. Benim şu anki çalışmam bu yöndedir.

**Serxwebün:** Sizin fikrinize göre, mücadelemizin gelişmesi için şu an hangi görevler en önemlidir?

**M. Abdurrahman:** Daha önce söylediğim gibi, birlik sağlamalıyız. Bir dergi de kuvvetinizi çoğaltmanızdır. Gücümüz çok olmalı. İki kadın birlikte her keşgi yere serebilir ve parçalayabilir. Allah da emretmiştir ki, düşmanın savaş sayvımması nasilsa sizin de hazirlığınız öyle olmalı. Düşmana karşı öyle güçlü bir kuvvetimiz (ordu) olmalı ki, dostlarımız da bizim bir şeyler yapabileceğimize inansınlar. Bu konuda ihmalkarlıklar çoktur. Birlik ve gücün çoğunluğunda yarar vardır, zarar değil. Eğer güç azsa zararı da çok olur; yok eğer güç çöksa ve ordu tamamsa o zaman kolaydır. O zaman hak almak bir şey değil.

## Pişmanlık Yasasının İflası ve Sömürgeciliğin...

Basarafi Syf: 3'te

diaları bir kez daha tekrarlıyorlar. Devrimci hareket dağıldığını, bittiğini, insanların zorla saflarında tutmaya çalıştığını, önderlerin lüks içinde yaşmalarına karşılık kadroların aç-susuz-çılak dağlarda do-laştığını vb. iddia ediyorlar. Devletin "şefkat"inden, "dostluğu"ndan, "iyi muamelesi"nden söz ederek, kadrolara, korkmadan gidip teslim olmalarını, bu "son şans"tan yararlanmalarını ve "insanlıq nimetleri"nden paylarını almalarını salık veriyorlar. Anne-babalara seslenerek, çocuklarını "bölücü çeteden" uzak tutmaları, eğer saflarda yer alıyorsa, teslim olmaya ikna etmeleri ya da zorla götürüp teslim etmeleri çağrısında bulunuyorlar. Pişman olup teslimiyeti seçmekle ne kadar "mutlu" olduklarından dem vuruyorlar, vb.

Bütün bu söylenenler üzerinde uzun uzadıya durma gereğini duymuyoruz. Bizzat iddia sahiplerinin içinde bulundukları çirkef durum ve pratik gerçeklerin sergiledikleri, daha başından bu iddiaları çürüt-müş, sahiplerini daha iyi teşhir ederek, halkımızın nefretinin üzerlerinde toplandığı odakları haline getirmişti. Halkımız, düşmanını da önderlerini de artık hiçbir demogoji ile aldatılmayacak kadar iyi tanımaktadır. Düşmanın "şefkatini", "dostluğunu", "iyi niyetini", maruz kaldığı günlük işkencelerden, karşı karşıya bırakıldığı açlık, yoksulluk ve sefaletten, sürgün cezalardan, operasyonlardan ve diğer tüm sömürgeci uygulamalardan gayet iyi bilmekte, yaşamaktadır. O nedenle, kendilerini beş metelğe satmış bu hanlere nefreti daha da bilenmekte, halkımızın geleceğini düşmanın "şefkatine" peşkeş çeken bunlardan yaptıklarının hesabını misliyle sormanın gününü gözlemektedir. Halkı-

mız böylesi sefillerin şahsında daha iyi tanıyıp lanetlediği ihanete kararlılık sırtını dönmekte, evlatlarına direnmeyi, yalnızca direnmeyi öğütlemektir. Aynı şekilde halkımızın yiğit evlatları, önder savaşçıları düşmanın her türlü ihanet çağrısına, "tatlı vaatlerine" her gün daha da vevkelsen direniş eylemlerimizle cevap vermekte, teslimiyeti adım adım Kürdistan'dan söktüp atmaktadır.

Faşist Türk sömürgecileri, yu-karıda bazı yönleriyle değindiğimiz programa benzer çeşitli televizyon programlarını yanısıra çok sayıda "pişmanlığa çağrı" bildirileri de yayınladılar. Özellikle kiş aylarının ağır koşullarının devrimcileri yıldırıp kaçkunlığa sürükleyeceği umudu ve beklentisiyle bu aylarda faaliyetlerine hız verdiler. Kürdistan'ın dört bir yanına bu çağrılar içeren bildiriler dağıttılar, duyurular astılar. Helikopterlerle yerleşim alanlarına dağıtılan bu bildirilerde, şehit düşmüş devrimcilerin fotoğraflarını yayınlayıp, devrimcilerle, "Sonunun böyle olmasını istemiyorsanız teslim ol!" şeklinde çağrı-lara bulunurken; onların ailelerine hitaben de, "Oğlunun sonunun böyle olmasını istemiyorsanız, güvenlik güçlerine teslim et!" şeklinde ifadeler kullanılmaktaydılar. Yine bazı bildirilerde, bir mercedes marka otomobile binerken çekilmiş sahte bir resimi, PKK Genel Sekreteri Abdul-lah ÖCALAN yoldas olarak gösterip, savaşçılara, "Sizler dağlarda aç, susuz, perişan dolaşırsın, liderleriniz lüks içinde yaşıyor" tarzında bağayıcı sözlerle "teslim olmaları" çağrısında bulundular. Duvarlara astıkları duyurularında, "PKK menzusu" diye başlayan ve çok çeşitli alçakça iddiaları içeren "pişmanlığa çağrı"lar yayınladılar. Bununla da kalmadılar, ordu yetkililerinin

**Serxwebün:** Kürdistan halkını son olarak iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

**M. Abdurrahman:** Kürdistan halkına diyeceğim şudur: Daha önce belirttiğim gibi, birlik ve güçlü bir ordu için hepimiz çalışmaya lüzü. Daha çok çalışmalıyız. Eş Kürt halkı! Birbirinize düşmekte vazgeçin. Size kardeşlerinizi öldür-tenler düşmandır. Onların sözünü dinlemeyin. Düşmanın sözüne inanmamak gerekir. Çünkü, düşman kendisi için çalışıyor. Düşman siz kardeşlerinizle düşürüyor ki, serveti nice konsun, ülkenizin nimetlerini yesin ve sizi kendisine köle yapсын Böylece sizi çalıştırıp savatıyor ve oturduğu tahtını koruyor Kürt halkı, birbirinizle iyi geçinin ve birlik-beraberlik içinde hareket edin. Eğer birlik olmazsanız, sağ olduğunuz müddetçe düşmana kölelikten kurtulamazsınız. Mutebe olan ve her şeyin usulünü bilen Çiğirxwin'in dediği gibi: "Eğer amaç bir olmazsa ve elele vermezsen her zaman düşmanın eli altında olacaksınız." Siz birlik ve beraberlik içinde çalışmazsanız her zaman rezil ve perişan yaşayacaksınız. Elinize silahlı verip size kardeşlerinizi öldürmeye çalışanlar, kendi çıkarlarının etrafına çeper ve sur çekmek için bunu yapıyorlar. Mesele böyledir. Utanın kendinizden. Postunuzda şeref ve haysiyet bulunsun. Hele dünyaya bir bakın, sizden başka kim hala bu rezalette yaşıyor, kim bu pisliğin içindedir, kim başkasını eli altında kalmış. Az kalmış eşekler bile bir tane eşeği kendilerine bağ yapıp hükümet olacıklar ama, siz hala bu durumsunuz. Bunu artık kabul etmemeli ve kendi kurtuluşumuz için birleşip-savaşmalıyız.

★ ★ ★

imzalarını taşıyan ve tek tek şahıslara hitap eden "teslim ol!" mektupları gönderdiler. Teslim olmuş, ihanet etmiş hainlerin fotoğraflarını ve kendi el yazılarıyla ile yazdıkları "Pişmanlık yasaından yararlan" çağrılarının yer aldığı bildiriler dağıttılar. Boyalı burjuva başında, teslim olanların "evlendirildikleri", "mutluğuna cezaevinde buldukları" vb. tarzında çirkef haberler yayınlayarak, "teslimiyeti ele geçmez nimet" gibi yanıtsayma çalıştılar. Köşe yazarları, yazı-larında, "pişmanlık yasaından yararlanana devlet her türlü kolaylığı sağlamaldr" türünden peş peşe çağrılar kaleme aldılar vb.

Aylardır sürdürülen bu çılğınca çabalar, bir yandan Türk sömürgecilerinin "pişmanlık yasaını" ne kadar büyük umutlar bağladığını, onu amaçlarına ulaşımda ne kadar önemli gördüğünü ortaya koyarken; diğer yandan da, elindeki mala rağmen edilmeyen bir sokak satıcısının malını nimetlerini sayıp dökmek için ortaya koyduğu çirkinliği andırmaktadır. Evet, Türk sömürgecilerinin büyük bir tantanayla piyasaya sürdükleri "pişmanlık yasaını"nın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine düştüğü durum, tam bir fiyasko olmuştur. Bu yasanın gündeme konulması ile birlikte, "kandırılmış" militanların sıraya dizilip peşpeşe, yasadan yararlanmak üzere başvuracaklarını umudenden düşman, tam bir hezime uğramıştır. Daha önce yakalanıp ihanet etmiş bir avuç hain ile, sonradan gidip teslim olan üç-beş ihanetçi dışında yasadan etkilenen olmamıştır. Kısacası, dağ doğura doğura fare doğurmuştur. Üzerinde bir yıla yakın süre geçmişken "pişmanlık yasaını"nın ilanının ortaya çıkardığı tablo budur.

★ ★ ★



## Ölümlerinin 1. Yıldönümünde

# NİSAN ŞEHİTLERİMİZ DİRENİŞ SAVAŞIMIZDA BAYRAKLAŞIYOR

Nisan 1985'te Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçilik ve sosyal-sovnenizmin beslediği ajan-provokatörlerce katledilen İdris ÖKMEN, Rauf AKBAY, Celal ERCAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdülkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Hazım KARA ve Cemil BAYRAM yoldaşları ile Karlova-Kaynarınar'da sömürgecilerle girdikleri silahlı çatışmada direnerek şehit düşen Mehmet GÜLER ve İ. Hüseyin BİLGİN yoldaşları, şehit düşüşlerinin birinci yıldönümünde anılarına, yükselen mücadelemizin yol açtığı görkemli gelişmelerle sahip çıkmanın gururuyla selamlıyoruz.

Yoldaşlarımızın, ayrı ayrı sıfatlar taşıyan ve karıştırmış gibi görünen güçlerce aynı dönemde alçakça katledilmeleri birçok gerçeği yakıcı bir biçimde gözler önüne seriyor. Her iki saldırı da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Kuzey-Batı Kürdistan'da yeniden kök salmaya başladığı bir dönemde ve yeni bir atılımın öngününde meydana geldi. 15 Ağustos 1984 eylemleri ile sömürgecilğe karşı güçlü bir savaşı başlatan ve yalnızca Kürdistan'da değil, Türkiye ile Ortadoğu'nun diğer alanları ve tüm dünyada derin yankılar uyandıran bu eylemlerle tüm dikkatleri üzerine çeken partimiz PKK, 1985 baharına girilince mücadeleyi daha üst bir eveye sıçratmanın hazırlıkları içerisindeydi.

Ancak Partimizin attığı bu adımlardan son derece rahatsız olan ve her ne pahasına olursa olsun, O'na "ikinci bir adım daha attırmayacaklarını" ilan eden güçler vardı. Sömürgecilerin söz etmiyor. Elbetteki onlar da aynı amaç peşindediler ve tüm güçlerini bu amaç uğruna Kürdistan'a yığarak dört bir tarafı ablukaya almışlardı. Operasyon üzerine operasyon düzenleyerek; halkı işkence ve katliamdan geçirerek; Kürdistan'da dağıtılmadık didik didik arayarak hem atılmış olumlu adımların hesabını soruyor ve hem de "devrimcilerin kökünü kazıyarak" devrimci mücadeleyi o noktada boğmak istiyorlardı. Fakat, kısmen değişik yöntemlerle de olsa, aynı amaç uğruna savaş yürüten başka güçler de vardı. Bunlar, sömürgeci gibi gerçek yüzleriyle de ortaya çıkmıyor, "devrimcilik", "yurtseverlik" ve hatta "komünistlik" gibi kutsal sıfatlar ardına gizlenerek, KUKM ve önderine saldırıyorlardı. Ancak ne kadar kutsal sıfatlar ardına gizlenirlese gizlensinler, pratikte atıkları adlarıyla sömürgecilerle hep bir noktada çakışmaları, onların devrim karşısında hangi safalara hizmet ettiklerini in saf insanların gözünde bile açığa çıkarıyordu.

Nitekim, 15 Ağustos eylemlerini "provakasyon", "terörizm", "demokrasie geçişi engelleyen eylemler", "karanlık güçlerin kıskırttığı eylemler" vs. tarzında değeriendirip, tüm güçleriyle bu eylemlere ve önderlikleri saldıran sömürgecilerle aynı ağız kullandıkları gibi, dağıttıkları bildiriler, yaptıkları toplantılar ve kurdıkları uluslararası ilişkilerle de aynı doğrultuda bir yarış içine girdiler. Ve bu ayrı ayrı gibi duran ama ortak hedefe, yani KUKM'ne yönelen saldırılar sonuçta komplolarla devrimcileri katletme noktasına tırmanarak, sömürgecilerle aradaki son ayırım çizgisi de aşılıp oldu.

Yıllardır Güney Kürdistan parçası üzerinde olduğu kadar, Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de hak iddia eden ve her türlü gelişmeyi kendi inisiyatifine altına almaya çalışan, hatta bu amaçla Kürdistan'



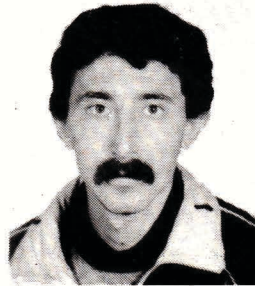
ın diğer parçalarında kendisine bağlı kollar oluşturan ilkel milliyetçilik; Kürdistan'ı kendi egemen güçlerinin çizdiği sınırlara dahil kabul eden Türkiyeli ve Iraklı "komünist" partiler ve bu güçler tarafından maddi ve manevi olarak beslenip onların Kuzey-Batı Kürdistan'daki uzantıları olarak şekillenen KUK-SE (KUK-Sosyalist Eğilim), Peşeng gibi örgütlenmeler, 15 Ağustos eylemleri sonrasında KUKM ve önderine karşı mücadeleyi üst boyutlara çıkaran örgütler arasında yer aldılar.

Diğer sosyal-sovnen çevreler ve Kürt küçük-burjuva reformist örgütleri ile hep bir ağızdan Kürdistan'daki mücadeleye saldıran bu güçler, mücadeleyi engellemek için çeşitli yöntemler içerisinde girdiler. Bir yandan Partimizi içten bölüp-parçalayarak teslimiyete çekmeye çalışan provokatörlere açıkça destek verip onları barındırırken diğer yandan da TC ile çeşitli anlaşmalar içerisinde girdiler. Özellikle Irak'ta ve Güney Kürdistan'da faaliyet yürütenleri, gelişen mücadeleyi kendi faaliyetleri açısından bir tehlike olarak değerlendirip bu mücadeleyi durdurmak için TC ile açık işbirliğine girmekten çekinmezken; Peşeng, KUK-SE gibi Kuzey-Batı Kürdistan'da faaliyet yürütenleri de elde silah devrimci avma çıkan ajan-provokatör örgütler konumuna ulaştılar.

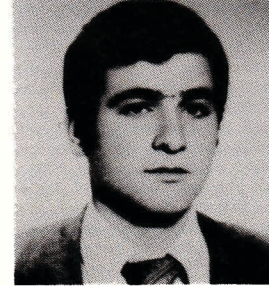
TC ile yaptıkları anlaşmalar ve sık sık gerçekleştirdikleri sınır toplantıları sonucunda bu örgütler, TC'nin kendilerine sağlayacağı birkaç çuval yiyecek ve bazı sınır geçiş kolaylıkları karşılığında, Güney Kürdistan'da bulunan PKK partizanlarını çeşitli yollarla etkisizleştirme, faaliyetlerini ve barınmalarını engelleme yoluna gittiler. Daha önce de birçok örneklere görüldüğü gibi, PKK partizanlarını katletme suçunu işlediler. İşte Nisan 1985'te 8 partizanın katledilmesi de bu haince çabalarının bir parçası olarak gündeme geldi. Sömürgecilerin bu dönemde önelirine koydukları, "ne pahasına olursa olsun PKK'yı imha etme" amacına paralel olarak, aynı amaçta birleşen KUK-SE, PPKK (Peşeng) ve Sami Abdurrahman adlı ajan-provokatör eliyle 8 yoldaşımız alçakça katledildi. Güney Kürdistan'ın Duhok bölgesinde

meydana gelen bu saldırıda, saldırı-ganlar kendilerini IKDP (Irak-KDP)'li olarak tanıttılar ve ölen saldırganlardan birisi de IKP (Irak Komünist Partisi)'ndendi. Bu durum ve daha sonra meydana gelen benzer olaylar, IKDP ve IKP'nin de olaydan dolayı veya dolaysız olarak sorumlu olduğunu göstermektedir.

Bu alçakça saldırı, sosyal-sovnenizm, küçük-burjuva reformizmi ve ilkel milliyetçiliğin devrimin gelişmesi karşısında gidebileceği tehlikeli noktadan ne olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde gözler önüne sermektedir. Ajan-provokatörlere, tasfiyecilere karşı verilen mücadele karşısında seslerini avazları çıkıttığı kadar yükselten bu güçler, ellerini devrimci kanına bulamakla bir kez daha tarih karşısında ağır suçlu durumuna düşmüş ve düşmanla aynı noktada birleşmişlerdir. Üstelik bu saldırı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin kurulmasının hemen ardından gerçekleştirilmiş-



Mehmet GÜLER



İ. Hüseyin BİLGİN

tir. Bu saldırı, emperyalizme, sömürgecilğe ve her türden gericiğe karşı mücadele etmek isteyen herkesin safalarına çağrıldığı ERNK'nin bu çağrısına da bir cevap teşkil etmekteydi ve bu güçler, hangi safta yer almak kararında olduklarını çarpıcı bir biçimde göstermiş bulunmaktadırlar.

Duhok'ta alçakça katledilen yoldaşlarımız, Partimizin Bahar Atılımına hazırlanmış bir dönemde, Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadele etmeye ve sömürgecilğe karşı devrimci atılımı güç vermeye gitmekteydiler. PKK-MK yedek üyesi İdris ÖKMEN (Aşur), bir dönem

katini her geçen gün biraz daha bu alana çekiyordu. Sömürgecilerin, durumu kendi lehlerine çevirmeye büyük umutlar besledikleri kişiyi ayları da kendileri açısından tam bir hezimetle sonuçlanmıştı. Bu ayları kayıp vermeden atılan bölgedeki partizanlar yoğun bir şekilde daha güçlü eylemlere girişecekleri Bahar Atılımına hazırlanıyorlardı. Ancak bu hazırlıkların bir parçası olarak, daha geniş kitleleri örgütlemeye faaliyeti için buldukları Karlova'nın Kaynarınar köyünde, Mehmet GÜLER ve İ. Hüseyin BİLGİN yoldaşlar, 23 Nisan günü bir hain tarafından ihbar edildi. Köyü saran sömürgeci birliklerin, "teslim ol, pişmanlık yasanından yararlan" çağrısına direnişle cevap veren yoldaşlarımız bir gün boyu süren çatışmada sömürgecilere ağır kayıplar verdirerek şehit düştüler. Direnişleri ile teslimiyete ve ihanet yasanına öldürücü bir darbe indiren yoldaşlarımız, halk kitlelerinin dilinde destanlaşarak onları ulusal kurtuluş mücadelesine çeken bir odak haline geldiler.

Yoldaşlarımızın Güney Kürdistan'da ajan-provokatörler ve Karlova'da sömürgeci eliyle katledilmesinin üzerinden bir yıl geçti. Bu bir yılda, kendilerine "devrimci", "demokrat", "yurtsever" ve "komünist" diyenlerin KUKM'ne saldırıları değişik biçimler altında sürüp giderken, sömürgecilerin de Kürdistan'daki her türlü karşı-devrimci saldırı ve katliamları devam etti. Ancak, değişik cephelerden yönetilen bütün bu saldırı, karalama ve komplolarla rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemiz her geçen gün daha büyük zaferlere doğru yol aldı. Direniş, Kürdistan'ın çepçevre saran ve her kesimden yurtseverleri bağrında toplayan bir olgu haline geldi. Bu süreçte direniş işi teslimiyet, yurtseverlik ile inkarcılık, halktan yana olan ile ona karşı olan arasındaki çizgiler daha da belirginleşti. Devrim karşısında çeşitli grup ve çevrelerin aldıkları rol hiçbir demogoji ve çarpıtmaya yer bırakılmamasına gözler önüne serildi. Kürdistan halkı kendi gerçek önderini her zamankinden daha çok tanıyıp bağrına basarken, her türlü sahte yurtsever-devrimci kişi ve gücü de teşhir ve tecrit etti. KUKM'nin artan gücü, her olgu ve kesimi yerli yerine koydu, safları netleştirdi. Sömürgecilğe ve ondan kaynaklanan her türlü ihanet keskin darbeler indirdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, direniş temelinde tüm yurtsever kesimleri kucaklayan, saflara çağırarak bir gerçeklik haline aldı. Ve bugün artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, kök salan, gelişen ve büyüyen bir gerçeklik olarak tüm gelişmeleri belirleyen, onlara yön veren temel bir odak haline gelmiş bulunmaktadır. Geçen her gün, bu uğurda dökülen şehit kanları temelinde mücadelemizin daha da güçlenmesine tanıklık etmektedir.

Ölümlerinin birinci yıldönümünde Nisan Şehitlerimizi böylesine güçlenen bir ulusal kurtuluş savaşı ortamında anıyor, onların soylu anılarına bağlılığımızın gereği olarak bu mücadeleyi daha da güçlenen ve zaferin tohumlarını bağrında yeşerten bir düzeye ulaştıracağımıza; her türlü ihanet ve döneklili mahkum ederek yurtsever Kürdistan halkını ERNK safalarında birleştirip savaşa kaldıracığımız ve sömürgecilğe her türlü dayanağı ile birlikte tarihe gömeceğimize söz veriyoruz.

Bu alanda düşman, teslimiyeti egemen kılmak, ihaneti geliştirmeye için yoğun çaba sarfediyor, ancak devrimcilerin karşı-propagandası ve geliştirdikleri eylemler düşmanın karşı-devrimci propagandasını boş çıkarıyor. Direniş her geçen gün daha da kök salarak geniş çevrelere etkilemeye başlıyor. Mehmet GÜLER (Sinan) ve İ. Hüseyin BİLGİN (Süleyman) yoldaşlarımızın önderliğinde geliştirilen bu mücadele, yol açtığı gelişmelerle düşmanın dik-

**"Nisan Şehitlerimiz Yükselen Mücadelemizde Yaşyor!"**